A doua venire a lui Christos pe pământ

Jakob Lorber & Gottfried Mayerhofer

Despre autori

Jakob Lorber

Jakob Lorber s-a născut la data de 22 iulie 1800, pe malul stâng al râului Drau, într-o zonă vinicolă, în satul Kanischa, parohia Jahring, unde tatăl său, Michael Lorber, avea o fermă micuță.

Deloc întâmplător, Jakob Lorber a crescut într-un mediu rural şi destul de sărac. Părinții săi erau însă deschişi față de artă şi de religie. El a moştenit de la tatăl său numeroasele talente muzicale şi a învățat să cânte la vioară, la pian şi la orgă.

Când a ajuns la liceul din Marburg, un orăşel pe malul râului Drau, Lorber îşi putea câştiga deja banii necesari pentru pregătire cântând ca organist la una din bisericile locale. A primit acreditarea ca profesor de liceu în anul 1829, la Graz, Austria, capitala provinciei Steiermark. Cu toate acestea, la vremea respectivă nu a reuşit să-şi găsească un post. De aceea, el şi-a putut continua intensiv studiile muzicale, predând arta compoziției, vioara, lecții de canto, şi dând din când în când câte un concert.

În timpul acestor ani, Lorber şi-a urmat înclinația interioară şi s-a adâncit din ce în ce mai mult în studiul „Căii Interioare". Printre altele, a citit lucrările lui Justinus Kerner, Jung-Stilling, Swedenborg, Jakob Bohme şi Johann Tennhardt. Biblia a rămas tot timpul cartea lui de căpătâi şi sursa sa de inspirație până la sfârşitul vieții.

În pofida numeroaselor sale talente, trăia de pe azi pe mâine, până când i s-a oferit în cele din urmă un post ca dirijor la Opera din Trieste. Când era pe punctul de a accepta postul, lucru care i-ar fi permis să-şi consacre talentele lumii exterioare, a primit o altă misiune, aceea de „Scrib al Domnului". La data de 15 martie 1840, imediat după rugăciunea de dimineață, el a auzit cu claritate o Voce în regiunea inimii, care i-a poruncit: „Ridică-te, ia-ți pana şi scrie!"

Ascultător, a renunțat la pregătirile pentru călătorie, s-a aşezat şi a început să scrie ceea ce îi dicta misterioasa voce. Era introducerea la prima sa lucrare, *Casa Domnului:* „Şi astfel, bunul Dumnezeu se adresează tuturor; iar cele spuse aici sunt adevărate, autentice şi sigure. Oricine doreşte să vorbească cu Mine, trebuie să se îndrepte către Mine, iar Eu îi voi răspunde în inima lui. Dar numai cei Puri, cu inima plină de smerenie, vor auzi Vocea Mea. Iar Eu voi păşi braț la braț cu cei care Mă vor prefera lucrurilor lumeşti şi care Mă vor iubi la fel cum îşi iubeşte mireasa mirele. Acestea sunt adevăratele Ființe Umane, cele care Mă privesc la fel cum îşi

priveşte un frate fratele, şi cum le-am privit Eu dintotdeauna, încă înainte ca ele să fi existat".

Începând din acea zi, a primei dictări din partea Domnului, imposibilul a devenit posibil şi a intrat în viaţa lui Jakob Lorber.

În timpul celor 24 de ani care au urmat, el a continuat o activitate care nu putea fi înţeleasă de nimeni numai cu ajutorul intelectului şi al raţiunii. Scria aproape zilnic, ore întregi, fără întrerupere, fără să consulte vreo carte de referinţă şi fără să aibă cunoştinţe legate de ceea ce scria, căci cunoaşterea curgea din pana lui prin intermediul Cuvântului Interior. Întreaga lui viaţă s-a împlinit în singurătate, ascultând de această Voce Interioară.

Nu îl putem descrie pe Jakob Lorber decât în superlative. Dacă l-am privi ca pe un scriitor, el i-ar depăşi prin opera lui pe toţi scriitorii, poeţii şi gânditorii din toate timpurile. Căci unde mai putem găsi o cunoaştere atât de completă, o interpretare de o asemenea profunzime, cunoştinţe mai exacte despre ştiinţele geografice, istorice, biologice şi naturale, descrierea unor fapte care s-au petrecut imediat după crearea cosmosului? Lucrările sale umplu 25 de volume, fiecare a câte 500 de pagini, ca să nu mai vorbim de cele mai mici. Dacă l-am privi ca pe un geniu al profeţiei, el i-ar depăşit cu siguranţă pe toţi iniţiaţii pe care i-a cunoscut umanitatea. Încă nu s-au născut cuvintele care l-ar putea descrie pe Jakob Lorber, iar dacă el a preferat să se auto-numească „Scribul Domnului", putem pune acest lucru numai pe seama smereniei lui înnăscute.

Jakob Lorber a murit la data de 24 august 1864. El a ştiut dinainte că va muri la această dată, căci îşi împlinise misiunea. Pe piatra sa de mormânt din Cimitirul St. Leonhard din Graz sunt scrise cuvintele lui Pavel: „Indiferent dacă trăim sau murim, noi îi aparţinem Domnului".

Gottfried Mayerhofer

Gottfried Mayerhofer s-a născut în noiembrie 1807, la Munchen, fiind fiul unui ofiţer de rang înalt din Bavaria. După ce şi-a încheiat studiile, orientate îndeosebi asupra matematicii, tânărul Mayerhofer a păşit pe urmele tatălui său şi şi-a ales o carieră militară.

Când prinţul bavarez Otto a fost ales pentru succesiunea tronului Greciei şi s-a mutat la Atena, în anul 1837, cuscrul lui Meyerhofer şi-a transferat afacerile şi şi-a mutat familia la Trieste. Deşi a opus o vreme rezistenţă, Mayerhofer a acceptat (mai ales sub presiunea soţiei sale, foarte ataşată de tatăl ei) să îşi părăsească slujba şi să se mute la Trieste. Întrucât guvernul Greciei nu plătea pensii în ţări străine, această schimbare de rezidenţă s-a dovedit aparent regretabilă, căci acum depindea în totalitate de venitul soţiei sale. Mayerhofer a trăit la Trieste timp de 40 de ani, până la moartea sa, în anul 1877. În timpul acestei perioade de pensie, el a început

prin a se dedica studiilor sale favorite: muzica şi pictura. Treptat, interesul lui principal s-a orientat către spiritualitate.

Această înclinaţie către cunoaşterea religioasă şi spirituală şi-a găsit răsplata în scrierile lui Jakob Lorber, pe care Mayerhofer le-a descoperit pe când se afla la Trieste. Cu cât se adâncea mai mult în scrierile misticului styrian – pe care nu l-a cunoscut niciodată personal – cu atât mai mare devenea entuziasmul său faţă de revelaţiile primite prin intermediul Cuvântului Interior, şi cu atât mai devotată devenea natura lui. Graţie acestei aspiraţii spirituale, din ce în ce mai intensă, Mayerhofer a atins la un moment dat starea de trezire spirituală. În luna martie 1870 el a auzit pentru prima oară Vocea Domnului în interiorul lui. În următorii şapte ani, el i-a servit acestei Voci ca „Scrib" umil.

Remarcabil este şi felul în care a ajuns la Mayerhofer Cuvântul Interior. Înainte de a simţi nevoia imperioasă de a scrie, subiectele tratate îi apăreau cu o claritate desăvârşită în faţa ochilor spirituali, sub forma unor imagini magnifice.

O parte din explicaţiile lui Mayerhofer referitoare la felul în care acţionează Cuvântul Interior sunt conţinute într-o scrisoare adresată unui prieten:

„În ceea ce priveşte ultimele revelaţii, care nu ţi s-au părut la fel de inspirate ca şi cele din 'Lumină, Viaţă şi Iubire', nu trebuie să uiţi că nu toţi prietenii mei au acelaşi nivel de înţelegere spirituală ca şi tine. În Graţia Lui, Domnul îmi oferă de multe ori informaţii care să poată fi înţelese inclusiv de către aceşti oameni, dar şi altele care să poată servi cândva – cine ştie când şi în ce condiţii – pentru o educaţie pas cu pas (graduală). Astfel, de multe ori primesc informaţii care nu aduc nimic nou, dar care prezintă revelaţiile anterioare într-o lumină nouă. Atunci când primesc aceste comunicări, eu mă aflu într-o stare absolut pasivă; de regulă, nici măcar nu ştiu la ce se referă ele. Totul începe cu o stare de agitaţie care mă cuprinde şi care mă face să mă aşez la biroul meu. Abia după ce iau în mână pana aflu ce doreşte să-mi comunice Domnul, şi nici chiar atunci nu cunosc urmarea sau sfârşitul, ci numai exact cuvintele pe care urmează să le scriu în continuare. Astfel, spre exemplu, în cazul în care Cuvântul Lui îmi spune: 'Ia Evanghelia lui Ioan, capitolul 3, versul 7!', sunt nevoit să iau Biblia (pe care nu o cunosc aproape deloc) şi să caut pasajul respectiv, după care ascult dictarea referitoare la el. În acest fel primesc eu dictările, fără să intervin cu absolut nimic, fără să cunosc motivaţiile care stau la baza lor, fără să am nici cel mai mic amestec".

Aceste explicaţii ale lui Mayerhofer demonstrează faptul că scrierile sale reprezintă inspiraţie pură, şi nu doar produsul imaginaţiei sale. O dovadă o reprezintă şi faptul că scrisul lui Mayerhofer de pe manuscrisul original este foarte rapid şi fluent, aproape fără nici o corectură.

Prefață

Ediţiile anterioare ale acestei lucrări, sinteză a operei lui Jakob Lorber (1800-1864) şi Gottfried Mayerhofer (1807-1877), au fost publicate sub titlul „Marea Transformare", cu referire la marea epocă a tranziției umanității de la planul fizic către cel spiritual. Nu ne mai aflăm însă la începutul acestei epoci, la fel ca pe vremea lui Lorber şi a lui Mayerhofer, ci ne aflăm în plină epocă crepusculară, în acea perioadă de care vorbesc multe profeții ca prevestind naşterea noului soare spiritual. Haosul care caracterizează epoca în care ne aflăm reprezintă cea mai bună dovadă în acest sens. De aceea, am considerat mai potrivit să publicăm această lucrare sub titlul de *A doua venire a lui Christos pe pământ.*

Cu cât contrastul dintre întuneric şi lumină este mai puternic, cu atât mai clară devine separarea fiinţelor umane (a grâului de neghină). Toate semnele indică cu claritate că bătălia finală între forţele binelui şi cele ale răului este foarte aproape. Victoria Spiritului Divin asupra forţelor demoniace şi a duşmanilor vieții nu poate fi posibilă fără o trezire accentuată a unui număr cât mai mare de oameni. Liberul arbitru permis pe pământ va acorda forţelor demoniace o ultimă şansă; ele vor creşte din nou, pentru ultima oară, după care îşi vor pierde întreaga putere.

Marile profeții ale lui Iisus Christos ne-au fost revelate prin intermediul Cuvântului Interior, receptat de Jakob Lorber şi de Gottfried Mayerhofer. Lecturând această carte, cititorul înțelept îşi va da seama cu uşurință că, în final, spiritul va repurta o mare victorie asupra anti-spiritului, eliberând astfel umanitatea de teama ei şi revărsând asupra sa o mare linişte interioară. Numai aşa vor putea rezista oamenii, plini de credință, în fața Marilor Evenimente care vor urma. Judecata finală[1], consecință a încălcării Legilor lui Dumnezeu, va fi transformată de Iubirea Divină direct în beatitudine.

„Coborârea lui Christos asupra spiritului uman" şi Apocalipsa lui Ioan, în care acesta vorbeşte de un „nou pământ" şi de un „nou cer" nu vor putea fi împlinite fără o purificare prealabilă a umanității, care nu este însă în nici un caz sinonimă cu distrugerea ei. Toți cei care vor accepta cu credință în inimile lor aceste cuvinte profetice referitoare la sfârşitul timpului (şi tranziția către un nou început) vor fi acceptați în noua arcă, cea spirituală, care îi va transporta într-o dimensiune nouă, protejându-i de furia evenimentelor care vor urma şi care vor transforma natura şi lumea în care trăim. Ei vor cunoaşte astfel Venirea Spirituală a lui Christos pe pământ, bucurându-se într-o stare beatifică de împlinirea învățăturilor Sale.

Fie ca această carte să vă ofere lumina şi puterea de care aveți nevoie pentru a trece cu bine prin Marile Evenimente în mijlocul cărora ne aflăm.

Editorul

[1] N. n. *Karma* personală, generatoare de suferință.

Marele apus care precede a doua venire a Domnului

(Text primit de Jakob Lorber în anul 1849)

Cel care deține o făclie (lumină) nu ar trebui să o ascundă sub masă, unde strălucirea ei ar fi inutilă. Orice om care dispune de o făclie cât de mică trebuie să o aşeze pe masă, la vedere, pentru ca aceasta să lumineze întreaga cameră în care se află. Dacă pe aceeaşi masă sunt aşezate mai multe făclii, camera va deveni atât de strălucitoare încât oaspeții care vor intra în ea vor spune: „Doamne, ce lumină puternică! Ce bucurie pentru sufletul nostru să ne scăldăm ochii în această lumină, după întunericul prin care am fost nevoiți să călătorim atâta vreme, în noaptea cea mare! Parcă ar fi un sublim răsărit de soare!"

Lumina revigorează viața şi o trezeşte, chiar dacă este produsă pe cale artificială, adică prin intermediul rațiunii pure şi a unui intelect purificat. De aceea, în aceste timpuri dificile este necesar ca toți cei care dispun de o luminiță cât de mică să iasă cu ea la vedere. Ei ar trebui să îşi curețe făclia, să o alimenteze cu ulei, să o aprindă şi să o aşeze pe masa înțelegerii pure, pentru ca toți cei prezenți în cameră să se poată bucura de ea.

Cursul evenimentelor care se derulează deja pe pământ indică cu claritate că lucrul care lipseşte cel mai mult pe această planetă este lumina. Ce rost are în aceste condiții să vorbim de Poruncile lui Dumnezeu, atât timp cât cei cărora le sunt predicate acestea trăiesc în întunericul cel mai deplin?! Nu este firesc ca aceştia din urmă să îi repeadă pe predicatori, spunându-le: „Despre ce vorbiți voi, discipoli ai nopții? Voi încercați să ne convingeți de nişte lucruri pe care nu le-ați experimentat şi pe care nu le-ați văzut niciodată! Dacă veți aşeza o făclie pe masă şi ne veți descrie în detaliu lucrurile despre care vorbiți, vă vom crede, căci lumina voastră va străluci inclusiv în micuța noastră cameră! De aceea, înainte să ne țineți predici, începeți prin a aprinde lumina, iar atunci vom crede şi noi în aceste lucruri pe care acum ni le propovăduiți în întunericul cel mai deplin"?

De aceea, adresez aceste cuvinte nu doar celor cu inima curată şi celor care doresc să cunoască învățăturile vieții, ci inclusiv tuturor predicatorilor din această lume: alimentați-vă lămpile cu ulei şi aprindeți-le fără întârziere, punându-le pe masa ospitalieră a reculegerii şi înțelegerii interioare, căci s-a apropiat ziua în care marea promisiune va fi împlinită! Scripturile descriu aceste semne, iar ele sunt deja prezente pe pământ. Cum de nu le recunoaşteți?

De îndată ce toate evenimentele profețite se vor îndeplini fără echivoc, cine se va mai putea îndoi de apropierea Marii Zile care va marca a doua venire a Domnului pe pământ şi domnia veşnică a Acestuia în inimile oamenilor? Ce le-au spus cei doi îngeri coborâți din ceruri celor care deplângeau pierderea Domnului după ridicarea Sa la cer, în Împărăția Sa? Iată ce le-au spus ei: „De ce stați aici, atât de îndurerați, privind în urma Celui care s-a ridicat în Împărăția Sa? Mergeți în pace la casele voastre, căci Iisus, cel care s-a ridicat acum în cerul cerurilor, va coborî cândva din nou pe acest pământ, pentru a judeca generațiile care s-au succedat pe el. Binecuvântați vor

fi cei pe care El îi va considera drepți, căci ei vor deveni Copiii Lui, iar El va fi nu numai Domnul, ci şi Tatăl lor! Dar vai celor ticăloşi şi corupți, căci ticăloşia lor le va atârna de gât ca o piatră care îi va trage în jos!"

Profețiile celor doi îngeri, alături de propriile Mele profeții, în calitatea Mea de Domn şi de Dumnezeu, referitoare la a doua venire a lui Christos pe pământ, au ajuns astăzi la maturitate şi se vor petrece foarte curând. Aproape toate pregătirile necesare au fost făcute. Inimile oamenilor reflectă deja acest lucru. Cea mai bună dovadă o reprezintă manifestările lor oribile. Cei mai mulți dintre ei sunt posedați de forțele tiraniei, ticăloşiei, invidiei, lăcomiei, desfrâului, discordiei, conflictelor, calomniei, hoției, războiului, crimei, şi ale tuturor relelor şi murdăriilor posibile. Răutatea şi lipsa de compasiune au pus stăpânire pe inimile lor, iar umanitatea s-a scufundat într-o stare de nefericire cum nu a mai existat vreodată pe pământ. De aceea, această stare de lucruri trebuie să se termine cât mai curând, căci în caz contrar chiar şi Cei Aleşi vor ajunge să sufere din cauza izolării.

Pe de altă parte, înainte ca Eu, Domnul şi Creatorul întregii vieți cosmice, să Mă pot întoarce, este absolut necesar ca pământul să fie purificat de toate buruienele sale, iar acest lucru se întâmplă chiar acum. Îi avertizez pe cei cu suflete josnice, care nu încearcă să se vindece în nici un fel, că timpul care le-a mai rămas la dispoziție este foarte scurt. Dacă nu vor face nimic, vor pieri.

Cea mai scurtă perioadă de purificare este de patru săptămâni, căci vor veni ore în care se vor petrece mai multe lucruri decât într-un secol din trecut. Va urma apoi o perioadă mai lungă de purificare, de patru luni, căci vor veni zile în care evenimentele care se vor produce vor fi mai semnificative decât toate cele produse într-un secol anterior. Va urma apoi o perioadă şi mai lungă de purificare, de patru trimestre (n.n. un an), căci într-o singură săptămână se vor produce evenimente care nu s-au succedat într-un secol întreg. Cea mai lungă perioadă de purificare a fost stabilită la patru ani (şi ceva), căci vor veni luni în care se vor petrece evenimente mai zguduitoare decât anterior în şapte secole.

Lucrurile nu se vor petrece însă haotic, ci vor fi ca un răsărit purpuriu de soare care va precede marea zi spirituală în care cei drepți, cu inima bună şi blândă, plini de iubire față de frații şi surorile lor, în numele Meu, vor fi salvați. Această zi va fi percepută însă la fel ca un hoț (adică va veni tiptil, pe neaşteptate) pentru cei care nu țin cont de legile Mele, care au inima împietrită şi sunt plini de orgoliu, considerându-se mai buni decât frații lor.

În această zi, toți cei care se consideră mai buni decât frații lor vor pieri, căci începând din acest moment, toate diferențele de pe pământ vor dispărea (în plan exterior). Cei care la ora actuală sunt disprețuiți pentru că respectă Cuvântul Meu, ori în cel mai bun caz tolerați dintr-un fel de milă, fiind considerați oameni cinstiți (dar naivi), vor avea parte atunci de slava cea mai mare. Ei îşi vor revela în această zi adevărata lor măreție interioară şi vor străluci în lumina ei, în timp ce cei care acum se dovedesc extrem de ambițioşi

îşi vor pierde complet importanţa. Iar Cei Aleşi de Mine vor străluci mai puternic decât luna şi decât soarele!

Un răsărit de soare natural, purpuriu, nu anunţă neapărat o zi frumoasă. Există un vechi proverb care spune: „Purpuriul dimineţii anunţă strălucirea zilei şi provoacă moartea înserării". Nu este însă cazul răsăritului spiritual, care anunţă zorii marii zile. În timp ce răsăritul de soare natural revigorează inimile oamenilor, cel spiritual îi va umple cu o mare teamă şi anxietate, căci culoarea sa purpurie va fi culoarea sângelui şi a focului în care va arde această lume (prin această metaforă trebuie să înţelegeţi toate războaiele, de mai mari sau mai mici dimensiuni).

În timp ce un răsărit de soare natural exagerat de purpuriu anunţă o zi nefavorabilă, cel spiritual, deşi aparent neplăcut, trebuie privit ca un semn favorabil al Marii Zile a Mântuirii care va urma. Aşa am aranjat Eu lucrurile, şi voi veghea ca ele să se întâmple întocmai.

Celor care vor îndrăzni să Mi se împotrivească, spunându-Mi: „Doamne, eşti un Dumnezeu crud, care se bucură de sângele celor ucişi, la fel ca un tiran etern!", Eu le voi răspunde: „Un Maestru nu poate fi judecat după faptele Sale, dar puteţi fi siguri că El vă va judeca pe voi în maniera corectă". De aceea, nu trebuie să spuneţi: „Iată, această naţiune a acţionat corect, iar cealaltă nu, sau cutare general acţionează greşit, spre deosebire de predecesorii săi". Nu trebuie să vă bucuraţi, dar nici să vă întristaţi, dacă una sau alta din părţile în conflict câştigă ori pierde. Pe scurt, nu trebuie să fiţi excesiv de preocupaţi de lucrurile care se vor petrece, indiferent dacă vi se par bune sau rele, căci Eu sunt cel care permite derularea lor în această manieră, iar Eu sunt un Domn înţelept şi bun! Dacă cineva se crede mai înţelept decât Mine, nu are decât să încerce să controleze el elementele, să le arate stelelor pe ce elipsă trebuie să meargă şi să le poruncească vânturilor, mării şi focului atotputernic din interiorul pământului.

Adevăr vă spun: nu interferaţi cu cursul evenimentelor, ci rămâneţi acasă, pentru ca atunci când voi veni Eu (iar acest lucru se va petrece foarte curând) să vă găsesc în casele voastre, să vă întăresc şi să vă primesc în noua Mea Împărăţie pe care o voi crea pe pământ, dar şi la nivelul stelelor! Dacă nu vă voi găsi acasă, nimeni altceva decât voi nu va fi vinovat pentru că nu veţi putea participa deloc (sau, cel mult, într-o manieră extrem de limitată) la Marea Mea Întoarcere Finală.

La ora actuală, Eu nu văd decât un singur păcat, pe care îl consider părintele tuturor celorlalte, şi anume: mândria! Din mândrie se nasc toate celelalte păcate, precum egoismul, setea de putere, iubirea de sine, invidia, avariţia, înşelătoria, hoţia, mânia, crima, lenea şi înclinaţia către o viaţă a plăcerilor, la care se adaugă lăudăroşenia, desfrâul, lipsa de castitate, blasfemia şi, în sfârşit, uitarea lui Dumnezeu, din care derivă toate fărădelegile şi nerespectarea nici uneia din legile de origine divină. Dacă veţi analiza cu atenţie toate aceste super-păcate, veţi constata că la originea lor stă mândria sau orgoliul. De aceea, dacă cineva ar dori cu adevărat să elimine din viaţa sa

toate aceste păcate, printr-o singură lovitură, el trebuie să facă un singur lucru: să scape de mândrie. Păcatele care nu sunt comise din orgoliu nu sunt cu adevărat păcate în ochii Mei, pentru simplul motiv că ele nu conțin însăşi temelia păcatului.

De aceea, lăsați acest răsărit de soare să strălucească cu putere asupra propriei voastre ființe şi examinați-vă cu atenție viața, în toate detaliile ei, pentru a descoperi unde se ascunde mândria. Dacă veți găsi în profunzimile ființei voastre ceva care să semene cât de puțin cu mândria, faceți toate eforturile pentru a scăpa de ea, chiar dacă la prima vedere vi se pare nesemnificativă şi firavă. În caz contrar, ea va creşte cu timpul, distrugând ființa voastră spirituală, atât de nobilă, la fel ca un parazit minuscul care ajunge să distrugă mai devreme sau mai târziu trunchiul gros al unui copac. În orice formă s-ar afla, mândria reprezintă pentru spirit şi pentru suflet o atmosferă otrăvită, sufocantă, venită din iad şi capabilă să distrugă în cel mai scurt timp viața.

De aceea, vă repet: mai presus de orice, feriți-vă de mândrie, dacă doriți să apăreți în fața Mea ca nişte ființe drepte, bucurându-vă de prezența Mea vizibilă în Marea Zi Spirituală care va urma! Atât timp cât în voi va mai rămâne chiar şi un singur atom de mândrie, Eu nu voi veni la voi, pentru că nu ați fost dispuşi să renunțați la acest rău primordial, deşi ați ştiut de la bun început ce trebuia să faceți. Simpla cunoaştere a adevărului nu face pe nimeni mai bun decât cei ignoranți, chiar dacă merge uneori până la trezirea viziunii interioare. Cunoaşterea profundă a adevărului spiritual nu este de folos sufletului decât dacă este dublată de o smerenie corespunzătoare.

Adevăr vă spun: nu aspirați niciodată către slava acestei lumi, indiferent în ce manieră s-ar manifesta aceasta, căci ea reprezintă o otravă pentru suflet şi pentru spirit, iar mai devreme sau mai târziu, consecințele ei nefaste vor deveni evidente. Priviți câte războaie, în care au murit milioane de oameni, au fost duse de dragul onoarei. Dacă marii conducători ai națiunilor s-ar lăsa ghidați de smerenie, şi nu de orgoliu, credeți că s-ar mai putea isca asemenea conflicte cumplite între națiuni? Vă asigur că un război între două națiuni smerite este o imposibilitate absolută. Din păcate, națiunile au devenit extrem de orgolioase, considerându-se mai bune decât celelalte, cu caracteristici rasiale superioare, mai vechi pe acest pământ decât altele, şi deci cu drepturi mai mari, atitudine care a generat războaie atât de devastatoare.

Evident, dacă un dușman lacom ți-ar invada națiunea cu scopul de a o jefui, deşi semenii tăi sunt oameni smeriți şi paşnici, ai avea toate drepturile să lupți împotriva acestui dușman infam, pedepsindu-l cu toată severitatea. De altfel, în acest caz, Eu Însumi vă voi ajuta în calitatea Mea de Domn atotputernic. Națiunea invadatoare îşi va primi astfel curând răsplata binemeritată, nemaiîndrăznind vreodată să atace pământul vostru. Într-o asemenea situație ați acționa corect, dar vai!, lucrurile sunt departe de a se desfăşura în acest fel pe pământ. Războaiele voastre sunt purtate din dorința conducătorilor voştri de a fi mai presus decât ceilalți, nu dintr-o dorință legitimă de auto-apărare.

O, aroganța națiunilor a mers prea departe! Aburii iadului au ajuns deja până la cerul suprem! Pământul însuşi Mi s-a adresat, rugându-Mă să îl scap de progeniturile malefice ale lui Satan! Şi iată, a sosit timpul despre care s-a vorbit, iar națiunile au pornit război unele împotriva celorlalte! Dacă Mă veți întreba cum de a fost posibil acest lucru, vă voi răspunde simplu: din mândrie! Şi vă mai spun: au trecut timpurile în care sabia putea acționa ca un arbitru între onoare şi ruşine, între virtute şi viciu. Căci ea nu a fost niciodată un instrument al smereniei, ci numai al importanței de sine, şi de multe ori chiar al tiraniei.

Lucrurile trebuie să înceteze! Pe viitor, smerenia va guverna națiunile cu armele iubirii. Evident, acest lucru nu se va întâmpla decât în cazul acelor națiuni care vor fi considerate demne să primească această armă celestă. În ceea ce le priveşte pe cele nedemne, acestea îşi vor primi răsplata binemeritată. Eu îi voi acorda întotdeauna victoria celui mai bun şi mai drept, dar vai lui dacă va cădea apoi în capcana aroganței!

De acum înainte, nici un om şi nici o națiune care vor fi motivați în acțiunile lor de o scânteie cât de mică de mândrie nu vor mai fi cruțați. Nici o acțiune care are la bază o ambiție personală nu va mai primi de acum înainte binecuvântarea Mea. În schimb, toate acțiunile realizate cu inima smerită, de dragul de a le fi util semenilor tăi, vor fi plenar binecuvântate de Mine, căci între oameni trebuie să se nască o ordine nouă. Cei care nu i se vor supune cu inima deschisă, mergând în continuare pe vechile lor obiceiuri şi tradiții, vor afla pe pielea lor, prin consecințele teribile pe care vor fi nevoiți să le suporte, dacă au acționat conform ordinii Mele, sau împotriva ei.

Adevăr vă spun: cei care – de dragul acestei lumi exterioare – vor refuza să facă fapte spirituale bune, dăruindu-se în întregime lumii prin faptele lor, vor primi libertatea să acționeze aşa cum doresc, dar când vor veni la Mine şi vor depune mărturie cu faptele lor bune (lumeşti), Eu le voi spune: du-te înapoi, la cel care te-a inspirat să depui această mărturie, căci Numele Meu nu este scris în ea! Ai făcut cutare şi cutare fapte de dragul acestei lumi exterioare, dar nu ai acceptat să mergi pe calea adevăratei umilințe, singura care îmi este pe plac. Când lumea ți-a spus: ‚Iată, acest om este plin de onoare!', ambiția ta s-a simțit flatată. În Împărăția Mea onoarea ta este considerată însă una minoră; de aceea, şi slava de care te vei bucura va fi pe măsură. Nu vreau să spun prin aceste cuvinte că trebuie să acționați în lumea exterioară într-o manieră care să stârnească disprețul celor din jur. Eu nu cer nimănui aşa ceva! Singurul lucru pe care vi-l cer Eu este să faceți fapte cu adevărat bune, indiferent de ce spune lumea şi fără să vă ruşinați de ele. Singura voastră motivație ar trebui să fie aceea că faptele voastre sunt bune şi că aşa doresc Eu să acționați.

Ați şi uitat deja că Eu Însumi, Creatorul atotputernic şi etern al tuturor cerurilor şi lumilor, al îngerilor şi al oamenilor deopotrivă, am păşit în lumea voastră fără să port nici un alt veşmânt decât cel al umilinței cele mai depline? I-am învățat atunci pe oameni, prin cuvinte clare şi prin faptele mele, că dacă doresc să devină Copiii Mei, trebuie să procedeze la fel ca Mine, adică să

respingă această lume exterioară cu toată măreția ei, să nu păşească pe cărările largi ale splendorii terestre, care sunt întotdeauna trecătoare, ci pe calea îngustă a smereniei, care conduce către viața eternă.

Nu v-am învățat Eu că tot ceea ce pare măreț în fața acestei lumi exterioare apare ca fiind odios în fața Mea, că Eu nu privesc decât la lucrurile mici, pe care lumea le disprețuieşte, şi resping întotdeauna ceea ce se consideră a fi mare în această lume?

Voi nu îmi veți putea vedea Fața până când nu veți elimina din inima voastră chiar şi ultimul atom de mândrie. Adevăr vă spun: aşa stau lucrurile şi aşa vor rămâne de-a pururi! Chiar şi cel mai mare păcătos va fi tratat de Mine cu o compasiune mai mare decât acela care nu s-a lepădat, cu cea mai mare căință posibilă, de mândria din inima sa! Dacă ați avea la fel de multe păcate ca şi firele de iarbă şi ca boabele de nisip de pe fundul mării, dar nu ați dovedi nici cel mai mic semn de mândrie, păcatele voastre nu ar conta deloc în fața Mea! Căci acolo unde nu există mândria, există iubirea şi smerenia. Iubirea şi smerenia şterg toate păcatele şi toate greşelile, indiferent de numărul lor. Dacă există însă măcar un singur atom de mândrie în spatele păcatelor pe care le comit oamenii în timpul perioadei lor de testare pe calea mântuirii, acest atom va stimula toate păcatele, chiar şi pe cele mai mici. Oricât de minuscul pare acest atom de orgoliu, lupta împotriva lui va fi întotdeauna extrem de dureroasă.

Un atom cât de mic de mândrie este suficient pentru a-Mi face imposibilă pătrunderea în inima unei ființe umane, fie ea cât de virtuoasă altminteri. Aşa se explică de ce atât de puțini oameni reuşesc să Mă vadă, îndeosebi în această epocă modernă, şi de ce nu reuşesc să Mă adresez personal vouă, numindu-vă Copiii Mei.

Doresc să vă mai transmit ceva. De acum înainte, nu mai spuneți: „Această casă, acest teren sau această proprietate îmi aparține. Eu sunt stăpân în casa mea şi eu trebuie să îmi lucrez propriul teren”. Cât orgoliu se ascunde în spatele acestor cuvinte! Adevăr vă spun: Eu nu voi veni niciodată la cei care gândesc, vorbesc şi acționează în acest fel, căci este evident că ei nu Mă consideră pe Mine Domnul şi Proprietarul tuturor lucrurilor, ci îşi imaginează că ei sunt stăpâni peste lucrurile pe care le-au primit de la Mine, pentru scurt timp. Orgoliul care se ascunde în spatele acestei atitudini este imens, şi el stă la baza tuturor războaielor, mari şi mici. În Împărăția Mea viitoare lucrurile vor fi mult diferite. Nu vor mai exista atunci proprietari şi moşieri, căci Eu voi fi Totul-în-Toate. Iar cei mai mari în acea lume vor fi cei în inima cărora îmi voi face sălaş Eu.

Ascultați însă ce vă spun: înainte de Marea Mea Întoarcere pe pământ, buruienele şi iarba uscată vor fi smulse printr-o judecată extrem de severă. Din doi oameni, unul va fi acceptat, dar celălalt va fi respins. Mai mult de jumătate din umanitate va fi triată şi respinsă! Vă avertizez din nou, a nu ştiu câta oară, că în aceste timpuri nu trebuie să o cotiți nici la dreapta, nici la stânga! Oricine doreşte să cunoască victoria nu trebuie să se bazeze decât pe

Mine ca să-i fiu ghid. Nu spuneți niciodată: cutare are dreptate, iar cutare greşeşte, ci rugați-vă pentru toți deopotrivă, pentru duşmani la fel ca şi pentru prieteni. Orice altă atitudine este un păcat în fața Mea, căci luând partea cuiva, voi faceți dovada unui mare orgoliu, dorind ca preferatul vostru să fie victorios, iar opozantul său să fie zdrobit. Oare cei cărora le doriți pieirea nu sunt şi ei frații voştri, la fel ca cei pe care doriți să-i vedeți victorioşi?

Cum ar putea să respecte această dorință de răzbunare Cuvântul Meu? Nu v-am învățat Eu că trebuie să vă rugați pentru cei care vă urăsc, să-i binecuvântați pe cei care vă blestemă şi să le răspundeți cu bine celor care vă fac rău? De aceea, lăsați-i pe cei care se luptă să se lupte singuri, iar voi rugați-vă pentru ambele părți implicate în conflict. Nu vă bucurați niciodată de înfrângerea unora şi veți ajunge astfel la fel ca îngerii Mei din ceruri, care îşi acoperă fețele, cutremurându-se, atunci când frații lor de pe pământ se ucid unii pe alții.

Adevăr vă spun: răsăritul purpuriu care precede Întoarcerea Mea pe pământ va deveni încă şi mai purpuriu ca acum. Abia la sfârşitul distrugerii finale le va deveni evident celor rămaşi în viață că nici una din părțile aflate în conflict nu a câştigat cu adevărat, căci adevărata victorie abia urmează să se nască. Acum lupta o dă orgoliul, dar când va intra în joc umilința, nici un tiran nu va scăpa de sabia ei, şi nici un judecător care a încercat să-şi impună autoritatea vărsând sângele unor prizonieri inocenți nu se va putea opune judecății ei.

Aceste cuvinte sunt extrem de importante pentru mântuirea voastră viitoare şi sunt rostite de Mine, Tatăl vostru etern, care v-am dăruit deja atât de multe. Respectați-le cu strictețe şi toate binecuvântările se vor revărsa asupra voastră, deopotrivă cele temporare şi cele eterne. Dacă nu veți ține însă cont de ele, continuând cu vechile voastre obiceiuri, nu vă veți putea bucura de Întoarcerea Mea, şi singurii vinovați veți fi voi înşivă.

Tot ce am afirmat în aceste pagini scrise de servitorul Meu credincios se va împlini până la ultima virgulă. Binecuvântați vor fi cei care vor respecta aceste avertismente, căci voi veni Eu Însumi în casele lor, din când în când, în calitate de oaspete!

Cei care nu vor ține însă seama de aceste avertismente şi de altele, care vor urma, vor trăi singuri în casele lor goale, părăsite şi jalnice. Căci atunci când voi veni, Mă voi duce direct în casele celor care îmi aparțin, binecuvântându-i personal, pentru eternitate.

Vai celor în casa cărora nu voi pune piciorul, căci ei nu vor cunoaşte Marea Zi, ci vor rămâne de-a pururi scăldați în razele purpurii şi crepusculare ale răsăritului de dinainte! Aceste cuvinte v-au fost adresate de Mine, Cel a cărui nouă venire pe pământ v-a fost anunțată. *Amin.*

Întoarcerea în persoană a Domnului

(Extras din mesajele primite de Jakob Lorber, referitoare la învățăturile şi faptele lui Iisus în timpul vieții Sale trăite pe pământ. Textul de față este preluat din Marea Evanghelie a lui Ioan, în care Domnul se adresează discipolilor Săi pe marginea acestui subiect)

1.

Le-am arătat atunci cum prințul ascuns al acestei lumi va fi nevoit să facă față judecății sale, urmat la scurt timp şi de cohortele sale de adepți. Le-am arătat de asemenea sfârşitul lumii[2] şi judecata generală care va urma, similară cu cea din timpul lui Noe. Uimiți, M-au întrebat când şi cum se vor petrece toate aceste lucruri. Iar Eu le-am spus: „Lucrurile se vor petrece exact ca pe vremea lui Noe. Iubirea va dispărea complet. Credința vie într-o viață trăită în puritate, cu fața către Dumnezeu, aşa cum le-a fost revelată ea oamenilor de către mesagerii din ceruri, va fi înlocuită de superstiții moarte, întunecate şi amăgitoare. Cei care vor deține puterea se vor folosi de semenii lor ca de nişte animale, omorându-i cu sânge rece, fără nici cea mai mică mustrare de conştiință, dacă aceştia nu se vor supune fără crâcnire voinței lor.

Conducătorii națiunilor îi vor oprima pe cei săraci cu tot felul de poveri, persecutându-i şi încercând să le blocheze liberul arbitru prin toate mijloacele de care vor dispune. Din cauza lor, umanitatea va fi supusă unor tulburări cum nu a mai cunoscut vreodată planeta pământ. Zilele se vor scurta însă, din cauza Celor Aleşi, care se vor afla în rândul celor sărmani. Dacă nu s-ar întâmpla astfel, chiar Cei Aleşi ar putea pieri! Până atunci însă vor mai trece o mie de ani şi încă aproape o mie! Voi trimite atunci îngerii pe care îi vedeți acum aici[3], printre cei săraci, iar aceştia vor suna din trompetele lor, trezindu-i pe cei morți din punct de vedere spiritual din mormintele întunericului lor (nopții lor spirituale). Milioanele de spirite trezite se vor încolona şi vor mărşălui dintr-un capăt în celălalt al pământului, spulberând în calea lor puterile acestei lumi, şi nimeni nu li se va putea opune!

După această trezire şi această purificare a pământului, acesta va redeveni un paradis terestru, iar Eu îmi voi conduce de-a pururi Copiii pe calea cea bună. După încă o mie de ani, prințul întunericului va fi eliberat din nou, de dragul mântuirii lui, timp de o perioadă scurtă, de şapte ani şi câteva luni. El va avea astfel posibilitatea fie să revină la Mine, fie să cadă pentru totdeauna. În cazul în care va prefera căderea, centrul interior al pământului va fi transformat într-o închisoare eternă, dar partea exterioară va rămâne la fel de paradisiacă.

---

[2] N. Ed. În cazul de față, prin "sfârşitul lumii" nu se înțelege distrugerea întregului pământ, ci doar a materialismului care domneşte pe acesta, precum şi a consecințelor sale: egoismul şi dorința de putere. Implicit, prin această expresie trebuie înțeles un nou început, al unei lumi spirituale în care principala filozofie de viață va fi una pozitivă, respectând întru totul cuvintele şi faptele lui Iisus.

[3] În momentul respectiv, îngerii Domnului erau prezenți în formă vizibilă, umană, ei nefiind altceva decât spirite superioare perfecte, materializate. Din rândul lor făceau parte: Gabriel, Rafael, Zuriel şi alții (vezi Ioan 1:51: „Adevăr vă spun, veți vedea cerurile deschizându-se şi îngerii lui Dumnezeu coborând asupra Fiului Omului".

În cazul în care prințul întunericului va alege însă mântuirea, pământul va deveni un cer, iar moartea trupului şi a sufletului nu va mai exista! Cum şi când se vor petrece toate aceste lucruri? – Nici chiar cel mai înalt înger din ceruri nu ştie şi nu va şti până când ele se vor petrece. Singurul care ştie este Tatăl!....

Va veni un timp în care majoritatea oamenilor nu vor mai căuta decât plăcerile terestre. Va urma însă o mare judecată, căreia întreaga umanitate va trebui să i se supună. Toți cei care aleargă cu instrumentele de măsurat, spunându-le semenilor lor: „Iată, am măsurat acest pământ, am aşezat bornele care îl delimitează şi îl declar acum proprietatea mea", adăugând pentru cei care vor îndrăzni să le conteste decizia: ‚Prietene, toți oamenii sunt egali şi au aceleaşi drepturi, dar nu toți au puterea de a lua în posesie aceste drepturi. Cei care se vor opune deciziei mele vor fi condamnați la moarte!' – ei bine, aceşti oameni nu vor mai exista! Atunci când voi veni a doua oară pe pământ, pentru a le da pedeapsa cuvenită acestor ‚epicurieni', dar şi răsplata vieții celor care au suferit atât de mult din cauza iubirii lor față de Dumnezeu şi față de semenii lor, - pământul nu va mai fi împărțit numai în beneficiul câtorva aleşi. Oriunde se vor afla atunci oamenii, ei vor avea dreptul să cultive pământul şi să îşi satisfacă astfel nevoile. Îşi vor putea ajuta semenii, dar nu vor avea dreptul să spună: ‚Iată, aceasta este proprietatea mea, iar eu sunt stăpân asupra ei!'

Oamenii vor înțelege atunci că Eu sunt singurul Stăpân şi Domn, iar ei nu sunt altceva decât frați şi surori. La fel ar trebui să se considere şi acum, dar umanitatea se află într-o stare intermediară de evoluție, în care chiar şi celor nepurificați încă de marele foc al vieții li se permite să trăiască. Peste 2000 de ani acest lucru va înceta însă. După marea transformare a umanității, spiritualitatea va prevala din nou pe pământ, şi nimeni nu va mai avea dreptul să spună că ‚cutare lucru este al meu', iar ‚cutare al tău'. Din perspectiva lui Dumnezeu, întregul pământ le aparține în mod egal oamenilor, aşa cum s-a întâmplat la începutul creației. În acele vremuri, înțelepții erau cei care împărțeau pământul, în funcție de nevoile oamenilor, învățându-i apoi cum să îl cultive. Roadele pământului erau împărțite tot de cei înțelepți, iar surplusul era stocat în depozite special create în acest scop, pentru ca nici un membru al comunității să nu sufere vreodată de foame…

Focul care va preceda întoarcerea Mea pe pământ va fi numit: marea ciumă universală, manifestându-se printr-o suferință cum nu a mai existat vreodată pe pământ. Credința va înceta să mai existe, iubirea oamenilor se va răci, iar cei săraci se vor lamenta şi vor muri de foame. Cei puternici, conducătorii şi regii acestei lumi, nu vor sări însă în ajutorul celor care vor plânge, căci mare va fi aroganța şi împietrirea inimilor lor. Națiunile se vor ridica atunci unele împotriva celorlalte şi se vor lupta între ele cu arme de foc. Din cauza războaielor, conducătorii vor acumula datorii şi îşi vor chinui şi mai tare supuşii prin taxele şi impozitele excesive pe care le vor impune. Viața va deveni astfel foarte scumpă, foametea va prevala pe pământ, şi multe ființe umane, animale şi chiar plante vor pieri din cauza bolilor, epidemiilor şi

mizeriei. În plus, vor veni mari furtuni, pe mare şi pe uscat, iar pământul se va cutremura de multe ori. Marea va inunda ţărmurile, iar teama oamenilor va atinge cote maxime! Voi permite acestor lucruri să se petreacă cu scopul de a-i îndepărta pe oameni de mândria, egoismul şi indolenţa lor. *Aceasta este prima purificare prin foc a umanităţii* care va preceda Întoarcerea Mea pe pământ.

Simultan, focul natural va juca şi el un rol important: el va conduce navele oamenilor pe mări cu viteza vântului. Folosindu-se de intelectul lor ascuţit, oamenii vor inventa maşini din oţel şi vor construi drumuri pe care acestea să meargă. Ei vor renunţa la animalele de tracţiune şi vor călători pe pământ cu viteza unei săgeţi în zbor. Vor învăţa să controleze puterea fulgerului (n.n. electricitatea), punând-o în slujba voinţei lor dintr-un capăt la celălalt al pământului. Atunci când puternicii regi ai acestui pământ vor provoca războaie unii împotriva celorlalţi, din orgoliu şi lăcomie, principalul factor care va decide victoria va fi acest foc, care va pune în mişcare cu iuţeala fulgerului sfere grele de fier care vor provoca explozii devastatoare oriunde vor cădea, distrugând oraşe, clădiri şi oameni, deopotrivă. Aceste arme vor deveni din ce în ce mai ingenioase, ajungându-se la un moment dat în situaţia în care nici o naţiune nu va mai îndrăzni să pornească război împotriva alteia, pentru a nu se anihila reciproc. Dându-şi seama că armele lor ar putea distruge întreaga umanitate, fără ca cineva să mai beneficieze de pe urma lor, conducătorii naţiunilor vor începe să trăiască în pace şi prietenie. Dacă, totuşi, se vor mai găsi unii care, în aroganţa lor dementă, ar dori să provoace un război împotriva vecinilor lor, majoritatea celorlalţi se vor uni în consilii şi îi vor pedepsi. Treptat, pacea va reveni astfel printre naţiuni şi va ajunge să domnească pe întregul pământ. Nu vor mai exista războaie decât între popoarele primitive, dar nici chiar în cazul lor nu vor mai dura multă vreme. Regii şi conducătorii credincioşi Mie vor ajunge să guverneze lumea, iar lumina Mea se va revărsa asupra întregului pământ prin intermediul lor, aducând cu sine o epocă de pace şi prietenie. *Aceasta va fi cea de-a doua purificare prin foc a umanităţii!*

Cea de-a treia purificare prin foc va consta în trezirea (de către Mine), încă cu câteva secole înainte ca aceste evenimente să se producă, a unor profeţi şi clarvăzători[4] care le vor preda naţiunilor adevărul în numele Meu.

Ei îi vor elibera astfel pe oameni de amăgirile, iluziile şi minciunile răspândite de falşii profeţi şi preoţi, care vor pava astfel calea către căderea lor, şi culmea!, în numele Meu. Aceşti falşi profeţi şi preoţi vor apărea în scurt timp, ba, pe ici-colo, au apărut deja chiar acum, în timpul venirii Mele pe acest pământ. Ei vor lucra prin semne şi miracole false, la fel ca şi preoţii păgâni, seducând mulţi oameni naivi şi câştigând astfel multe comori şi averi pământeşti, precum şi multă putere. Lumina orbitoare a celui de-al treilea foc îi va orbi însă, iar ei vor pierde tot ce au acumulat. La rândul lor, regii şi prinţii care îi vor ajuta îşi vor pierde puterea şi tronurile, căci Eu îmi voi trimite propriii regi şi comandanţi pentru a-i învinge. În acest fel, noaptea

[4] Referire la Boehme, Swedenborg, etc., apoi la Lorber şi Mayerhofer, dar, indirect, şi la lumina ştiinţei.

iadului va fi alungată şi mesagerii ei printre oameni vor fi distruşi. *Cel de-al treilea foc purificator* venit din ceruri înseamnă învingerea minciunii în lupta ei cu lumina adevărului, la fel cum noaptea naturală dispare la primele raze ale soarelui care răsare, retrăgându-se în peşteri şi în profunzimile întunecate ale pământului. Şi nici unul din cei care vor descoperi lumina nu va mai tânji vreodată după noapte.

Iar acum vă voi vorbi de *cel de-al patrulea foc,* prin care pământul, umanitatea şi întreaga creaţie vor fi purificate în momentul Întoarcerii Mele pe pământ. Acest foc va consta din tot felul de cataclisme naturale, care vor lovi mai ales marile şi magnificele oraşe construite de oameni pe pământ. În ele, orgoliul oamenilor va ajunge la apogeu, la fel ca şi corupţia, lipsa iubirii, justiţia falsă, puterea, autoritatea, indolenţa, dublate însă de o sărăcie extremă şi de tot felul de suferinţe generate de slăbiciunile celor puternici şi de vânarea continuă a plăcerilor terestre. În acele vremuri, oamenii vor crea maşini ingenioase, construite din fier, care vor folosi forţa focului şi a apei pentru a înlocui munca omului. Ele vor folosi puterea cărbunelui natural pentru a aprinde focul, iar oamenii vor săpa galerii adânci în măruntaiele pământului pentru a scoate acest combustibil.

Când activităţile industriale generate de această putere a focului vor ajunge la apogeu, atmosfera pământului va fi saturată cu otrăvuri şi combustibili, iar când aceştia se vor aprinde, incendiile izbucnite vor distruge oraşe întregi, reducându-le la cenuşă. Această purificare va fi foarte eficientă! Ceea ce nu va reuşi să facă acest foc vor completa marile furtuni care vor izbucni. Desigur, această purificare nu va avea loc decât acolo unde este absolut necesară, căci nimic nu poate fi distrus în creaţia Mea fără a fi absolut necesar. În acest fel, atmosfera pământului va fi eliberată de vaporii toxici şi de spiritele malefice care trăiesc în ei, lucru care va avea o imensă influenţă benefică asupra celorlalte creaturi care vor trăi pe pământ. Starea de sănătate fizică a umanităţii se va îmbunătăţi dramatic, majoritatea bolilor vor dispărea, iar oamenii vor putea din nou să se bucure de o bătrâneţe liniştită şi senină.

Când oamenii, astfel purificaţi, se vor scălda în lumina Mea, respectând în permanenţă Poruncile Iubirii, întreaga proprietate a pământului va fi distribuită în mod echitabil, astfel încât toţi să se poată împărtăşi în mod egal din ea şi nimeni să nu mai sufere vreodată de foame. Liderii comunităţilor îmi vor înţelege perfect Voinţa Divină şi vor veghea ca în ţinuturile lor să nu mai existe oameni nevoiaşi. Eu Însumi îi voi vizita din când în când pe oameni, întărindu-i şi alinându-i, ori de câte ori voi descoperi în ei o iubire sinceră şi profundă faţă de Mine. Desigur, această profeţie nu se va îndeplini decât într-un viitor destul de îndepărtat, dar este cert faptul că va fi împlinită, căci totul va trece, chiar şi acest pământ şi întregul univers vor dispărea cândva, dar cuvintele şi promisiunile Mele nu vor dispărea niciodată înainte de a fi împlinite până la ultima!

În acea epocă îndepărtată vor exista numeroase pământuri, ţări şi naţiuni noi, care la ora actuală nu există sau nu au un nume. Un lucru este însă sigur: Eu nu voi reveni decât în mijlocul acelor oameni care vor cultiva

credința cea mai vie şi o iubire deplină față de Dumnezeu şi de semenii lor. Iar atunci când voi veni, nu voi veni singur, ci îi voi aduce cu Mine pe toți ai Mei, pe toți cei care au fost împreună cu Mine în ceruri. Aceştia vor coborî în număr mare alături de Mine şi îi vor întări pe frații lor aflați încă în trup de carne pe pământ. Se va produce astfel o mare comuniune între spiritele binecuvântate ale cerului şi oamenii care trăiesc pe acest pământ, lucru care va părea un adevărat miracol pentru oamenii acelor timpuri. Ați aflat astfel tot ce trebuia să ştiți. Acționați în consecință, şi veți dobândi astfel Viața Eternă, iar Eu vă voi trezi din nou în Ziua Marii Judecăți!...

Nu vă pot spune anul, ziua şi ora Întoarcerii Mele pe pământ, căci totul depinde de liberul arbitru al umanității. De aceea, nici un înger din ceruri nu cunoaşte acest ceas, ci numai Tatăl, care îl va revela la momentul potrivit celor aleşi de El. De altfel, cunoaşterea vizionară nu serveşte neapărat mântuirii sufletului. Ea nu le serveşte cu adevărat decât celor născuți a doua oară, întru spirit. Cât despre ceilalți, care se numără cu milioanele, ea nu ar face decât să îi arunce într-un haos şi mai mare! De aceea, este mai bine ca umanitatea să nu ştie tot ce va urma. Adevăr vă spun: va veni o vreme când descendenții voştri vor întreba, la fel ca şi voi acum, când se va întoarce Fiul Omului. Ei vor dori să îl vadă, dar dorința nu li se va îndeplini. Mulți se vor ridica în acele vremuri şi le vor spune oamenilor: ‚Ascultați, aceasta este ziua în care se va întoarce El!' Nimeni nu ar trebui însă să-i urmeze, căci ziua Întoarcerii Mele va fi la fel ca un fulger, luminând cerul de la est la vest şi tot ce se află sub el.

Înainte însă ca acest lucru să devină posibil, Fiul Omului va trebui să sufere intens. El va fi respins de actuala generație, îndeosebi de evrei şi de farisei. În viitor va continua să fie respins de mulți oameni, care vor fi numiți, pe bună dreptate, ‚noii evrei şi noii farisei'. Iar atunci când Fiul Omului se va întoarce, situația pe pământ va fi similară celei din timpul lui Noe. În acea vreme, oamenii se bucurau de mâncare şi de băutură, se căsătoreau şi făceau copii, dar totul a durat numai până când Noe şi-a construit arca şi când apele au invadat pământul, înecând totul în cale. La fel s-au petrecut lucrurile şi în vremea lui Lot. Oamenii care trăiau în Sodoma mâncau şi beau liniştiți, îşi cultivau pământurile şi îşi vedeau de treabă, dar când Lot a părăsit oraşul, din cer a coborât un foc mare, care i-a ucis pe toți.

La fel se vor petrece lucrurile şi în vremea când Fiul Omului se va revela din nou. Cel care va fi surprins pe acoperişul casei, gândindu-se la posesiunile sale, nu trebuie să mai coboare pentru a le lua în primire. Iată cum trebuie înțeleasă această metaforă: cel care are o înțelegere autentică, superioară, trebuie să rămână la nivelul ei şi să nu coboare sub ea, de teamă că va pierde anumite avantaje lumeşti din cauza ei! Căci cele fizice vor fi distruse. Şi iată o altă metaforă: cel care va fi surprins pe câmp (pe câmpul libertății de cunoaştere) nu trebuie să se întoarcă la cele lăsate în spate (doctrinele şi dogmele false din trecut), ci trebuie să-şi amintească de soția lui Lot şi să facă toate eforturile pentru a progresa către adevăr.

Şi vă mai spun un lucru: în acele vremuri, chiar dacă doi oameni vor fi surprinşi făcând acelaşi lucru, unul dintre ei va fi acceptat (lucrătorul corect), iar celălalt (care acționează incorect şi egoist) va fi părăsit. Toți cei care vor încerca să-şi păstreze sufletul de dragul lumii exterioare şi-l vor pierde. În schimb, cei care vor urmări să scape de sufletul lor din cauza lumii exterioare şi-l vor păstra viu şi îl vor ajuta astfel să avanseze către Viața Eternă.

Şi încă ceva: în marea noapte a sufletului, dacă doi oameni vor fi surprinşi în acelaşi pat, unul va fi acceptat, iar celălalt părăsit. Iată cum trebuie înțeleasă această metaforă: la prima vedere (din perspectiva exterioară), cei doi împărtăşesc aceeaşi credință. Unul dintre ei va fi însă activ, iar credința sa va fi vie, motiv pentru care va fi acceptat în Împărăția lui Dumnezeu, a Luminii şi a Vieții, în timp ce celălalt nu va practica decât ritualurile exterioare ale cultului său, care nu au nici o valoare interioară pentru suflet şi pentru spirit. Credința sa va fi moartă şi nu îl va îndemna să facă fapte de iubire pentru semenii săi, motiv pentru care nu va fi acceptat în Împărăția iluminată a lui Dumnezeu. Dacă doi oameni vor fi surprinşi lucrând acelaşi câmp, dar unul îl va lucra fără egoism, din pură iubire față de Dumnezeu şi față de semenii săi, în timp ce celălalt va lucra câmpul numai pentru a-şi satisface interesele, fără nici o credință interioară, la fel ca fariseii, nu trebuie să vă mire faptul că primul va fi acceptat în Împărăția lui Dumnezeu, iar cel de-al doilea nu. Aşa se vor petrece lucrurile atunci când Fiul Omului se va întoarce pe pământ! Dacă, în urma acestei Întoarceri, Spiritul Meu va pătrunde mai adânc în voi, gradul vostru de iluminare va spori şi veți înțelege mai bine ce vă spun acum. La ora actuală, nu am cum să vă explic cu mai multă claritate aceste afirmații.

Dacă doriți să ştiți mai multe despre momentul şi locul în care se vor întâmpla toate aceste lucruri, luați aminte la ce vă spun acum: oriunde există un cadavru se adună vulturii! Dacă veți privi cu atenție fariseismul indolent şi lipsit de credință, veți constata că aveți de-a face cu un cadavru. Eu şi toți cei care cred în Mine, evrei şi păgâni deopotrivă, simbolizăm vulturii care se adună pentru a consuma cadavrul. Privind lucrurile dintr-o altă perspectivă, noaptea sufletului şi păcatul care derivă din ea reprezintă un cadavru în jurul căruia se adună lumina vieții, distrugându-l pe măsură ce lumina zilei alungă noaptea cu amăgirile şi iluziile ei. Toate aceste lucruri se petrec chiar acum, sub ochii noştri[5], cu iudaismul indolent şi lipsit de credință, care s-a transformat într-un cadavru şi care va fi consumat complet în circa 50 de ani de acum înainte. La fel se vor petrece lucrurile şi în timpurile care vor urma cu biserica şi cu învățătura creştină. Aceasta va deveni un cadavru chiar mai descompus decât este iudaismul astăzi, motiv pentru care va fi atacată din toate părțile de vulturii liberi ai luminii şi vieții, care îl vor consuma prin focul iubirii şi prin lumina adevărului. Toate aceste lucruri se vor petrece peste mai puțin de 2000 de ani de la prima Mea venire pe acest pământ, aşa cum v-am repetat deja în mai multe rânduri.

[5] Este vorba de perioada în care a trăit Iisus.

Deşi sunt încă în trup, păşind printre voi şi învățându-vă, s-au găsit deja unii care au început să predice în numele Meu, urmărind beneficii materiale personale şi amestecând învățătura Mea cu semințele lor impure, din care vor ieşi în curând nenumărate buruiene care se vor amesteca cu grâul cel bun. Nu-i de mirare că în acele vremuri din urmă numărul falşilor profeți şi învățători care vor predica „în numele Meu" va creşte alarmant. Ei le vor spune oamenilor prin cuvinte convingătoare: ‚Iată, aici este Christos'! Dacă veți auzi aceste cuvinte (la fel, descendenții voştri de mai târziu), să nu le credeți! Căci lucrările acestor falşi profeți pot fi recunoscute cu uşurință, la fel cum pot fi recunoscuți pomii după fructele lor. Un pom bun produce fructe bune, dar strugurii nu pot creşte în mărăcini, iar o buruiană nu va produce niciodată smochine.

V-am explicat deja în ce constă Împărăția lui Dumnezeu şi cum se dezvoltă ea în interiorul omului. De aceea, vă va fi uşor să înțelegeți că orice om care va striga în gura mare: ‚Priviți! Acolo este Christos', nu poate fi crezut. Aşa cum spiritul se află în interiorul omului şi al vieții, din el născându-se gândirea, sentimentele, cunoaşterea şi voința, la fel, Împărăția lui Dumnezeu, adevărata împărăție a vieții spiritului nu poate fi găsită decât în interiorul omului, şi nicidecum în afara lui. Nici un om care va înțelege plenar acest lucru, experimentându-l direct, nu va mai putea fi amăgit vreodată de falşii profeți. În schimb, cei care oscilează tot timpul, la fel ca o giruetă în bătaia vântului, nu vor putea găsi niciodată cerul păcii şi lumina adevărului! De aceea, voi şi toți cei ca voi veți fi precum nişte stânci ale vieții, care nu vor putea fi clintite din loc de marile furtuni sau de valurile trecătoare.

Prin Mine, Împărăția lui Dumnezeu a venit la voi şi se află acum în mijlocul vostru, dar acest lucru nu este suficient pentru a păstra de-a pururi viața eternă a sufletului. Deşi, prin prezența Mea, Împărăția lui Dumnezeu se află în mijlocul vostru, ea nu a pătruns încă adânc în ființa voastră lăuntrică. Acest lucru nu va deveni posibil decât atunci când, lăsând la o parte orice interes față de lumea exterioară, veți asimila în totalitate învățăturile Mele prin voința voastră, punându-le în practică şi devenind una cu ele. Când se va petrece acest lucru, nu veți mai spune: ‚Christos a venit printre noi şi locuieşte în mijlocul nostru, şi odată cu El Împărăția lui Dumnezeu', ci veți spune: ‚Christos trăieşte în mine!' Abia atunci veți înțelege plenar că Împărăția lui Dumnezeu nu vine cu surle şi trâmbițe, revărsându-se asupra omului de undeva din exterior, ci se dezvoltă în interiorul lui, atrăgând sufletul său către viața eternă.

Revenind la cuvintele Mele referitoare la credința umanității în acele timpuri îndepărtate, când Fiul Omului se va întoarce pe pământ, vă pot spune că El va găsi o credință chiar mai mică decât cea de astăzi. Căci în acele vremuri oamenii vor face mari progrese în domeniul ştiințelor şi artelor, studiind şi făcând calcule complicate la umbra arborelui cunoaşterii. Ei vor descoperi forțe ale pământului care la ora actuală nu sunt cunoscute şi vor realiza mari miracole cu ajutorul lor, motiv pentru care vor ajunge să spună: ‚Iată, acesta este Dumnezeu şi altul nu există!' Practic, acelor oameni le va

lipsi complet credința, iar atunci când Mă voi întoarce pe pământ, nu voi găsi pe nimeni pregătit printre ei.

Un alt mare număr de oameni din acele timpuri vor trăi într-o superstiție mai cumplită şi mai întunecată decât toți păgânii din zilele noastre la un loc. Aceştia vor avea maeştri, reprezentanți şi protectori printre mai-marii acelei lumi. Ei vor fi puşi însă la grea încercare tocmai de către copiii lumii exterioare, care vor deprinde tot mai multe din secretele ştiințelor şi artelor, spulberând astfel superstițiile obscure. Grație cunoaşterii, aceşti oameni vor înțelege în sfârşit că au fost ținuți în sclavia ignoranței numai pentru a-i sluji pe cei puternici, lipsiți în realitate de orice credință. Când va veni timpul să Mă întorc, nu voi găsi nici printre aceştia pe cineva pregătit! Când cei orbi vor începe să vadă lumina cu ajutorul ştiinței, ei vor deveni adepții celor care i-au eliberat de servitutea dură în slujba celor puternici. Ce credeți că Mi-ar spune ei dacă aş apărea din nou în mijlocul lor şi le-aş striga: ‚Adunați-vă, națiuni ale pământului! Am venit din nou la voi şi vă voi arăta iarăşi calea cea dreaptă care conduce către trezirea Vieții Eterne a sufletelor voastre'? Ei Mi-ar spune: ‚Prietene! Oricine ai fi, să terminăm odată cu această doctrină străveche şi stupidă, din cauza căreia mult sânge nevinovat a fost vărsat pe pământ. Noi am descoperit astăzi ştiința şi artele, care ne ajută să trăim în pace şi linişte. Preferăm de o mie de ori o existență temporală trăită în pace unui paradis binecuvântat care nu poate fi cucerit decât printr-o suferință continuă pe acest pământ şi a cărui existență este, oricum, îndoielnică!'

Voi spuneți: ‚Doamne, nu lăsa falşii profeți să se ridice în numele Tău! Dar dacă asta este voia Ta, înseamnă că nu Te deranjează că la a doua Ta venire pe pământ nu vei găsi nici un pic de credință printre oameni!' Iată care este răspunsul Meu: rațiunea umană este aproape oarbă şi nu poate vedea mai departe de lungul nasului. De aceea, este greu să o contrazici. Dar Dumnezeu, Creatorul şi Păstrătorul etern al creației, gândeşte diferit, iar planul Său nu corespunde cu cel al rațiunii umane. De aceea, El ştie mai bine de ce permite acestor lucruri să se întâmple. Abia la sfârşit vor dispărea complet superstițiile de pe acest pământ, spulberate de armele ştiinței şi artelor, astfel încât oamenii nu vor mai putea fi amăgiți şi vor putea să-şi folosească plenar liberul arbitru. În mod paradoxal, rezultatul va fi o lipsă totală de credință, dar care nu va dura decât o perioadă scurtă de timp. În acele timpuri, voi binecuvânta străvechiul copac al cunoaşterii, iar arborele vieții dinlăuntrul omului îşi va recăpăta vigoarea primordială. Nu va mai exista atunci decât un singur păstor şi o singură turmă! În acele vremuri nu voi mai găsi pe pământ o credință comparabilă cu cea care există la ora actuală printre voi, dar voi găsi în schimb o credință de un tip diferit! Este imposibil acum să vă imaginați în ce va consta acel tip de credință! Aşa se vor petrece lucrurile.

Învățăturile pe care vi le dau acum reprezintă Cuvântul lui Dumnezeu şi aşa vor rămâne de-a pururi. De aceea, oamenii din acele vremuri viitoare vor primi aceleaşi învățături ca şi cele primite de voi acum de la Mine. Diferența va consta în faptul că ele nu le vor mai fi revelate sub formă de

parabole, ci plenar, conform semnificației lor reale, cereşti şi spirituale. Acela va fi noul Ierusalim care va coborî din ceruri pe pământ. Numai în lumina lui vor putea înțelege oamenii în ce măsură au fost amăgiți predecesorii lor de falşii profeți, la fel cum evreii de astăzi sunt amăgiți de farisei! În acest fel, ei nu Mă vor mai învinovăți pe Mine şi învățăturile Mele de suferința care există pe pământ, ci doar pe acei falşi profeți şi învățători, profund egoişti şi tiranici, pe care îi vor recunoaşte în sfârşit ca atare. Când lumina noului Ierusalim va străluci asupra întregului pământ, mincinoşii vor fi complet demascați şi îşi vor primi răsplata pe acțiunile lor. Şi cu cât se considerau mai presus de semenii lor, cu atât mai jos vor cădea ei!

Mai am multe lucruri să vă dezvălui, dar nu sunteți încă pregătiți să le aflați. Când spiritul adevărului născut din Mine va coborî asupra voastră, vă voi dezvălui toate lucrurile şi veți cunoaşte astfel lumina noului Ierusalim. Este greu însă de spus în ce măsură veți putea transmite această lumină discipolilor voştri. Voi nu vă puteți imagina deocamdată cât de departe va ajunge ştiința viitorului şi în ce măsură va reuşi ea să spulbere superstițiile oamenilor. La ora actuală nu se poate vorbi de o ştiință pură, bazată pe principiile adevărului şi pe calculele derivate din acestea. Voi nu aveți nici o idee în ceea ce priveşte realizările fabuloase pe care le va putea construi omul cu ajutorul acestei ştiințe. Până la revelarea ei, oamenii de ştiință vor deține o cunoaştere parțială, care îi va arunca, pe ei şi pe adepții lor, în cea mai oarbă superstiție.

Nici un adevăr celest nu poate avea la bază fructul stricat născut din copacul nebinecuvântat al cunoaşterii. Aceste fructe nu sunt comestibile pentru oameni, ci numai pentru dragonii din iad. Înşişi falşii profeți îşi vor baza doctrinele lor mincinoase şi miracolele lor amăgitoare pe aceste fructe stricate, atrăgând în capcana amăgirii lor mai mult de trei sferturi din umanitate! Ei vor face efortul să combine învățătura Mea pură cu rezultatele lor ştiințifice (cu concluziile greşite derivate din cunoaşterea lor parțială), convinşi că le vor face astfel mai accesibile umanității. În acest fel, ei nu vor face însă decât să contamineze şi mai puternic învățăturile Mele, iar ştiințele şi artele bazate pe superstiții se vor scufunda într-un întuneric şi mai puternic decât au făcut-o vreodată, de la începuturile umanității şi până astăzi. În final, pentru o scurtă perioadă de timp, ele vor deveni apanajul falşilor profeți, care se vor folosi de ele pentru a-i subjuga şi mai puternic pe oamenii pe care i-au ținut până atunci în ignoranță.

Nu vor avea însă prea mult timp la dispoziție, căci la momentul potrivit, voi trezi Eu Însumi adevărații oameni de ştiință, care vor proclama principiile ştiinței şi artelor pure, strigând de pe acoperişurile caselor cum şi-au realizat miracolele slujitorii lui Balaal! Aceste ştiințe şi arte pure vor prevesti venirea Mea, spulberând în calea lor vechile superstiții. După ce ele vor curăța terenul, Întoarcerea Mea pe pământ va deveni uşoară şi rapidă, căci Învățăturile Mele, care exprimă cunoaşterea pură a principiilor vieții, se vor suprapune perfect peste ştiința pură a oamenilor, dăruindu-le acestora lumina

desăvârşită a vieţii. O lumină pură nu poate contamina niciodată o altă lumină pură!

Purificarea ştiinţelor şi artelor derivate din ele nu va deveni însă posibilă decât prin propovăduirea învăţăturilor Mele şi prin distrugerea numeroşilor idoli, împreună cu preoţii şi cu templele lor. Numai după ce Evanghelia Mea va fi predicată întregii umanităţi, chiar dacă la acest lucru vor contribui şi mulţi profeţi falşi, vor putea fi purificate ştiinţele şi artele. La rândul lor, acestea vor deveni apoi o rază de lumină care va ilumina pământul de sus în jos (sau, altfel spus, perspectiva spirituală va ilumina perspectiva naturală).

Nimeni nu poate înţelege adevărurile transcendente profunde în semnificaţia lor plenară până când nu realizează pe ce sol păşeşte în calitatea sa de om natural. De aceea, v-am explicat Eu Însumi multe din fenomenele naturii. V-am arătat luna, soarele, planetele şi întregul cer înstelat. V-am repetat de multe ori că omul nu îl poate iubi cu adevărat pe Dumnezeu până când nu ajunge să îl recunoască în opera Sa. Dar principalul criteriu rămâne acela al aspiraţiei continue către renaşterea plenară a spiritului în interiorul sufletului. Numai în acest fel poate accede omul la întregul adevăr şi la înţelepciune. Numai în acest fel poate dobândi el lumina care să-l proiecteze din planul terestru în cerul pur al spiritului, şi deci viaţa eternă. Această realizare înseamnă infinit mai mult decât tot ce îi pot oferi ştiinţele naturii! Ce beneficii îi poate oferi omului recunoaşterea detaliată a fenomenelor naturii, de la cel mai mare la cel mai mic dintre ele, dacă el se află la fel de departe de renaşterea spiritului său cum este cerul de pământ? Cum i-ar putea oferi toate ştiinţele la un loc accesul la viaţa eternă?

Străvechea ştiinţă a corespondenţelor interioare nu le este accesibilă decât celor care nu s-au clintit niciodată în credinţa lor în Dumnezeu cel unic, care L-au iubit întotdeauna mai presus de orice, ca pe un adevărat Părinte ceresc, şi care şi-au iubit semenii la fel de mult ca pe ei înşişi. Această ştiinţă reprezintă limbajul interior al sufletului şi al spiritului care locuieşte în acesta. Cei care au uitat limbajul nu mai pot descifra semnele sale, pe care le consideră nişte simple prostii sau coincidenţe, din cauza luminii palide în care trăieşte sufletul lor. Trebuie să ştiţi că spiritul şi sufletul au nevoie de alte condiţii de viaţă faţă de corpul fizic. În mod similar, văzul, auzul, simţirea, gândirea, vorbirea şi scrisul spiritual sunt complet diferite de echivalentele lor din lumea naturală. De aceea, acţiunile şi cuvintele unei entităţi spirituale nu pot fi înţelese de omul natural decât prin intermediul ştiinţei corespondenţelor. Din păcate, umanitatea a uitat această ştiinţă, şi asta din cauza propriilor sale greşeli. De aceea, ea nu mai poate comunica cu spiritele pământului şi ale cerului, şi nu mai recunoaşte semnele spirituale. Oamenii citesc literele şi aud sunetele, dar nu mai pătrund conţinutul cuvintelor, motiv pentru care nu reuşesc să se trezească la viaţă. Trezirea nu poate fi obţinută decât prin pătrunderea sensului interior al cuvintelor.

Dacă aţi înţeles mesajul meu, aspiraţi din toate puterile voastre către renaşterea spiritului, pentru ca Împărăţia lui Dumnezeu să devină vie şi plenar

activă în interiorul vostru. Numai în acest fel vă va fi revelată din nou ştiinţa corespondenţelor între materie şi spirit. Fără ajutorul acestei ştiinţe nu veţi putea înţelege niciodată pe deplin mesajul lui Moise şi al profeţilor, ci vă veţi scufunda în necredinţă, îndoială şi păcat.

V-am explicat astfel cât am putut de clar în ce va consta întoarcerea Mea printre oamenii de pe acest pământ.

La cea de-a doua venire a Mea pe pământ, nu Mă voi mai naşte ca un copil dintr-un trup de femeie, căci trupul Meu va rămâne de-a pururi transfigurat. Eu sunt Spiritul etern şi nu voi mai avea niciodată nevoie de un corp la fel ca cel pe care l-am îmbrăcat atunci când m-am întrupat pe pământ. Mai întâi, voi veni într-o formă invizibilă, îmbrăcat în ‚norii cerului'. Altfel spus, la început Mă voi apropia de umanitate prin intermediul clarvăzătorilor, al înţelepţilor şi al noilor profeţi. În acele vremuri viitoare, fetele vor face şi ele profeţii, iar tinerii vor avea vise premonitorii care vor anunţa Întoarcerea Mea. Mulţi oameni îi vor asculta şi o vor apuca pe calea cea dreaptă, dar majoritatea îi va numi nebuni şi nu îi va crede, la fel cum s-au întâmplat lucrurile şi în cazul profeţilor din vechime.

Din când în când, voi trezi anumiţi oameni, cărora le voi dicta – prin cuvinte pe care ei le vor auzi în inima lor – tot ce s-a petrecut în timpul prezenţei Mele active pe pământ, în mijlocul vostru. În acele vremuri viitoare, marea majoritate a oamenilor vor şti să scrie şi să citească, aşa că vor avea acces la aceste cuvinte divine. În această manieră, învăţătura Mea se va putea răspândi pe pământ mult mai rapid decât este posibil la ora actuală, prin mesageri trimişi în numele Meu.

În acest fel, circa o treime din umanitate, alcătuită din oameni de bună credinţă şi cu inima pură, va avea acces la adevărata Mea învăţătură. Începând din acel moment, voi veni personal la unii dintre ei, devenind vizibil chiar trupeşte în faţa celor care Mă iubesc mai presus de orice şi care aspiră din toată inima la Întoarcerea Mea prin credinţa lor vie. Pe aceştia îi voi ajuta personal să alcătuiască biserici pe care nici o putere de pe pământ nu le va mai putea desface vreodată, căci Eu Însumi voi fi Liderul lor, Eroul lor suprem, judecându-i pe cei orbi şi pe cei morţi. În acest fel, voi purifica pământul de murdăria care l-a sufocat atâta vreme.

În acele vremuri, în care voi trezi personal noi profeţi şi clarvăzători, pe pământ vor exista mari tulburări şi suferinţe, aşa cum nu au mai existat vreodată până atunci. De dragul Celor Aleşi, nu voi îngădui însă ca aceste tulburări să dureze prea mult, pentru a nu fi afectaţi ei înşişi pe calea lor către mântuire. Oricum, la început nu voi apărea personal în această regiune (care în acele vremuri va fi locuită doar de păgânii cei mai ignoranţi), în care acum sunt prigonit de acolo-acolo de către evrei şi de către Templu, mai rău ca un criminal sau ca un păgân. În schimb, în ţările de pe celălalt continent, locuite la ora actuală a păgâni, voi crea o nouă Împărăţie, a Păcii, Armoniei, Iubirii şi Credinţei Veşnice. Cei care vor păşi în Lumina Mea nu se vor mai teme

niciodată de moartea trupului lor, aflându-se într-un contact permanent cu îngerii cerului.

Pământul îmi aparține în totalitate Mie, şi Eu ştiu cel mai bine care vor fi regiunile în care Întoarcerea Mea va fi cu adevărat benefică. În acele vremuri, oamenii vor putea comunica unii cu ceilalți cu viteza fulgerului, dintr-un capăt la celălalt al pământului, folosindu-se de spiritele focului şi ale apei. La fel, vor putea călători dintr-un punct în altul mai rapid decât vânturile mânate de furtună. Puse în mişcare de aceleaşi forțe, vasele lor se vor deplasa pe oceane la fel de rapid. De aceea, veştile despre Întoarcerea Mea se vor răspândi pe pământ cu iuțeala fulgerului, ajungând chiar şi în Asia.

Se pune însă întrebarea: vor fi crezute oare aceste veşti de păgânii orbi şi surzi care vor trăi pe acest continent? Răspunsul Meu e simplu: nu vor fi crezute până când nu îl voi purifica printr-o Mare Judecată Universală!

Există în vestul îndepărtat un continent uriaş, înconjurat din toate părțile de oceane şi care nu se află în legătură (terestră) cu vechiul continent[6]. Locuitorii acestui continent vor fi primii care vor auzi marile schimbări, la fel ca şi cei din vestul Europei. Razele strălucitoare ale cerului se vor întâlni astfel peste ocean, recunoscându-se şi susținându-se reciproc. Din ele se va naşte apoi Soarele Vieții, care va fi Noul Ierusalim, iar în interiorul acestui Soare Mă voi întoarce Eu pe pământ. Într-o epocă foarte îndepărtată, acest cer vizibil şi acest pământ vor dispărea, dar cuvintele rostite de Mine în fața voastră nu vor dispărea niciodată!"

Un istoric al evoluției umanității

Iisus le vorbeşte discipolilor despre evenimentele care se vor petrece înainte de Întoarcerea Sa pe pământ, în timp ce privesc cu toții răsăritul soarelui.

„Odată cu naşterea Mea, judecata păgânilor de pretutindeni a început deja. Acest proces va continua pe o scară din ce în ce mai mare în următorii aproape 2000 de ani, până când lumina se va răspândi pe întregul pământ.

În Orient se adună deja tot felul de nori la orizont, aşa cum puteți vedea deja, ca şi cum aceştia ar dori să întunece răsăritul soarelui. În mod similar, în zilele care vor veni, mulți nori se vor aduna, în încercarea de a împiedica răsăritul marelui şi eternului Soare al Adevărului. Ați putut vedea mai devreme strălucirea şi frumusețea cerului înstelat. Aceste luminițe sunt vestitorii nocturni ai dimineții. La fel este şi sarcina voastră!

Atunci când pe cerul spiritual al dimineții vor apărea primii vestitori ai acesteia, semnele vor fi clare, anunțând răsăritul marelui Soare Universal al Adevărului şi al Vieții. Lumina atotstrălucitoare a acestuia va echivala cu o judecată inexorabilă a minciunii şi amăgirii din care s-a născut cândva

[6] Este în mod evident vorba de America.

prostituata din Babilon, care va fi aruncată – împreună cu toţi discipolii şi admiratorii ei, precum şi cu luxul ei nebun – în abisul disprețului, mâniei şi uitării. Ulterior, fiinţele umane iluminate nu vor mai fi supuse vreodată amăgirii şi judecăţii de lungă durată.

Puteţi observa cum dincolo de norii negri şi amenințători apare deja un halou auriu. În mod similar, în zilele din urmă veţi putea observa cum oameni care până nu demult fuseseră duşmani ai luminii şi ai adevărului vor începe să fie din ce în ce mai iluminaţi de razele adevărului, începând să strălucească ei înşişi şi devenind duşmani ai minciunii. Această iluminare care va indica apropierea Soarelui Adevărului va fi semnul trimis de Mine, Fiul Omului, adresat tuturor celor care caută adevărul pe pământ. Simultan, va fi semnul începutului sfârşitului marii judecăţi al prostituatei noului Babilon (Matei 24:30).

Adoratorii adevărului se vor bucura atunci şi îmi vor ridica rugi de mulţumire pentru trimiterea în avans a acestui semn al Ascensiunii Mele în cerurile luminii lăuntrice a spiritului. În schimb, duşmanii adevărului vor plânge şi îşi vor încleşta dinţii de furie, încercând să se ascundă în colţurile cele mai întunecate ale pământului, împreună cu discipolii lor (din ce în ce mai puţini), dar în zadar. Căci de îndată ce Soarele Adevărului va fi răsărit, lumina sa va inunda chiar şi cele mai întunecate grote, iar duşmanii luminii nu îşi vor mai găsi refugiu nicăieri pe pământ.

În mijlocul acelui Soare al Adevărului Etern Mă voi afla Eu. Voi deveni astfel Liderul umanităţii, pe care o voi guverna prin lumina sa, şi voi ghida personal viețile şi destinele temporale şi eterne ale oamenilor. V-am explicat astfel pe înțeles în ce va consta marea judecată a păgânismului vechi şi nou. Vă voi oferi mai târziu şi o altă interpretare, pentru a o transmite mai departe oamenilor. Deocamdată, să continuăm să privim acest răsărit minunat. Urmăriţi cu atenţie fenomenele care preced apariţiei plenare a soarelui, căci doresc să vedeţi cu propriii voştri ochi cum vor evolua lucrurile în acele ultime zile ale păgânismului”.

(La început, discipolii au putut vedea o ceaţă densă şi complet întunecată, ridicându-se la orizont. Când ceaţa a atins o înălţime de aproximativ şapte ori lungimea lanţului muntos care putea fi văzut în zare, ea a început să strălucească, fiind străbătută de tot felul de lumini, ca nişte fulgere. În partea de sus a masei ceţoase, mai strălucitoare ca restul, din cauza nenumăratelor fulgere, a apărut un mare oraş.)

„Priviţi imaginea noului Babilon, le-am spus Eu. El indică declinul vechiului păgânism şi începutul noului păgânism. Peste circa 5-600 de ani de acum înainte aşa va arăta umanitatea. Continuaţi să priviţi formaţiunea”.

Şi-au concentrat cu toţii atenţia asupra imaginii care se forma în faţa lor, ale cărei scene se derulau cu o mare repeziciune. Au putut fi văzute astfel marile mişcări ale naţiunilor şi nenumărate războaie. Subit, în mijlocul oraşului a apărut ceva asemănător unui munte, pe care se afla un tron uriaş, la fel de strălucitor ca şi aurul. Pe tron era aşezat un conducător cu o triplă

coroană pe cap, care purta în mână un sceptru cu o triplă cruce în vârf. Din gura sa ieşeau continuu săgeți, iar în ochi i se citeau fulgere de mânie şi un orgoliu suveran. Regii pământului s-au apropiat de el, mulți dintre ei plecându-se în fața lui. El i-a privit cu bunăvoință pe aceştia din urmă, confirmându-le puterea, străfulgerându-i însă cu săgețile sale pe cei care au refuzat să i se închine.

Am spus: „Această imagine nu prezintă un conducător particular asupra națiunilor, ci personificarea vizibilă a Anticristului! Tripla cruce este un simbol al învățăturilor Mele, care le vor fi impuse regilor şi națiunilor lor cu forța, falsificate însă de trei ori: mai întâi în cuvânt, apoi în adevăr şi în sfârşit în practica de zi cu zi.

Regii care refuză să se plece în fața lui, pe care el îi blestemă, sunt cei care ascultă încă, într-o măsură mai mare sau mai mică, de vechile tradiții autentice. Săgețile şi fulgerele lui cad asupra lor, dar nu reuşesc să îi rănească cu adevărat. Continuați să priviți, căci nu vă pot ilustra decât momentele cele mai importante prin care va trece umanitatea!”

Au continuat cu toții să privească cu cea mai mare atenție scena.

„Iată, mulți dintre regii care înainte s-au plecat în fața celui de pe tron şi-au adunat acum armatele şi au pornit la luptă împotriva lui. Priviți, bătălia este crâncenă, iar tronul său se afundă din ce în ce mai adânc în pământ. Regii care continuă să i se închine au rămas din ce în ce mai puțini şi nu o fac decât de dragul aparențelor. Cât despre cei care l-au părăsit, aceştia îi trimit înapoi fulgerele şi săgețile emise către ei. Cam atât despre aceste evenimente, care se vor petrece între anii 1000-1700 după trecerea Mea prin această lume.

Şi iată, acum Anticristul încearcă să se ridice din nou, înconjurat de hoarde întunecate, iar o parte din regi îi întind mâna, ajutându-l. Aceştia îşi vor pierde însă cât de curând conştiința, iar popoarele pe care le conduc le vor smulge coroanele şi le vor da regilor puternici. Priviți! Tronul începe să se scufunde, iar regii se grăbesc către el şi îl despică în mai multe bucăți. În acest fel, puterea şi grandoarea Anticristului dispar complet. Deşi continuă să arunce cu săgeți şi cu fulgere slabe în jurul său, acestea nu mai pot face rău nimănui. Majoritatea se întorc înapoi, rănindu-l pe el şi hoardele lui sinistre.

Ce semnifică ‚norii luminoşi’? Ei simbolizează comunitățile de oameni iluminate de Adevărul Divin. Ele se apropie din ce în ce mai mult unele de altele, formând în final o singură mare comunitate, care nu reprezintă altceva decât pământul superior, născut din cerul de lumină!

Acest pământ nou nu se va naşte însă din vechiul pământ natural, prin transformarea acestuia. El va avea o vibrație diferită, în care nu vor putea intra decât acele ființe umane care se vor considera frați şi surori, în numele Meu, prin acceptarea plenară în inimile lor a Adevărului Divin. Ele sunt cele care vor crea pământul spiritual.

Pe acest nou pământ voi fi prezent Eu Însumi, guvernând poporul Celor Aleşi de Mine, care Mă vor vedea de-a pururi şi nu Mă vor mai pierde niciodată.

Priviți cât de puternică este lumina care va coborî din acest pământ spiritual către cel natural, iluminându-l de parcă ar fi în flăcări! Mulți dintre cei morți vor ieşi din mormintele lor şi se vor îndrepta către lumină, îmbrăcându-se cu Veşmântul Adevărului şi înălțându-se la rândul lor către noua împărăție. Puteți observa de asemenea alte suflete, de o calitate net inferioară, încercând să îmbrace veşmântul de lumină peste hainele lor întunecate, în încercarea de a crea un nou regat păgân anti-creştin, bazat pe vibrația egoismului şi a dorinței de putere. Ei nu vor avea însă sorți de izbândă, căci îmi voi da Eu Însumi drumul mâniei Mele divine, adică focului Adevărului Meu. Iată, îngerii Mei coboară asupra lor ca nişte săbii aprinse, aruncându-i în abisul fără fund al anihilării depline. Aceasta este marea judecată finală, care se va petrece peste încă o mie de ani. Această perioadă va fi numită Domnia lui Christos pe Pământ Timp de o Mie de Ani, şi nu va fi întreruptă decât de un scurt război, care se va încheia cu această judecată finală. Victoria care va fi obținută va dura apoi de-a pururi.

Începând din acel moment, pe pământ şi în ceruri nu va mai exista decât un singur păstor şi o singură turmă. Eu voi fi Păstorul veşnic al umanității, care va fi turma Mea, pe deplin unită cu toți cei binecuvântați din ceruri. Aceşti îngeri celeşti se vor amesteca în formă vizibilă cu oamenii de pe pământ, la fel ca la începuturile umanității. Chiar şi pământul natural va suferi transformări importante. Noi ținuturi şi imperii, acoperite astăzi de apele oceanului, vor ieşi la suprafață, oferindu-le oamenilor un sol fertil. Munții înalți care există la ora actuală vor fi făcuți una cu pământul, umplând văile cu vârfurile lor măcinate şi oferind la rândul lor un nou pământ fertil.

În acele vremuri oamenii nu vor mai fi preocupați de comorile lumeşti trecătoare. De aceea, cei care vor continua să trăiască pe pământul natural îşi vor derula existența în bună înțelegere şi armonie, având tot ce le trebuie. Bolile care îi chinuiesc la ora actuală pe oameni vor dispărea complet de pe pământ. Umanitatea va intra într-o epocă fericită şi va avea mari realizări. Nimeni nu se va mai teme de moartea corpului fizic, căci oamenii vor înțelege în sfârşit ce înseamnă Viața Eternă a sufletului.

În acele vremuri, principalul accent în ajutorarea semenilor va fi pus pe educația corectă a copiilor şi pe sprijinirea eficientă a celor bătrâni şi slăbiți, cu toată iubirea. Pe acest pământ beatific, căsătoria va fi permisă, dar numai în conformitate cu Ordinea Mea. Un mare număr de copii vor fi procreați, dar nu ca urmare a pasiunilor carnale, ci din iubirea cea mai pură, şi asta până la sfârşitul pământului.

Cred că ați înțeles acum în ce va consta marea judecată a păgânilor de pe pământ".

Atunci, discipolii M-au întrebat:

„Învățătorule şi Doamne! Vom putea asista şi noi la toate aceste evenimente, din regatul spiritelor? Şi cât timp va continua să existe acest pământ beatific până la sfârşitul timpului său?”

Eu: „Se înțelege de la sine că veți putea asista şi voi, din împărăția cerurilor, la aceste evenimente. Nu numai că veți putea vedea, auzi şi simți tot ce se va petrece pe pământ, dar voi veți fi liderii umanității din acele vremuri. Acest lucru va fi valabil nu doar pentru oamenii de pe noul pământ, ci şi pentru întregul macrocosmos (marele Om al Creației), precum şi pentru nenumăratele comunități din ceruri, care nu sunt limitate în nici un fel.

Adevăr vă spun: nimeni nu a văzut şi nu a simțit vreodată preafericirile pe care le rezervă Tatăl Divin celor care îl iubesc mai presus de orice! V-aş mai putea arăta multe lucruri din cele ce vor urma, dar nu le-ați putea suporta încă. Când Spiritul Adevărului şi al Vieții va coborî asupra voastră, iar voi veți renaşte întru spirit, Duhul Meu vă va ghida prin toate profunzimile Luminii Mele, uluindu-vă. Abia atunci veți înțelege pe deplin Marile Cuvinte pe care vi le-am adresat acum, şi prin voi, pe care le-am adresat întregii umanități!

În ceea ce priveşte cea de-a doua întrebare pe care Mi-ați pus-o, aceasta nu dovedeşte prea multă înțelepciune. Căci nu există un număr pe care mintea să-l poată cuprinde şi care să exprime anii pe care îi va parcurge pământul până la dispariția sa. Chiar dacă v-aş spune un asemenea număr, el nu are nici o relevanță pentru cei care trăiesc în împărăția spiritelor.

Dacă veți respecta cu strictețe Poruncile Mele referitoare la iubirea sinceră față de aproapele vostru, veți înțelege cu uşurință că nimic nu răneşte mai presus un suflet pur decât mândria semenilor săi. De aceea, învățați-i pe oameni şi practicați voi înşivă bunătatea şi smerenia. În acest fel, vă veți respecta reciproc şi veți trăi împreună în pace şi seninătate.

Ambiția şi orgoliul nu conduc decât la dispreț, resentimente, mânie, iritare, iar în cele din urmă la răzbunare şi război, cu toate consecințele nefaste ale acestora. Toți cei aroganți şi ambițioşi sunt inevitabil plini de egoism şi de avariție. Ei doresc să obțină totul, pentru a-şi spori astfel importanța pe pământ, călcând în picioare mii de semeni de-ai lor, reducându-i la sărăcie şi la mizerie. Aşa s-au petrecut lucrurile în vremea lui Noe şi la fel se vor petrece (ba chiar mai rău) în ultimele zile ale păgânismului.

Acest iad în care se vor complace oamenii din propria lor vină va reprezenta marea judecată pe care aceştia şi-o vor pregăti singuri! Numărul imens al celor oprimați se va ridica în cele din urmă împotriva aroganților lor opresori, spulberându-i. Acesta va fi cel de-al doilea Potop care se va abate asupra pământului, un Potop al focului născut din mânia celor oprimați prea multă vreme.

Va urma şi un foc natural, care va devasta multe locuri de pe pământ, căci, în lăcomia lor excesivă, oamenii acelor vremuri vor pătrunde în profunzimile pământului, unde vor găsi tot felul de comori. Între altele, ei vor

descoperi rămăşiţele pădurilor primitive[7], sub forma unei substanţe pe care o vor folosi pentru a se încălzi, pentru a topi metalele şi pentru multe alte scopuri, pregătindu-şi astfel judecata finală. Cel mai mult vor avea de suferit cei puternici, care vor trăi în marile oraşe. De aceea, respectaţi de-a pururi porunca smereniei şi a bunătăţii, născută din iubirea faţă de semenii voştri, pentru ca judecata să nu vă atingă. Căci oriunde oamenii vor trăi în respectul Ordinii Mele, judecata finală nu îi va atinge".

Interpretări biblice

1

„Nu vă voi părăsi, lăsându-vă fără alinare; voi veni la voi".

(Ioan 14:18)

Cum va putea fi recunoscută influenţa Sfântului Duh în vremurile care vor veni? Credeţi cumva că ea se va manifesta prin legi înţelepte, prin războaie juste, sau chiar prin canoane disciplinare? Nici vorbă! Căci nu Eu sunt motivul pentru care liderii pământului dau aceste legi, ci propriile lor beneficii. Cu toţii tânjesc după putere, de la împăraţi, regi, prinţi, şi până la toţi şefii numiţi de ei. Într-adevăr, trebuie să existe un împărat, un rege, un prinţ, dar nu de dragul dominării, ci al naţiunilor, care trebuie conduse de un lider către Mine. Maniera în care sunt conduse ele nu face însă decât să le îndepărteze de Mine, conducându-le pe cărările lumii. Oamenii nu sunt ajutaţi să devină mai puternici, ci mai slabi, pentru a putea fi guvernaţi astfel mai uşor. Ce rol ar putea avea în acest proces Duhul Sfânt, de vreme ce monarhii nu fac decât să-şi transforme supuşii în nişte şerbi, asupra cărora au drept de viaţă şi de moarte? Un monarh adevărat ar trebui să fie un ghid şi un susţinător al poporului său, iar legile date de el ar trebui să aibă la bază legile Mele! Abia atunci va putea lucra Duhul Sfânt cu el, aşa cum s-a întâmplat odată pe pământ. Duhul Sfânt nu are nimic de-a face cu inventarea maşinăriilor, cu munca fizică făcută de oameni, cu dezvoltarea excesivă a industriei şi cu puterea militară! Toate aceste influenţe aparţin spiritului acestei lumi, adică diavolului, şi ele au fost prezente pe pământ inclusiv pe vremea lui Noe şi a marelui Potop, precum şi în perioada Sodomei şi Gomorei, sau a Babilonului.

Cine ar putea susţine vreodată că toate acestea au fost opera Duhului Sfânt? Deloc întâmplător, asemenea acţiuni, contrare manifestării Duhului Sfânt, au fost întotdeauna urmate de o mare judecată. O asemenea judecată vă aşteaptă chiar acum, pentru a vă demonstra că Sfântul Duh nu acţionează în lumea voastră modernă, care rămâne, din acest punct de vedere, o biată orfană.

[7] Petrolul.

Pentru scurt timp voi mai permite lumii voastre să îşi continue existenţa, până când va atinge apogeul de dinainte de cădere. Va urma atunci o străfulgerare a cerului, în lumina căreia va deveni evident cine a urmat cărările lumii şi cine nu. Ce se va întâmpla însă cu cei care au ales calea Mea? Adevăr vă spun: aceştia mai pot fi găsiţi ici şi acolo, dar au devenit mai rari decât nestematele pământului. Ei duc o viaţă simplă, izolându-se pe cât posibil de lumea exterioară. Marea lor bucurie şi singurul lor subiect de conversaţie sunt Eu, căci gura descrie întotdeauna ceea ce simte inima. Aceştia nu vor rămâne orfani, căci Eu voi fi printre ei şi îi voi învăţa personal. Ei îmi vor auzi întotdeauna vocea, recunoscând în ea Vocea Marelui Păstor, şi nu vocea unui fals profet, pe care nu ar fi dispuşi să-l urmeze. De altfel, Cuvintele Mele li se adresează în primul rând lor. Eu nu am nevoie de savanţi sau de legiuitori ai acestei lumi, ci numai de inimi smerite care să Mă iubească. Acolo unde voi găsi aceste inimi, voi adăuga personal ceea ce a mai rămas de adăugat, într-o manieră mult mai inspirată decât ar reuşi vreodată această lume. După ce se vor produce toate aceste evenimente, planeta va rămâne de-a pururi sub influenţa Sfântului Duh şi nimeni nu va mai fi orfan în această lume. Adevăr vă spun însă: la ora actuală nu există decât foarte puţine suflete receptive la Cuvintele Mele!

2

„Atunci, va apărea semnul Fiului Omului pe cer”.

(Matei 24:30)

Nu înţelegeţi în ce constă diferenţa între semne şi Fiul Omului? Şi cum trebuie înţeles conceptul de „cer”? Adevăr vă spun: nu există prostie mai mare decât să vă imaginaţi apariţia unei cruci pe cerul înstelat. La ce ar putea folosi acestei lumi apariţia nu unei singure cruci, ci a unei multitudini întregi? Ar deveni inimile oamenilor mai bune? Nici vorbă! Savanţii voştri s-ar grăbi să declare aceste cruci nişte simple amăgiri, demonstrând originea lor naturală! Matematicienii s-ar strădui să interpreteze acest fenomen cu ajutorul legilor opticii. Şi cum credeţi că ar reacţiona oamenii simpli, de pe stradă? Vă asigur Eu că ar păstra tăcerea, speriaţi de ceea ce se întâmplă. Din cauza învăţăturilor false pe care le-au primit la biserică, ei ar fi convinşi că a sosit Ziua Judecăţii de Apoi. Acestea ar fi singurele efecte pe care le-ar produce o asemenea viziune.

De altfel, au existat deja asemenea semne, pe care anumiţi profeţi dubioşi s-au grăbit să le interpreteze prin venirea sfârşitului lumii. Oamenii care i-au ascultat au reacţionat diferit: unii au căzut în stări de disperare, alţii au râs, iar unii s-au grăbit să se bucure de „plăcerile vieţii” într-o manieră deşănţată şi iresponsabilă. Dacă profeţiile false au condus la asemenea consecinţe stupide, ce credeţi că s-ar întâmpla dacă ar apărea pe cerul înstelat o cruce uriaşă?

În cazul de față, prin „cer” trebuie să înțelegeți credința religioasă născută din Cuvântul Meu, care reprezintă adevărata biserică. Semnul Fiului Omului se referă la trezirea iubirii în inimile oamenilor, şi odată cu ea, a principalelor atribute divine: compasiunea, răbdarea, blândețea, smerenia, supunerea, obediența şi toleranța față de toate poverile crucii. Acesta este semnul viu al Fiului Omului care va apărea pe cerul Vieții Eterne interioare. Acest semn nu va distruge, ci va da viață. Într-adevăr, oamenii cu înclinații lumeşti vor plânge la apariția lui, lamentându-se, căci amăgirea demoniacă în care s-au complăcut până atunci nu îşi va mai putea urma cursul. Cei care îmi vor accepta semnul nu vor mai dori să aibă nimic de-a face cu negustorii, brokerii şi schimbătorii de valută, căci nu îşi vor mai orienta privirea decât acolo unde îl vor vedea pe Fiul Omului venind pe nori, într-o slavă de nedescris; altfel spus, nu vor mai fi atraşi decât de Cuvântul viu din inimile semenilor lor, sinonim cu Iubirea Eternă în toată plenitudinea ei. „Norii cerului” sunt o metaforă pentru înțelepciunea infinită care sălăşluieşte în Cuvântul cel viu.

Iată care este, pe scurt, semnificația reală a acestui pasaj din Scriptură. Aceşti nori vă vor permite în lumea de dincolo să intrați în Împărăția Mea şi vor reprezenta locuința voastră eternă. Abia acolo veți putea recunoaşte plenar, într-o stare de beatitudine absolută, adevărata putere şi slavă a Fiului Omului.

3

„Iar Eu voi fi cu voi întotdeauna”.

(Matei 28:20)

Nu veți primi doar un singur semn, ci mai multe. Ele vă vor indica faptul că Eu sunt de-a pururi prezent întru spirit în mijlocul vostru, alături de voi şi înlăuntrul vostru! Iată care vor fi aceste semne:

Mai întâi, faptul că veți ajunge să Mă iubiți mai presus de orice pe lume. Dacă cineva iubeşte ceva din această lume mai presus decât pe Mine, el nu este demn de Ființa Mea Divină. Cel care Mă iubeşte însă mai presus de orice altceva se află deja – prin iubirea sa – înlăuntrul Ființei Mele, la fel cum Eu mă aflu deja înlăuntrul lui.

Al doilea semn al prezenței Mele alături de voi va fi trezirea iubirii față de semenii voştri, tineri şi bătrâni deopotrivă, pe care veți ajunge să-i iubiți la fel de mult ca pe voi înşivă. Cum l-ar putea iubi cineva pe Dumnezeu prin Mine, pe care nu Mă vede, dacă se dovedeşte incapabil să îşi iubească propriii semeni, pe care îi vede? Deşi, în prezent, voi Mă puteți vedea şi auzi, va veni în curând o vreme când nu Mă veți mai putea vedea cu ochii fizici. Mă întreb dacă iubirea voastră va rămâne atunci la fel ca cea pe care Mi-o purtați acum, când Mă vedeți. Chiar dacă veți continua să îmi păstrați aceeaşi iubire, vegheați ca nici descendenții voştri să nu uite de ea! Dacă cineva Mă va iubi

în inima sa mai presus de orice, acționând şi trăind la unison cu Voința Mea revelată vouă, voi veni la el întru spirit ca şi cum aş veni în persoană, şi îmi voi revela prezența în fața lui.

Al treilea semn al prezenței Mele alături de voi va consta în faptul că veți primi întotdeauna tot ceea ce îi veți cere – în numele Meu – Tatălui ceresc, manifestat prin persoana Mea. Nu cred că mai trebuie să precizez că nu trebuie să îmi cereți lucruri efemere şi valori ale acestei lumi. Cei care vor cere asemenea lucruri nu vor demonstra decât faptul că le iubesc mai presus decât pe Mine, iar acest lucru nu poate fi echivalat cu un semn al prezenței Mele printre voi.

Al patrulea semn al prezenței Mele atotputernice va fi următorul: dacă veți plasa, din iubire față de semenii voştri şi în numele Meu, mâinile pe oamenii bolnavi, sănătatea lor se va îmbunătăți rapid, cu condiția ca acest lucru să servească mântuirii sufletului lor. Aveți însă întotdeauna datoria să spuneți în inima voastră: „Doamne, facă-se voia Ta, nu a mea!" Căci voi nu aveți de unde să ştiți dacă şi în ce condiții poate servi vindecarea corpului fizic mântuirii sufletului. Nimeni nu va trăi vreodată de-a pururi pe acest pământ în corpul său fizic, iar plasarea mâinilor în numele Meu nu va avea întotdeauna efecte vindecătoare. Nu veți comite însă nici un păcat dacă veți încerca să procedați în acest fel, plini de iubire, iar în măsura în care voi considera că vindecarea trupească îi poate servi celui bolnav pentru mântuirea sufletului său, Eu vă voi asista.

Dacă ați auzit că un prieten aflat la distanță este bolnav, rugați-vă pentru el şi plasați-vă mental mâinile pe trupul său. Sănătatea sa se va îmbunătăți imediat (în condițiile menționate mai sus). Simultan, rugați-vă astfel în inima voastră: „Fie ca Domnul Iisus să te ajute! Fie ca El să te întărească, vindecându-te prin grația, iubirea şi compasiunea Lui!" Dacă veți rosti aceste cuvinte plini de credință, ținând mâinile asupra celui bolnav (printr-un proces de vizualizare, dacă acesta se află la distanță), el se va vindeca într-o oră (dacă această vindecare îi va servi mântuirii sufletului său).

Al cincilea semn al prezenței Mele va fi următorul: toți cei care îmi vor îndeplini Voința vor renaşte spiritual. Spiritul Meu Sfânt va coborî asupra lor, iluminându-i şi conferindu-le înțelepciunea supremă. Ei vor primi astfel botezul vieții. Orice om are datoria să aspire către acest al cincilea semn! Dacă el se va manifesta, omul va dobândi Viața Eternă chiar în această lume. Va putea face şi va putea crea la fel ca Mine, căci va fi – cu adevărat – una cu Mine. V-am indicat aşadar semnele prezenței Mele în mijlocul vostru. Acționați în consecință şi veți ajunge cât de curând să simțiți prezența Spiritului Meu înlăuntrul vostru.

Eu voi rămâne de-a pururi alături de Copiii Mei, întru spirit, prin Cuvânt şi în adevăr! Cei care Mă iubesc extraordinar de mult vor avea uneori ocazia să Mă vadă chiar în persoană, pentru câteva clipe. În plus, Mă voi exprima frecvent prin gura celor care trăiesc în conformitate cu Cuvântul Meu, aspirând continuu către adevărul spiritual, punând Cuvintele Mele în

inimile şi în minţile lor. Băieţii şi fetele crescuţi de mici în credinţa faţă de Mine vor avea viziuni în care le vor fi explicate principiile Vieţii Eterne, ale cerului şi ale Fiinţei Mele, dar şi cele ale iadului şi ale lipsei de credinţă. În acest fel, voi rămâne alături de Copiii Mei până la sfârşitul timpurilor!

„Anticristul”

(Text primit prin revelaţie de Gottfried Mayerhofer în anul 1871, cu referire la textul scripturii intitulat Revelaţia/Apocalipsa lui Ioan, capitolul 11)

Mai întâi de toate, doresc să precizez că în Învăţăturile şi Cuvintele Mele veţi găsi mai multe binecuvântări şi mai multă viaţă, în măsura în care veţi trăi în conformitate cu ele, decât în toate profeţiile lui Ioan, indiferent cum le-aţi interpreta.

Vă pot spune un singur lucru: pământul şi umanitatea care trăieşte pe el sunt angrenaţi într-un proces de separare. Toate evenimentele care se vor petrece sunt scrise, într-adevăr, în aceste profeţii, dar ele nu se vor împlini aşa cum le interpretaţi voi. Din perspectiva răspândirii Cuvântului Meu, „scurtarea zilelor” înseamnă curăţarea pământului de elementele sale corupte, proces care a început deja de o bună bucată de vreme.

Unul din conceptele care vă sperie cel mai mult este cel de „Anticrist”. Voi vă imaginaţi că este vorba de o persoană, dar dacă aţi privi cu atenţie lumea în care trăiţi, aţi descoperi că ea este plină de nenumăraţi „anti-creştini”, căci nu se poate vorbi la ora actuală de prea mulţi urmaţi demni ai lui Christos sau ai Învăţăturilor Mele, şi nici chiar aceştia nu sunt ce ar trebui să fie.

Adevăratul „Anticrist” se referă la obsesia generalizată care există pe pământ pentru orice alte lucruri decât cele propovăduite de Mine. El se referă la înclinaţia marii majorităţi a oamenilor de a asculta numai vocea minţii, în timp ce inima rămâne condamnată la tăcere. Prin minte înţeleg în cazul de faţă intelectul rece, care face calcule şi ierarhizează. Privit ca principiu spiritual, acesta este „Anticristul” care a făcut atât de mult rău pe pământ, explicând oamenilor, prin argumente seducătoare, că numai ce înţelege intelectul este adevărat.

În schimb, ceea ce simte sau intuieşte inima nu este altceva decât fructul unei imaginaţii prea bogate! Doctrina materialistă este ultima etapă a înţelepciunii raţionale şi nu poate conduce decât la dependenţa de plăcerile grosiere şi la disprețul faţă de tot ce este nobil, bun şi sublim. Asta înseamnă „cunoaşterea fără credinţă”! Voi uitaţi cuvintele Mele de odinioară, prin care vă atrăgeam atenţia: „Cunoaşterea voastră este fragmentată!”

Toate imaginile din Apocalipsa lui Ioan reprezintă simboluri spirituale. Ele se referă la tulburările mentale epidemice care vor ajunge să domine

umanitatea. Pentru a decodifica aceste revelații, va trebui să învățați să gândiți pe un nivel mult mai înalt decât sunteți capabili la ora actuală. Va trebui să vedeți şi să înțelegeți – din punctul Meu de vedere – lumea interioară a sufletelor de pe pământ, îmbrăcate într-un trup material. Va trebui să recunoaşteți marile trenduri spirituale şi felul în care Mă folosesc Eu de ele pentru a-Mi duce la îndeplinire scopurile. Oamenii îşi stabilesc alte scopuri, dar marile trenduri conduc inevitabil la îndeplinirea celor propuse de Mine, cu sau fără voia lor. Cei care vor fi capabili să se înalțe până la acest nivel de conştiință vor înțelege la ce se referă textul biblic atunci când spune: „Ei şi-au ucis profeții şi le-au lăsat trupurile moarte pe străzi timp de trei zile şi jumătate". Iată care este semnificația acestui text: „Oamenii au auzit învățăturile Celor Aleşi de Mine, dar au refuzat să le accepte, bătându-şi joc de slujitorii Mei sau privindu-i ca şi cum nu ar exista deloc, ca şi cum ar fi morți". Ei au respins învățăturile Mele, adică „le-au lăsat să zacă pe străzi", fără să creadă în ele, deşi nu le-au îngropat cu desăvârşire. După o scurtă perioadă de timp (cele trei zile şi jumătate), adevărul a triumfat din nou, cel considerat mort a înviat şi s-a întors în locul de unde a plecat, adică la Mine. Cei care înțeleg semnificația spirituală a acestor cuvinte vor realiza cu uşurință la ca se referă „oraşul Babilonului" sau „locul erorilor intelectuale".

Cei care se vor arunca în brațele Mele vor putea contempla cu calm evenimentele care vor urma, ştiind că ele servesc întru totul copiilor rătăciți ai umanității. Înțelegând că lumea nu poate exista aşa cum se prezintă ea la ora actuală, căci nu acesta a fost scopul pentru care a fost creată, ei vor realiza faptul că Întoarcerea Mea este absolut garantată, căci trebuie să salvez ceea ce se mai poate salva! Ei înşişi vor acționa într-o singură direcție, pregătindu-se în permanență pentru a deveni demni de a fi numiți Copiii Mei, pentru a nu fi înghițiți la măruntaiele pământului şi anihilați, împreună cu restul turmei!

Potopul spiritual care are loc la ora actuală

(Text primit de Jakob Lorber în anul 1849)

Cel care v-a creat, v-a mântuit şi v-a sfințit prin Cuvântul Său, vă transmite acum următorul mesaj:

La ora actuală, pământul este inundat de un mare potop spiritual, întru totul similar celui care s-a petrecut acum 4000 de ani, pe vremea lui Noe. Cel de atunci a ucis numai trupurile, în timp ce acesta ucide deopotrivă sufletele şi trupurile. Sufletele sunt ucise din cauza spiritului dorinței lor de putere, spirit care iese la suprafață ca o răsuflare otrăvită din adâncurile pământului, la fel cum altădată s-au revărsat apele. Altfel spus, spiritele malefice au ieşit la suprafață, atacând sufletele şi corupându-le prin această dorință de putere.

Potopul actual poate fi comparat cu un foc, la el făcând referire textul biblic (Epistola lui Petru II, capitolul 3) atunci când vorbeşte de focul prin care va fi judecat a doua oară pământul. Sprijiniți-vă de Mine, cei care nu

doriți să fiți cuprinşi de flăcările sale necruțătoare. Nu mai emiteți atâtea judecăți şi renunțați să mai gândiți în termenii: cutare are dreptate, în timp ce cutare nu are, căci adevăr vă spun: la ora actuală nimeni nu are dreptate pe pământ, cu excepția celor care nu se agită deloc, rămânând neclintiți alături de Mine, cu o credință la fel de solidă ca o stâncă şi lăsând totul pe seama Mea. Orice alt fel de atitudine reprezintă un păcat!

Toate aceste evenimente trebuie să se petreacă, de dragul Cuvântului lui Dumnezeu, sinonim cu cuvintele Mele rostite de dragul Ierusalimului, adică al întregii lumi. Da, vor urma evenimente cutremurătoare. Veți vedea şi veți auzi multe lucruri rele. Națiunile se vor condamna reciproc, iar oamenii vor construi spânzurători pentru semenii lor. Cei care s-au salutat cu prietenie cu câteva minute înainte se vor trăda reciproc; tatăl îşi va trăda fiul şi fiul îşi va trăda tatăl! Chiar şi aşa, nu judecați niciodată pe nimeni şi lăsați lucrurile în seama Mea, căci aceasta este singura cale prin care veți putea intra în Arca Mea, în Arca Păcii în care nici un rău al acestei lumi nu vă va putea atinge.

În aceste timpuri, nici o părtinire nu poate avea consecințe benefice. Dacă veți condamna una din părți, iar aceasta va avea câştig de cauză, veți fi traşi la răspundere. Voi nu aveți de unde să ştiți care dintre părți va ieşi victorioasă. Singurii care vor câştiga automat, conform Ordinii stabilite de Mine, vor fi cei care vor adera cu o credință totală la doctrina Mea, evitând deopotrivă laudele şi criticile! Eu sunt singurul care ştie cine trebuie lăudat şi cine trebuie criticat, răsplătindu-i pe toți după măsura faptelor lor!

Dacă una din părți câştigă confruntarea, ascultați de puterea ei, căci nu ar fi putut să obțină victoria dacă Eu nu aş fi fost de acord! Dacă Eu am acceptat judecata lui Pilat şi nu m-am opus în nici un fel, deşi aceasta se referea la propriul Meu trup, nu aveți nici un motiv să nu acceptați şi voi lucrurile care se vor petrece, cu mențiunea că nu trebuie să vă temeți pentru siguranța voastră. Nici o pasăre nu cade de pe acoperiş fără ştirea Mea şi nu există nici un fir de păr pe capul vostru care să nu fi fost deja numărat de Mine. Cum credeți că s-ar putea petrece toate aceste evenimente fără acordul Voinței Mele? Dacă aceasta este Voința Mea, este evident că voi avea grijă să îi protejez pe cei care Mă vor accepta în inimile lor, lăsând totul pe seama Mea. Neştiute sunt căile Mele – nu ați aflat încă acest lucru?

Nu cred că mai este necesar să vă repet toate câte se vor întâmpla. Aceste evenimente vor depinde de comportamentul oamenilor, de măsura în care aceştia Mă vor accepta sau Mă vor respinge. Zarurile au fost aruncate, iar umanitatea va continua să fie târâtă de marele torent al dorinței oarbe de putere. Îi voi trimite atunci un alt Înger, Îngerul Foamei, dar şi pe cel al Ciumei. Aceştia îi vor învăța pe oameni lecții complet diferite, care le vor schimba comportamentul.

Rețineți şi aplicați ceea ce v-am mai spus odată: „Dați Cezarului ce este al Cezarului, dar mai presus de orice, da-ți-Mi Mie ceea ce este al Meu!" În acest fel, veți trăi în pace atât cu lumea cât şi cu Mine, şi veți fi întru totul Copiii Mei. Amin.

Puterile cerului vor fi zguduite

Copiii Mei! Stă scris: „Şi puterile cerului vor fi zguduite”. Mulți oameni cred că acest text se referă la căderea stelelor de pe cer, dar acest lucru nu se va întâmpla, căci semnificația acestor cuvinte este cu totul alta.

Multe suflete din alte sisteme solare s-au încarnat acum pe pământ. O bună parte a lor s-a scufundat în materialismul cel mai grosier, uitând complet de credința lor într-o divinitate supremă, personificată, deşi s-au întrupat pe acest pământ tocmai pentru a o căuta. Rudele lor, ba chiar toți locuitorii din sistemele solare de pe care au provenit, se roagă fără încetare pentru cei care au plecat în căutarea „Marelui Spirit” sub forma „Tatălui preasfânt şi preaplin de iubire”, pentru a se întoarce apoi şi a le aduce ştiri despre Acesta. Ce le vor spune aceste suflete atunci când se vor întoarce? Multe dintre ele nu se vor întoarce deloc după moarta trupului lor fizic, căci s-au scufundat prea tare în materialism, ataşându-se de el. Prin grația Mea, ele vor pleca într-un loc special, unde se vor purifica şi vor fi eliberate gradat.

Teoretic, cei veniți de sus ar trebui să descopere primii calea către Mine, revelând-o apoi şi celor veniți de jos. Din păcate, de multe ori lucrurile stau chiar pe dos: cei veniți de sus sunt tocmai cei care au adus atâta suferință şi durere pe acest pământ. A sosit timpul să le arăt personal locuitorilor planetelor mari şi ai sistemelor solare care este adevărata imagine a pământului şi cum s-au comportat cei veniți aici pentru a Mă căuta pe Mine. Văzând adevărul, aceştia vor fi iritați, iar mânia lor se va extinde de pe Venus până pe Urka[8]. Aşa se face că „puterile cerului vor fi zguduite”, adresând din toate direcțiile un puternic apel către locuitorii de pe pământ. În urma acestui influx energetic, pământul va fi afectat de puternice furtuni, care vor spulbera spiritele malefice şi încăpățânate, căci nimeni nu li se va putea opune. Abia după aceea voi veni Eu la cei care Mă consideră Tatăl lor preasfânt. Amin!

Regatul care va dura o mie de ani (regatul mileniului)

(Text primit de Jakob Lorber în anul 1864)

În calitatea Mea de unic Mântuitor, am avut grijă să asigur recunoaşterea adevăratei vieți interioare de către oameni. Aceasta va fi marea stâncă pe care puterile iadului nu o vor putea clinti din loc. Eu voi fi piatra de temelie pe care diferiții constructori au aşezat-o ici şi colo în lume. Vai celor care nu vor respecta această piatră, căci vor fi spulberați şi făcuți una cu pământul. Cei pe care va cădea piatra de temelie vor fi transformați în praf şi pulbere! Aşa va începe Regatul de o mie de ani – concept pe care foarte puțină lume îl înțelege la ora actuală.

[8] Urka (de la UR = lumină şi KA = energie) este Constelația Leului, a cărei stea principală este Regulus.

Cei care vor examina cu atenție cifrele arabe vor înțelege prin analogie că numărul „o mie” se referă la cu totul altceva decât la 1000 de ani.

Numărul 1 din 1000 simbolizează personalitatea Mea ca om, în timp ce cele trei zerouri care îi urmează se referă la plenitudinea Trinității Mele Divine. Altfel spus, expresia „o mie de ani” Mă reprezintă pe Mine în plenitudinea Divinității Mele.

Cuvântul „an” se referă la perioada în care voi conduce personal națiunile acestui pământ, ghidându-i direct pe oameni, fie direct prin persoana Mea, fie prin slujitorii Mei recent treziți. Oamenii care vor trăi în această perioadă binecuvântată vor trebui să facă dovada libertății lor, la fel cum cei de astăzi trebuie să treacă prin marea bătălie cu materialismul. Cei care vor supraviețui însă acestei bătălii vor fi îmbrăcați cu Veşmintele Nemuririi. De aceea, puteți spune că trăiți în Marea Perioadă de Tranziție.

Fericiți sunt cei care acceptă din toată inima această învățătură a Mea, fără să condamne nenumăratele fărădelegi care se petrec la ora actuală în lume. De altfel, acestea nu vor dura prea multă vreme, căci voi avea grijă personal să le blochez, de dragul Celor Aleşi de Mine, care se vor bucura în sfârşit. Conducătorii drepți nu vor fi alungați de pe tronurile lor. Dimpotrivă, Spiritul Meu va coborî asupra lor, astfel încât nu vor mai exista decât o singură turmă şi un singur păstor, aşa cum spune profeția.

Înşeptita venire a Domnului

(Text preluat din Casa Domnului, capitolul 46; Istoria primilor patriarhi – primită de Jakob Lorber în anul 1840)

Şi voi veni de şapte ori, dar a şaptea oară voi veni învăluit în focul sfințeniei Mele. Vai celor care vor fi găsiți atunci în păcat, căci vor cunoaşte focul mâniei Mele eterne!

Ascultați: prima Mea venire pe pământ s-a petrecut la începuturile lumii, când am creat tot ce există, de dragul vostru. V-am creat atunci inclusiv pe voi, de dragul Meu. Mă voi întoarce în curând sub forma unui mare potop, pentru a spăla astfel murdăria de pe acest pământ. Căci în interiorul său, pământul a devenit o oroare în fața Mea, fiind plin de murdărie şi de mizerii, născute din lipsa voastră de ascultare. Voi veni atunci de dragul vostru, pentru ca lumea să nu piară cu totul. Un singur om va supraviețui atunci, devenind capul unei noi linii genealogice, al cărei ultim descendent voi fi Eu Însumi.

A treia oară, voi veni de multe ori la voi, la fel cum am venit şi până acum, uneori într-o formă vizibilă, alteori invizibilă, sub forma Cuvântului Spiritual, pentru a-Mi pregăti astfel calea. A patra oară, voi veni întrupat, în marele moment, şi voi suferi mult. A cincia oară voi veni la scurt timp, îmbrăcat în spiritul iubirii şi al sfințeniei (penticostal). A şasea oară Mă voi revela sinelui interior al tuturor celor care Mă vor căuta cu credință mare în

inimile lor, şi le voi fi ghid celor care se vor lăsa, plini de iubire, conduşi de Mine către Viaţa Eternă. La vremea aceea voi fi foarte îndepărtat de această lume, dar toţi cei care vor fi acceptaţi vor trăi, iar Împărăţia Mea nu îi va mai părăsi niciodată.

În final, voi veni din nou, aşa cum spuneam mai devreme, dar această venire va fi permanentă, într-un fel sau altul! Ascultaţi şi încercaţi să înţelegeţi: găsiţi-vă sprijinul în iubire, căci aceasta va fi Mântuitorul vostru. Iubiţi-Mă pe Mine mai presus de orice, căci aceasta va fi viaţa voastră veşnică. De asemenea, iubiţi-vă unii pe ceilalţi, pentru a vă elibera astfel de judecată. Graţia şi iubirea Mea dintâi să vă însoţească de-a pururi! Amin.

Marele şi noul Ierusalim

Eu sunt acea coloană de lumină *(referire la un fenomen luminos anterior, pe care Domnul îl interpretează pentru discipolii Săi, revelându-le corespondenţa spirituală a acestuia),* întors din cer pe acest pământ, sub forma Cuvântului Meu Viu, pe care îl voi aşeza în viitor în inimile tuturor celor care Mă vor iubi şi care vor respecta Poruncile Mele. La aceia voi veni în persoană şi Mă voi revela lor. În acest fel, ei vor primi o cunoaştere nouă, primită direct de la Dumnezeu.

Împărţirea coloanei în nenumărate părţi componente simbolizează revelarea semnificaţiei spirituale profunde a tuturor Cuvintelor şi Învăţăturilor Mele, pe care le-am oferit oamenilor încă de la începuturile timpului, prin gura patriarhilor, a profeţilor, iar acum chiar prin propria Mea gură.

Din numeroasele revelaţii ale semnificaţiei spirituale profunde a Cuvântului lui Dumnezeu se va forma apoi o lumină mare şi o doctrină a vieţii care va coborî din ceruri asupra fiinţelor umane. Cei care vor respecta Noua Învăţătură vor păşi de-a pururi în Noul Ierusalim, bucurându-se de o beatitudine nesfârşită, fără măsură, scop sau finalitate. Căci Eu Însumi voi fi alături de ei, iar ei se vor bucura de nenumăratele splendori ale iubirii, înţelepciunii şi omnipotenţei Mele.

Începând din acest moment al căderii vechiului Ierusalim şi până la înălţarea Noului Oraş al Domnului pe pământ, lumina de care se vor bucura oamenii va fi foarte palidă. Cât de curând, pe pământ vor apărea o sumedenie de profeţi şi preoţi falşi, care vor predica în numele Meu, făcând miracole efemere şi orbindu-i pe oameni. Cu ajutorul liderilor naţiunilor, Anticristul va deveni foarte convingător, făcând lucruri care i-ar putea determina chiar şi pe Aleşii Mei să îngenuncheze în faţa noului Baal, dacă Eu aş permite acest lucru. De aceea, voi trimite în acele timpuri mari cataclisme asupra oamenilor, aşa cum nu au mai fost văzute vreodată sub soare. Baal va fi astfel învins, la fel ca şi prostituata Babilonului, iar lumina cuvântului viu va pătrunde în inimile multor oameni, alinându-i şi mântuindu-i pe cei oprimaţi şi încercaţi, care se vor bucura nespus şi îmi vor slăvi numele.

În acele timpuri, mulți oameni vor ajunge să comunice cu spiritele cerului, care îi vor instrui ca maeştri, revelându-le toate secretele Vieții Eterne trăite întru Dumnezeu, aşa cum vi le-am revelat chiar Eu la cea de-a treia venire a Mea, când ați putut vedea oameni intrând şi ieşind prin cele 12 porți.

De acum înainte, cele 12 porți nu se vor mai referi la cele 12 triburi ale lui Israel, ci la cele 12 principii ale Învățăturilor Mele, din care va fi construit noul oraş. Acestea sunt alcătuite din cele 10 porunci ale lui Moise, la care se adaugă cele două porunci ale iubirii date de Mine. Acestea sunt unicele porți prin care oamenii viitorului vor putea intra în Oraşul iluminat al lui Dumnezeu.

Numai cei care vor respecta aceste porunci vor putea pătrunde în noul oraş, unde vor primi dreptul la viața eternă. Cei care nu le vor respecta nu vor intra în noul oraş. Nu întâmplător, cele 12 feluri de pietre prețioase din care au fost construite zidurile noului oraş se referă tot la cele 12 porunci divine.

Aceste 12 porunci nu reprezintă doar porțile prin care oamenii viitorului vor putea intra în oraşul vieții şi al luminii, ci şi un zid de protecție împotriva puterilor iadului şi ale materialismului, care nu le vor putea distruge niciodată.

După cum ați putut observa, pietrele din care era alcătuit zidul străluceau fără pereche, în nenumărate culori. Această viziune se traduce prin faptul că cele 12 porunci sunt conținute în întreaga Înțelepciune Divină, care nu va putea fi atinsă de oameni decât respectând aceste porunci. Căci în ele este conținută întreaga înțelepciune a lui Dumnezeu, deci implicit şi puterea derivată din Acesta, căci în aceste porunci se ascunde Voința Divină Atotputernică, şi implicit cea mai înaltă libertate care poate fi atinsă vreodată.

Altfel spus, cei care vor pune întru totul la unison Voința lui Dumnezeu prin respectarea poruncilor vor deveni una cu puterea şi cu libertatea divină, renăscând spiritual şi devenind Copiii lui Dumnezeu, la fel de perfecți ca şi Tatăl lor ceresc.

Respectați aşadar poruncile până la cel mai mic detaliu şi urmăriți să atingeți perfecțiunea chiar aici, pe pământ, pentru a deveni la fel ca Tatăl vostru din ceruri. Veți putea astfel să faceți ceea ce fac Eu acum, ba chiar lucruri mai mari decât cele făcute de Mine. Dacă veți reuşi acest lucru, veți putea deveni cetățeni ai Noului Ierusalim chiar înainte de vreme.

Interpretarea celui de-al doilea capitol din Isaia

Ceea ce a văzut Isaia, fiul lui Amoz, referitor la Iuda şi la Ierusalim, se va petrece în zilele din urmă. Muntele pe care va fi clădită Casa Domnului va fi aşezat mai presus de toți munții şi de toate colinele. Şi toți păgânii vor avansa către el.

Iată, Eu sunt acel munte mai presus de ceilalți munți și temelia Casei Domnului. La ce se referă această casă? Ea reprezintă Cuvântul Meu, pe care l-am rostit timp de mai multe secole prin gura profeților Mei, iar acum îl rostesc prin gura Fiului Omului. Așadar, Eu sunt muntele, iar Cuvântul Meu este casa de pe munte. În jurul nostru se adună păgânii din toate colțurile lumii, veniți aici să cerceteze muntele și să locuiască în marea casă. Cât despre evrei, acestea sunt ultimele zile pe care le mai au de trăit, căci ei se îndepărtează de munte și de casă, adică de tot ce este atotputernic și suprem, amenințând chiar să le distrugă.

Isaia continuă astfel: „Și multe națiuni vor veni și vor spune: Haideți să urcăm pe Muntele Domnului, către Casa Dumnezeului lui Iacov, pentru ca Acesta să ne învețe căile Sale, iar noi să putem păși pe Cărările Sale. Căci Legea va veni din Sion, iar Cuvântul Domnului de la Ierusalim".

Semnificația acestui text este limpede: prin Sion (de la Z'e on = Voința Lui) se face referire la munte, adică la Domnul sau la Mine, iar prin Ierusalim la Casa Domnului de pe munte, adică la Cuvântul Meu și la Învățăturile Mele.

Cine sunt însă națiunile care spun: „Haideți să urcăm pe Muntele Domnului, către Casa Dumnezeului lui Iacov, pentru ca Acesta să ne învețe căile Sale, iar noi să putem păși pe Cărările Sale. Căci Legea va veni din Sion, iar Cuvântul Domnului de la Ierusalim"?

Este vorba de acele ființe umane care se vor întoarce pe viitor la Mine, însușindu-și Cuvântul Meu și punând în practică Voința Mea. Căci Cuvântul Meu indică drumul către viață, iar prin el, Voința Mea arată calea pe care trebuie să meargă oamenii. Respectarea Voinței Mele este însă mult mai eficientă decât simpla ascultare a Cuvântului Meu, la fel cum este mult mai confortabil să pășești pe un drum larg și neted, decât pe o cărare îngustă și dificilă.

Cei care doresc să urce pe cel mai înalt dintre munți și să pătrundă acolo în Casa Cuvântului Meu Viu nu trebuie să se oprească la poalele muntelui. De aceea, ei trebuie să o apuce inclusiv pe cărarea cea strâmtă care duce în vârful muntelui, căci numai așa pot ajunge la Casa Domnului.

V-am explicat așadar semnificația acestui text, inclusiv a cuvintelor Z'e on și a Ierusalimului. Așa se explică afirmația profetului prin care acesta spune că legea va veni din Z'e on, iar Cuvântul Domnului de la Ierusalim.

Toți cei care ascultă, acceptă și trăiesc în conformitate cu Cuvântul Meu, pe care l-am adresat deseori oamenilor prin gura profeților Mei, vor ajunge la Mine, și deci la Cuvântul cel Viu și la toată puterea lui, căci tot ceea ce există în spațiul infinit nu reprezintă altceva decât Cuvântul Meu Viu și puterea sa eternă.

Unul dintre farisei, un scrib, a venit la Mine pe Muntele Măslinilor și Mi-a spus: „Învățătorule și Doamne, explicațiile Tale referitoare la cele două versete sunt la fel de clare ca și lumina soarelui la amiază. Lucrurile mi-au

devenit cât se poate de limpezi, dar după ele urmează alte patru versete, care spun:

‚Şi Domnul îi va judeca pe păgâni, şi va pedepsi naţiunile. Acestea îşi vor transforma săbiile în pluguri şi sulițele în seceri. Naţiunile nu vor mai ridica niciodată armele unele împotriva altora şi nimeni nu se va mai pregăti pentru război'.

Ce se înţelege în acest caz prin naţiuni şi cine sunt acei păgâni care, după ce vor fi judecaţi, nu vor mai duce războaie unii împotriva altora? Probabil că aceste naţiuni nu se vor naşte pe pământ decât într-un viitor foarte îndepărtat, căci generaţiile actuale, cu regii lor lacomi, tiranici şi orgolioşi, vor continua să ducă războaie până la sfârşitul lumii".

I-am răspuns: „În calitatea ta de scrib, tu cunoşti foarte bine Legea şi profeţii, dar nu pot spune că le-ai înţeles semnificaţia spirituală profundă! Tu ai apucat-o pe drumul cel lat şi neted, dar nu ai pus piciorul pe cărarea îngustă care conduce către culmea adevăratei cunoaşteri.

Cei care acţionează conform legii, dar nu ajung pe culmea muntelui Domnului şi nu intră în Casa Sa, sau, altfel spus, care nu pătrund semnificaţia interioară a Cuvântului lui Dumnezeu, nu vor recunoaşte spiritul viu al legii şi al profeţilor".

Explicarea altor metafore ale lui Isaia

Scribul a continuat: „Bine, dar de ce au vorbit toţi profeţii într-o manieră atât de ocultă şi de greu de înţeles? Ar fi trebuit să se gândească la faptul că poporul nu va înţelege cuvintele lor!"

Eu: „Am mai auzit această obiecţie acum câteva zile, aici, pe Muntele Măslinilor, şi v-am demonstrat deja că ea nu are nici un fundament. De aceea, nu voi mai repeta ceea ce v-am spus atunci.

Ce ar mai însemna un Cuvânt al lui Dumnezeu dacă ar fi lipsit de o semnificaţie interioară?! Îţi poţi imagina o fiinţă umană lipsită de măruntaie? Încearcă să gândeşti cu înţelepciune! Vă voi explica acum adevărata semnificaţie, altminteri atât de evidentă, a celui de-al patrulea verset din Isaia. Aşadar, fiţi atenţi!

Domnul, cu care Eu sunt una prin Cuvântul Meu, îi va judeca pe păgâni şi va pedepsi multe naţiuni!

Cine sunt păgânii şi ce reprezintă naţiunile? Păgânii sunt toţi cei care nu îl cunosc pe adevăratul Dumnezeu, rugându-se şi venerând idoli morţi şi pe Mamonul acestei lumi. Iudaismul este înconjurat din toate părţile de această idolatrie şi oriîncotro aţi apuca-o în această lume, către est, vest, nord sau sud, nu veţi întâlni decât păgâni de toate felurile. Ştiţi însă foarte bine că la Mine au venit păgâni de pretutindeni, Mi-au ascultat Cuvântul şi Mi-au văzut

semnele, şi au început să-Mi accepte Învățătura. În acest fel, Cuvântul Meu îi judecă şi îi triază, punându-i pe calea cea dreaptă, şi astfel ei încetează să mai fie păgâni, transformându-se în unşi ai Domnului şi în adevărate națiuni ale lui Dumnezeu.

Ei nu îşi vor păstra însă credința actuală. În curând, printre ei vor apărea falşi unşi ai Domnului, care vor face semne, amăgindu-i pe regi şi pe prinți. Ei vor obține prin uzurpare o mare putere lumească şi îi vor trece prin foc şi sabie pe toți cei care li se vor opune. În final, ei se vor împărți în numeroase secte şi culte. Aceştia sunt cei pe care Eu, Domnul, îi voi pedepsi pentru lipsa lor de iubire, minciuna, orgoliul, încăpățânarea, dorința de putere şi certurile lor, pentru faptul că îşi vor persecuta semenii şi vor duce războaie. Până atunci însă va mai trece ceva timp, la fel cum din vremea lui Noe şi până astăzi a fost necesară trecerea unui anumit interval de timp.

Ca şi pe timpul lui Noe, când oamenii o țineau în petreceri continue, în mari festivaluri şi banchete, acceptând onorurile celor din jur şi pedepsindu-i pe cei care refuzau să se închine în fața idolilor lor, şi când Marele Potop i-a alungat de pe suprafața pământului pe toți răufăcătorii, la fel se vor petrece lucrurile şi în vremea din urmă. Atunci însă, răufăcătorii nu vor fi luați de ape, ci de focul mâniei Domnului.

Atunci va veni vremea când adoratorii adevărului şi ai luminii lui Dumnezeu, toți cei cu inimile pure şi bune, îşi vor transforma săbiile în pluguri şi sulițele în seceri, renunțând pentru totdeauna la război. Începând din acele vremuri, nici o națiune nu va mai ridica sabia împotriva alteia, cu excepția câtorva păgâni risipiți prin deşerturi. Chiar şi aceştia vor fi însă pedepsiți şi eliminați de pe suprafața pământului.

Şi astfel, pământul va fi din nou binecuvântat. Solul său va da fructe bogate, iar bătrânii vor avea din nou putere asupra elementelor naturii.

Aceasta este semnificația spirituală a celui de-al patrulea verset din Isaia, care ți-a scăpat până acum. În spatele ei se ascunde însă o alta, încă şi mai profundă, pur spirituală şi divină, care nu poate fi descrisă în cuvinte, căci nu poate fi înțeleasă cu intelectul vostru lumesc. Nu veți putea păşi în adevărata lumină spirituală a lui Dumnezeu până când nu veți intra în Casa Domnului de pe muntele lui Dumnezeu, care se va înălța pe casa lui Iacov, aşa cum afirmă cel de-al cincilea verset din Isaia. Spune-Mi dacă ai înțeles acum mai clar acest fragment biblic”.

O exegeză a textului din Isaia 2:6-22

Profetul continuă astfel: „Tu ți-ai abandonat națiunea – casa lui Iacov, care a ajuns înțesată de trădători şi de barbari, precum filistinii sau copiii străinilor de pretutindeni. Pământul lor este plin de aur şi de argint, iar comorile lor sunt nesfârşite. Numărul cailor şi trăsurilor lor este atât de mare încât nu poate fi cunoscut. Pământul lor este plin de idoli, şi ei se închină până

la sol în fața lucrărilor ieşite din mâinile lor. Oamenii simpli se închină, iar cei bogați se smeresc, iar Tu, Doamne, nu le vei ierta acest lucru. O, națiuni necredincioase, intrați în stâncă şi ascundeți-vă în praf, din teamă față de Domnul şi din cutremurare față de măreția şi slava Lui nesfârşite!"

Aceste cinci versete se referă la acelaşi lucru, respectiv la starea de degradare a bisericii sau a Casei Domnului pe pământ, atât în cazul evreilor de până acum, cât şi al celor care vor veni după noi.

Motivul pentru care voi îngădui mutarea Casei lui Iacov pe muntele Domnului se datorează indolenței cu care aplică oamenii poruncile lui Dumnezeu şi care îi face să trăiască la fel ca națiunile barbare şi indolente din Orient, nu foarte diferite de animalele sălbatice.

Ceea ce fac astăzi fariseii şi evreii de felul lor vor face în viitor şi descendenții umanității. Ei vor stabili tot felul de zile cărora le vor atribui diferite semnificații speciale şi pe care le vor numi sărbători religioase, iar cei care se vor împotrivi acestor cutume vor fi trecuți prin foc şi sabie. Simultan, vor apărea tot felul de ghicitori care le vor prezice oamenilor viitorul, acceptând să fie lăudați şi bine plătiți. Asemenea acțiuni vor fi mult timp de acum înainte mult mai bine plătite decât munca cinstită, cu plugul şi cu secera.

Pentru a-şi putea păstra veniturile grase, ei îşi vor trimite apostolii în întreaga lume, la fel cum procedează fariseii de astăzi, pentru a-şi face propagandă şi a racola străini în sectele lor. Pe când erau simpli păgâni, erau destul de răi, dar când vor îmbrățişa plenar filistinismul lumesc vor deveni de o sută de ori mai răi! Prin aceste acțiuni, țara lor se va îmbogăți peste măsură, iar lăcomia lor pentru comorile acestei lumi, dorința lor de putere şi tentația de a purta războaie nu vor mai cunoaşte limite. Profetul se referă metaforic la acest proces atunci când vorbeşte de numărul nesfârşit de cai şi de trăsuri. Teritoriul peste care vor domni ei va fi plin de idoli şi de temple. La fel a procedat Solomon cel Înțelept, în pofida avertismentului personal al Domnului, care a ridicat tot felul de temple în jurul Ierusalimului în onoarea diferitelor zeități păgâne, la dorința nevestelor sale străine. Aceşti nerozi orbi se vor închina în fața idolilor lor şi se vor închina în fața lucrărilor ieşite din mâinile lor, având convingerea ridicolă că îi fac astfel pe plac lui Dumnezeu. Toți cei care vor refuza să procedeze la fel ca ei vor fi persecutați şi amenințați cu moartea. De dragul splendorii tronului lor pământesc, mulți regi vor adera la doctrina absurdă a filistinilor, trecându-i prin foc şi sabie pe adoratorii tot mai puțini la număr ai luminii şi ai adevărului cel viu.

Dar Domnul se va întoarce pe pământ şi va pedepsi acele națiuni care şi-au condus popoarele pe cărări greşite, în numele Lui!

Abia atunci, lumina cea vie a adevărului va ieşi la suprafață, iar prietenii întunericului vor fi izgoniți pentru totdeauna. Speriați de slava şi atotputerea Domnului, cei puternici şi sus-puşi vor fugi în munți, ascunzându-se printre stânci şi în peşteri, dar în zadar!

Profetul continuă apoi cu patos: „Ochii superiori ai omului (orgoliul conducătorilor) vor fi umiliți, iar trufia sa va fi redusă. În acele vremuri numai Domnul va fi lăudat. Ziua (Lumina) Domnului Sabaot va depăşi tot ce este înalt şi sublim în această lume, inclusiv cedrii din Liban (preoții), stejarii din Bashan (principalii susținători ai preoților idolatri), munții înalți (conducătorii) şi colinele trufaşe (nobilii de la curtea regilor), turnurile înalte (generalii) şi zidurile puternice (armatele), toate navele de pe ocean şi întreaga muncă pământească (industria). Mândria omului va fi smerită şi trufia oamenilor va fi plecată. Numai Domnul va fi înălțat în ziua aceea. Toți idolii vor pieri. Oamenii vor intra în peşterile stâncilor şi în crăpăturile pământului (locurile în care obişnuieşte să se ascundă Mamona), de frica Domnului şi de strălucirea măreției Lui, când se va scula să îngrozească pământul (Lumina Adevărului Etern). În ziua aceea, oamenii îşi vor arunca idolii de argint şi idolii de aur, pe care şi-i făcuseră să se închine la ei, îi vor arunca la cârtițe şi la lilieci, şi vor intra în găurile stâncilor şi în crăpăturile pietrelor, de frica Domnului şi de strălucirea măreției Lui, când El se va scula să îngrozească pământul. Terminați-o cu omul, a cărui suflare este în nările sale (suflul în nări se referă la orgoliul lumesc!). Dar voi nu ştiți cât de înaltă este poziția lui în această lume”.

Ei bine, ați aflat acum cât de simplă este explicația care traduce întregul capitol doi din profetul Isaia, unul dintre cele mai remarcabile din Biblie. Ultimele versete îşi dezvăluie cu uşurință semnificația, în măsura în care înțelegeți primele versete.

Adevăr vă spun: aceste lucruri au început deja să se petreacă, dar ele vor ajunge la apogeu abia peste circa 1900 de ani, căci nici chiar în Consiliul Meu nu poate fi schimbată această stare de lucruri, de vreme ce omului trebuie să i se lase libertatea voinței – singura care poate permite înlăturarea indolenței umane. Aceasta este rădăcina tuturor păcatelor şi a depravării. Ați înțeles până aici? Poate că pe voi nu vă bucură ce v-am spus, dar generațiile viitoare se vor bucura când vor fi zguduite şi smulse din indolența lor în acele vremuri de mare agitație, când națiunile se vor ridica una împotriva celeilalte, din motive de corupție. Dar toate acestea vor fi elucidate în capitolul următor. Spuneți-Mi în ce măsură ați înțeles această chestiune de o importanță maximă! Spun „de o importanță maximă” pentru că doresc să înțelegeți corect, voi şi urmaşii voştri, cât de important este să vă feriți de indolență.

O exegeză a capitolului 3 din Isaia

Condițiile care trebuie să prevaleze şi care respectă ordinea divină

Domnul: „Capitolul care urmează are de asemenea o mare valoare profetică, deopotrivă pentru timpul prezent şi acel viitor despre care v-am mai vorbit.

Iată ce spune primul verset al profetului, extrem de semnificativ: ‚Căci iată, Stăpânul, Domnul oştirilor, va lua din Ierusalim şi din Iuda orice sprijin şi orice mijloc de trai, orice rezervă de pâine şi orice rezervă de apă!'

În mod evident, prin ‚Ierusalim' trebuie să înţelegeţi întreaga evreime şi starea ei actuală, aşa cum există ea de mult timp. ‚Iuda' se referă însă la viitoarele generaţii, care prin acceptarea învăţăturilor Mele, se vor alătura evreilor. Din cauza marii lor indolenţe, ele se pot aştepta la aceeaşi soartă cu cea care îi aşteaptă acum pe evrei, dar într-o măsură mult mai mare.

Prin luarea rezervelor de pâine trebuie să înţelegeţi luarea iubirii şi a compasiunii, a adevăratei înţelepciuni născute din Dumnezeu, lucru care va conduce la o mare confuzie şi la întunecarea sufletului. Nici un om nu va mai putea să-i dea fratelui său un sfat bun, căci acesta nu va avea încredere în el şi îi va spune: ‚Cum poţi să-mi vorbeşti de lumină, când te afli tu însuţi în acelaşi întuneric ca şi mine?' Această stare de neajutorare în care se vor complăcea oamenii, din cauza indolenţei cauzate de propriile lor greşeli, este explicată de profet prin versetele următoare:

‚Domnul îi va lua astfel pe viteaz şi pe omul de război, pe judecător şi pe proroc, pe ghicitor şi pe bătrân, pe sfătuitor, pe meşteşugarul ales şi pe vrăjitorul priceput, pe căpetenia peste cincizeci şi pe cel pus în cinste'.

Nu întâmplător i-am lăsat la urmă pe căpetenia peste cincizeci şi pe cel pus pe cinste, căci există un motiv pentru acest lucru. Iar acum, explicaţia:

Cine este cel viteaz şi omul de război? Cel viteaz se referă la oamenii plini de credinţă în Mine, aşa cum a fost David, iar omul de război se referă la toţi cei care îi urmează, simţindu-se inspiraţi de credinţa acestora şi cucerind în numele acestei credinţe pe toţi duşmanii binelui şi ai adevărului născut din Dumnezeu.

Cine poate fi însă un judecător bun şi drept în acele timpuri în care apa vie din cer nu va mai coborî decât rareori asupra umanităţii, iar sufletele oamenilor vor fi scufundate în întunericul cel mai deplin? Cine va avea atunci harul profeţiei (la cine se referă profetul)? Şi chiar dacă se va mai găsi cineva care să aibă acest har, cine îl va mai crede?! Cine va mai fi capabil să le profeţească celor orbi şi surzi întru spirit? Pe cine va alege această umanitate scufundată în întuneric drept bătrân şi lider, datorită înţelepciunii sale supreme?! Încercaţi să înţelegeţi ce vă spun!!

Cei care vor fi lipsiţi de pâinea şi de apa spirituală, nu vor mai avea nimic. Căci cei pe care Dumnezeu îi pedepseşte cu orbirea spirituală suportă pedepsele cele mai aspre. Lor li se ia totul, rămânând complet neajutoraţi şi incapabili să primească de undeva vreun sfat şi vreun ajutor. Această măsură, de o severitate extremă, este ultima care poate fi luată în vederea contracarării indolenţei în creştere a umanităţii şi a tuturor depravărilor acesteia.

Prin luarea pâinii şi apei spirituale, oamenii se vor trezi în culmea suferinţei, la care se vor adăuga şi celelalte privaţiuni, pe care profetul le enumeră în versetul trei, atunci când declară: ‚Umanităţii îi vor fi luaţi

sfătuitorul, meşteşugarul ales şi vrăjitorul priceput', adică toţi acei oameni de geniu, capabili să aducă inovaţii în toate domeniile vieţii, făcând foarte mult bine datorită înţelepciunii lor.

Încă şi mai neplăcută va fi însă luarea căpeteniei celor 50! La cine se referă aceasta, şi de ce tocmai 50? Veţi înţelege imediat explicaţia.

Încă din timpuri imemoriale, o societate foarte numeroasă, care respectă ordinea divină, trebuie să se ocupe de 50 de domenii principale pentru a-şi asigura necesităţile vieţii. Tot ce nu ţine de aceste 50 de domenii aparţine deja orgoliului, şi tot ce este mai prejos de ele se traduce prin slăbiciune, nevoi şi lipsuri. Pentru ca fiecare domeniu esenţial al vieţii să poată fi gestionat aşa cum trebuie, el trebuie să aibă în fruntea sa o căpetenie, un căpitan care să îl cunoască de la A la Z. Dacă în fruntea sa va fi pus un om nepriceput, nu este de mirare că fructele obţinute vor fi din ce în ce mai slabe calitativ, iar mai devreme sau mai târziu vor dispărea cu desăvârşire.

Cum ar putea subzista o comunitate numeroasă în condiţiile în care, datorită propriei sale indolenţe şi neglijenţe, şi-ar pierde toţi cei 50 de căpitani? Adevăr vă spun: ea va deveni la fel de coruptă ca şi societatea evreiască actuală, în care singurii care mai deţin proprietăţi sunt hoţii şi tâlharii, care se bucură de roadele pământului obţinute prin sudoarea celor sărmani, asigurându-şi doar burţile lor, în timp ce miile de neajutoraţi flămânzesc într-o stare de sărăcie extremă. Căci unde este acum căpetenia înţeleaptă care să aibă grijă de ei, dându-le de lucru în domeniul respectiv şi hrănindu-i? Tot mai multe domenii de activitate nu vor mai avea asemenea căpetenii înţelepte, iar lipsurile oamenilor vor deveni din ce în ce mai numeroase. Desigur, căpetenii se vor găsi destule, dar nu din categoria celor înţelepte, ci a celor corupte, care nu vor guverna de dragul oamenilor, ci exclusiv pentru sine. De aceea, nu-i putem considera căpetenii înţelepte, aşa cum existau pe vremea Judecătorilor Mei, ci hoţi şi tâlhari.

V-am explicat aşadar în ce măsură depinde bunăstarea exterioară şi interioară a oamenilor dintr-o comunitate numeroasă de principalii lideri ai celor 50 de domenii de activitate care asigură necesităţile umane. De cine depinde numirea acestor lideri într-o ţară condusă de un singur suveran sau de un rege? De un singur lucru: de înţelepciunea regelui respectiv!

Ce spune în această privinţă profetul nostru, în numele Domnului? ‚Le voi da nişte tineri drept căpetenii şi nişte copii vor stăpâni peste ei! Iar oamenii se vor asupri unii pe alţii, unul va apăsa pe celălalt, fiecare pe aproapele lui. Tânărul va fi obraznic faţă de cel bătrân şi omul de nimic faţă de cel onorabil!'

Aceste cuvinte sunt cât se poate de clare, aşa că nu mai trebuie explicate. În aceste condiţii, nu pot decât să vă atrag atenţia asupra consecinţelor extrem de malefice ale acestei stări de lucruri, deşi sunt convins că vi le puteţi imagina şi singuri. Într-o asemenea societate lipsită de legi şi de ordine nu poate să domnească decât haosul cel mai cumplit şi o nemulţumire generalizată. Nevoile oamenilor vor fi numeroase. De aceea, ei se vor revolta

împotriva liderilor lor egoişti, pe care îi vor alunga sau chiar îi vor ucide. La acest lucru se referă pasajul biblic în care se vorbeşte de faptul că ‚naţiunile se vor ridica la luptă unele împotriva celorlalte'.

Atât timp cât, în orbirea lor spirituală, oamenii vor continua să-şi umple stomacul cu alimente din ce în ce mai toxice, ei vor trebui să suporte consecinţele caracterului lor indolent, căzând pradă tuturor opresiunilor posibile. Dacă vor fi supuşi însă privaţiunilor, riscând să moară de foame, ei se vor ridica şi vor ataca în haită, la fel ca nişte hiene furioase. Acest lucru s-a întâmplat pe pământ de când există umanitatea".

Prăbuşirea falselor religii

Un extras din Isaia 3:6-26, 4:1

Domnul: „În aceste condiţii, totul este distrus şi trecut prin foc. Toţi cei acuzaţi de faptul că au contribuit, prin egoismul lor feroce, la nefericirea popoarelor, vor cădea victimă răzbunării acestora. Dar ce se va întâmpla atunci? Oamenii nu vor mai avea nici un fel de lideri, nici buni nici răi. Anarhia va deveni deplină. Toţi vor face ceea ce doresc, dar, ca întotdeauna, cei puternici îi vor putea oprima pe cei slabi după pofta inimii lor!

Atunci, se vor ridica din nou cei care vor dispune de un dram de înţelepciune şi vor spune: ‚Această stare de lucruri nu mai poate continua! Noi, cei care dispunem de mai multă putere şi de o mai mare înţelepciune, le cerem oamenilor să îşi aleagă un lider din rândul nostru. Şi vom face astfel o casă mare, în care vor locui doi fraţi cu ocupaţii diferite!' Ce se va întâmpla atunci? Profetul ne explică, pe bună dreptate:

Ascultaţi ce spune el: ‚Unul va apuca pe fratele său în casa părintească şi îi va zice: „Tu ai o haină (cunoaştere şi experienţă), fii căpetenia noastră! Ia dărâmăturile acestea sub mâna ta!' Dar în aceeaşi zi el va răspunde: „Nu pot să fiu eu cel care leagă rănile, căci în casa mea nu este nici pâine (credinţă şi bunătate), nici haină (adevăr şi credinţă); nu mă puneţi căpetenie peste popor". Se clatină Ierusalimul, se prăbuşeşte Iuda (generaţiile din acele timpuri), pentru că vorbele şi faptele lor sunt împotriva Domnului, înfruntând privirile Lui slăvite (Lumina Înţelepciunii Lui). Înfăţişarea feţei lor mărturiseşte împotriva lor şi, ca Sodoma, îşi dau pe faţă păcatul, fără să-l ascundă. Vai de sufletul lor, căci şi-au adus răul peste ei înşişi!'

Şi iată cum continuă suveranul ales (care aş putea fi chiar Eu Însumi): ‚Bine de cel drept. Lui îi va merge bine, căci va mânca rodul faptelor lui. Vai de cel rău! Lui îi va merge rău, căci va culege rodul mâinilor lui. Cât despre poporul meu, îl asupresc nişte copii şi îl guvernează nişte femei! Poporul meu, conducătorii tăi (falşii profeţi) te duc în rătăcire (vezi Roma de astăzi!) şi pustiesc calea pe care umbli!'

Domnul se înfăţişează la judecată şi stă în picioare ca să judece popoarele. El va intra la judecată cu bătrânii poporului Său (scripturile) şi cu mai-marii Lui: ‚Voi (fariseii şi romanii) sunteţi cei care Mi-aţi mâncat via!

Prada luată de la sărac este în casele voastre! Cu ce drept îmi zdrobiți poporul şi îi apăsați pe săraci?' zice Stăpânul, Domnul oştirilor.

Domnul zice: ‚Pentru că fiicele Sionului sunt mândre (învățăturile false ale prostituatei Babilonului) şi umblă cu gâtul întins şi cu priviri pofticioase, pentru că păşesc mărunțel (ca un câine flămând) şi zornăie cu picioarele lor. De aceea, Domnul va pleşuvi creştetul capului fiicelor Sionului şi le va da pe față goliciunea (răpindu-le rațiunea).

În ziua aceea, Domnul va scoate ornamentele de la glezne (este vorba de cei care cred orbeşte) şi sorişorii şi lunişoarele (ale celor care îi urmează), cerceii, brățările şi vălurile (diferitele culte religioase), diademele, lănțişoarele de la picioare şi brâiele (sectele superstițioase), cutiile cu miresme şi amuletele, inelele din degete şi verigile de la nas, hainele de sărbătoare şi cămăşile cele largi, mantiile şi pungile, oglinzile şi cămăşile subțiri, turbanele şi vălurile uşoare (pe scurt, toate ornamentele cu care se împodobeşte prostituata din Babilon). Şi atunci, în loc de parfum va fi miros de putrefacție; în loc de brâu, o funie; în loc de păr împletit, o chelie (este vorba de viclenia prostituatei); în loc de mantie largă, un sac strâmt; un semn de înfierare, în loc de frumusețe.

Bărbații tăi vor cădea ucişi de sabie şi vitejii tăi în luptă. Porțile fiicei Sionului vor geme şi se vor plânge (căci nimeni nu va mai trece prin ele); şi ea va sta despuiată pe pământ. Şapte femei vor apuca în ziua aceea un singur bărbat (căci, din cauza războaielor, bărbații vor fi mult mai puțini; cele şapte femei se referă la cele şapte sacramente, care vor deveni una), zicând: „Vom mânca pâinea noastră şi ne vom îmbrăca în hainele noastre; numai fă-ne să-ți purtăm numele şi ia disprețul de deasupra noastră!"'

Ascultați-Mă, prieteni: ceea ce a spus profetul se va îndeplini până la ultimul cuvânt, aşa cum v-am explicat mai devreme. Căci oamenii nu vor mai suporta adevărul, vor obosi şi vor cădea în modul lor obişnuit de judecată şi în indolența lor de toate zilele, aducătoare de moarte. În acele zile, ei nu vor mai putea fi treziți decât prin cele mai cumplite mijloace, astfel încât să poată fi aduşi din nou pe calea cea dreaptă a Luminii şi a Vieții.

De aceea, vă spun din nou: mai presus de toate, avertizați-i pe oameni să se ferească de indolența spirituală, căci odată cu ea vin toate relele de care a vorbit profetul, iar Eu nu Mă pot împotrivi lor, vai! Meditați asupra celor spuse de Mine!"

Numărul 666

Domnul: „Vă voi da acum măsura iubirii sale de sine, a iubirii sale față de semenii săi şi a iubirii sale față de Dumnezeu.

Aceasta este numărul 666. În funcție de ordinea în care sunt citite aceste cifre, numărul indică fie o ființă umană perfectă, fie un demon perfect.

Împărțiți în mod egal iubirea omului în 666 de părți. Dintre acestea, dăruiți-i lui Dumnezeu 600, semenilor voştri 60 şi numai 6 vouă înşivă. Veți obține astfel proporțiile ființei umane perfecte. Dacă preferați însă să deveniți nişte demoni perfecți, dăruiți-i lui Dumnezeu 6 părți din iubirea voastră, semenilor voştri 60 de părți şi vouă înşivă 600".

Revelația Sfântului Ioan (Apocalipsa)

Text: „În cer s-a arătat un semn mare: o femeie învăluită în soare, cu luna sub picioare şi cu o cunună din 12 stele pe cap. Ea era însărcinată, țipa în durerile facerii şi avea un mare chin ca să nască. Ea a născut un fiu, un copil de parte bărbătească, care va păstori toate neamurile cu un toiag de fier; şi copilul ei a fost răpit de Dumnezeu şi dus la scaunul Său de domnie".

(Text primit de Jakob Lorber)

La cine se referă „femeia" care apare pe cer, învăluită în soare? Ea este imaginea nobilă a ființei umane lipsită de puterea procreației (sexualitate), dar capabilă să procreeze totuşi copii, prin puterea voinței sale. Altfel spus, reprezintă imaginea perfectă a omului, departe de omul dezechilibrat actual, care nu este altceva decât o caricatură.

Învățăturile Mele se referă la această femeie, care va apărea cu siguranță pe cerul perfecțiunii, căci Învățăturile Mele sunt născute din Mine, la fel ca şi femeia care reprezintă imaginea perfectă a omului spiritual. Deşi nu este capabil în sine să procreeze, prin intermediul ei omul va deveni receptiv la tot ce este bun, adică la iubirea pură a lui Dumnezeu, care este tot una cu viața spirituală născută din Mine. Acesta este „copilul" care se va naşte în inima omului dacă el va asimila Învățăturile Mele.

Vorbesc aici de Învățăturile Mele cele mai perfecte, care vor da naştere unei femei la fel de perfecte, şi nicidecum de doctrina falsă pe care o urmați voi, şi care nu poate crea decât o maimuță femelă. Este cât se poate de firesc ca această femeie perfectă (sau, altfel spus, Învățăturile Mele pure) să fie învăluită în soare, adică în Lumina Luminilor născută din Mine, căci ea se naşte direct din Mine!

Această femeie perfectă, divină (adică Învățăturile Mele pure), nu poate primi decât iubirea cerească născută din Mine. De aceea, ea ține luna sub picioare (luna este simbolul instabil al iubirii de sine sau al iubirii lumeşti, reprezentând polaritatea opusă ființei ei pure, divine). Femeia poartă pe cap o cunună din 12 „stele", respectiv cele Zece Porunci ale lui Moise, la care se adaugă cele Două Porunci ale Iubirii Creştine. Stelele nu se referă în nici un caz la cei 12 apostoli sau la cele 12 triburi ale lui Israel, ci la poruncile divine, sinonime cu legile Vieții Eterne.

Femeia (Învățăturile născute din Mine şi activate în inima omului) este deja însărcinată. Cine poate fi copilul din pântecul ei? Nu ați auzit vorbindu-se

până acum de „a doua naştere (cea spirituală)”? Nu spune Biblia: „Dacă omul nu va renaşte întru spirit, el nu va putea intra în Împărăția lui Dumnezeu”?

Iată deci: copilul pe care îl poartă în pântec femeia este iubirea pură față de Dumnezeu, care se opune iubirii de sine. De aceea, naşterea sa se face în chinuri în cazul omului natural. Aceste chinuri vor dura până când această iubire divină născută în spiritul omului va deveni suficient de matură, iar omul va renaşte pentru a doua oară, de data aceasta întru Viața Eternă.

Să nu vă imaginați că femeia perfectă poate deveni însărcinată şi poate naşte până când învățăturile vii nu sunt acceptate activ în inima omului, devenind una cu el. Aceasta este semnificația renaşterii spirituale la Viața Eternă.

Textul mai spune că pruncul este de parte bărbătească, adică un băiat! De ce nu poate fi vorba de un prunc de parte femeiască, adică de o fată? Pentru că această iubire reprezintă puterea procreatoare primordială, cu care este înzestrat bărbatul, nu şi femeia.

Copilul, sau Iubirea de Dumnezeu (Iubirea Divină) din spiritul omului, născută din Învățăturile Mele, va supune mai devreme sau mai târziu sub sceptrul său de fier (adică sub atotputerea lui Dumnezeu (toate națiunile), controlând implacabil dorințele şi pasiunile senzuale ale acestei lumi. În acest fel, oamenii vor fi din ce în ce mai mult atraşi către Mine (în spiritul lor), iar ei îşi vor găsi fericirea „la scaunul Meu de domnie”, adică în înțelepciunea divină, născută de-a pururi din Mine.

Iată, aceasta este semnificația profundă a acestor versete, care nu este deloc greu de înțeles. Interpretați restul versetelor în această lumină şi totul vă va părea mai simplu.

Explicarea Revelației Sfântului Ioan (Apocalipsei)

(Text primit de Gottfried Mayerhofer în anul 1875)

Revelația lui Ioan este o portretizare a obiceiurilor şi moralei ce vor prevala pe planetă în perioada dintre integrarea Mea în împărăția spirituală şi momentul Revenirii Mele pe pământ. Această revelație a fost studiată şi explicată de foarte mulți oameni, dar nimeni nu a găsit până acum cheia care permite deschiderea acestei cărți sfinte şi nu a putut înțelege vremurile şi evenimentele care au urmat după întoarcerea Mea Acasă, şi care nu s-ar fi putut desfăşura altfel, de vreme ce omul este stăpânul liber al faptelor sale. La ora actuală ne aflăm aproape de sfârşitul profeției, şi cea mai mare parte a ei s-a întâmplat deja. De aceea, vă voi explica această Revelație pas cu pas. Veți putea judeca apoi singuri cât de departe s-au aflat toți cei care au încercat să pătrundă înțelesul acestei scripturi cu ajutorul intelectului, în condițiile în care ea nu poate fi înțeleasă decât prin intermediul analogiilor.

Până când omul nu va învăța metoda de interpretare a înțelesului spiritual al Scripturilor – numită şi metoda corespondențelor –, el nu va putea înțelege plenar sensul lăuntric al Cuvintelor Mele. Ultimele revelații, făcute publice cu ajutorul vostru, explică în detaliu acest lucru. Cu cât le veți citi mai des, cu atât mai spirituale vă vor apărea ele, prin comparație cu interpretările de altădată, căci în sfârşit, conținutul lor spiritual v-a fost dezvăluit. Premisa de la care trebuie să porniți întotdeauna este aceea că Eu, în calitatea Mea de Spirit Suprem, nu pot gândi şi nu pot rosti decât gânduri spirituale, chiar dacă sunt nevoit să le îmbrac în învelişul cuvintelor obişnuite, astfel încât să poată fi înțelese de mintea voastră. De aceea, chiar şi aceste interpretări ascund încă alte înțelesuri, şi mai profunde, pe care mintea voastră umană nu le poate înțelege încă.

Aşa se face că atunci când i-am permis lui Ioan să scrie această revelație, am fost nevoit să îmi adaptez ideile la puterea lui de înțelegere. Dacă i-aş fi vorbit în alt fel, el M-ar fi înțeles greşit sau nu ar fi înțeles deloc, şi pur şi simplu nu ar fi îndrăznit să scrie aceste cuvinte, de teamă să nu scrie prostii.

În această Revelație nu veți găsi altceva decât imagini simbolice! Expresii precum „mânia lui Dumnezeu", „numeroasele ciume" care se vor abate asupra umanității şi alte asemenea imagini des folosite de profeții din acele vremuri, nu au o semnificație literală, ci simbolică. Eu, Dumnezeul Iubirii, nu pot manifesta nici mânie, nici ură, şi Mi-ar fi imposibil să mă răzbun, chiar dacă, în omnipotența Mea, aş putea reduce întreaga creație la tăcere prin distrugerea ei sau prin obligarea morală a ființelor pe care le-am creat să acționeze aşa cum doresc Eu.

Cum Mi-aş putea însă distruge Eu propria operă, pe care am creat-o exact aşa cum este, şi nu altfel? Cum Mi-aş putea blestema propriile creaturi, nevoite să cadă în abis – datorită liberului lor arbitru – tocmai pentru a recunoaşte în acest fel valoarea marilor atribute divine, prin compararea cu opusul lor? Cum ați putea aprecia voi lumina, dacă nu ați cunoaşte întunericul şi umbra? Cum ați putea aprecia valoarea benefică a căldurii, dacă nu ați cunoaşte deloc frigul? Cum ați fi putut realiza cât de sublime sunt virtutea sau sentimentele morale, dacă nu ați fi experimentat păcatul? Cum ați fi putut înțelege ideea de progres spiritual, dacă nu ați fi păşit mai întâi pe calea descendentă?

De aceea, foarte multe din textele cuprinse în Vechiul şi Noul Testament conțin imagini simbolice, care nu trebuie înțelese în litera, ci în spiritul lor, ținând cont şi de puterea de înțelegere a celor care le-au scris cu secole sau cu milenii în urmă. Asta nu înseamnă însă că ele nu conțin în esența lor un mesaj spiritual extrem de important. Chiar şi spiritele din lumea de dincolo şi îngerii Mei găsesc în ele noi şi noi semnificații, din ce în ce mai spirituale şi mai sublime. Toate Cuvintele Mele reprezintă o sursă nesecată de bogăție spirituală, care nu se va putea epuiza vreodată, căci Eu, în calitatea Mea de Spirit Infinit, nu pot gândi şi nu pot rosti (prin intermediul slujitorilor

Mei) decât gânduri infinite. Acestea fiind zise, să continuăm şi să începem analiza primelor capitole ale Revelației.

Primele capitole se referă la cele şapte biserici care au apărut pe pământ după ridicarea Mea la cer. Fiind primele de acest gen apărute pe pământ, şi implicit cele mai apropiate de adevăr, aceste biserici au avut rolul de a servi drept bază pentru prezervarea Religiei Mele, dar şi pentru înțelegerea cultului religios al evreilor. Rolul lor a fost acela de a indica adepților lor cum pot evolua treptat de la o religie cu un statut formal şi ceremonial către o cunoaştere spirituală profundă, pentru a restabili astfel adevărata valoare a adevărurilor fundamentale ale religiei evreilor.

Aceste biserici, alcătuite dintr-un număr redus de aleşi, au suferit din două motive principale: pe de o parte, din cauza persecuțiilor celor de alte religii decât ei, şi pe de altă parte din cauza propriilor lor greşeli, rezultate din interpretarea greşită a Cuvintelor Mele. De aici şi referirea simbolică la faptul că membrii cutărei biserici trebuie să îşi urmeze liderii, care le vor îndruma din nou pe calea cea dreaptă, ca nişte stele călăuzitoare sau ca nişte faruri luminoase. În acest fel, bisericile însele – la unison cu liderii lor spirituali – urmau să devină ghizi sau faruri luminoase pentru cei care păşeau încă în întuneric.

Capitolele următoare conțin o serie de mustrări la adresa diferitelor biserici. La fel ca în restul lumii, şi în rândul acestora au apărut profeți falşi, misionari excesiv de zeloşi şi tot felul de aberații născute din inima umană (nu din învățătura Mea), pentru că fiecare a înțeles în fel şi chip, în funcție de propria sa judecată, semnificația Cuvintelor Mele. Mai mult, aceste biserici nu erau izolate, ci se aflau în relație unele cu altele, dar şi cu popoarele în mijlocul cărora trăiau, fiind astfel expuse la tot felul de tentații.

În aceste şapte biserici veți găsi toate condițiile umane posibile, căci membrii lor erau oameni înzestrați cu o voință şi o gândire liberă: veți găsi deopotrivă cea mai arzătoare credință şi aderarea deplină la doctrina adevărului, dar şi tot felul de secesiuni şi îndepărtarea de adevărata credință; veți găsi înțelegerea cea mai profundă, dar şi neînțelegeri flagrante, precum şi cele mai variate oscilații între adevărul spiritual şi tendințele lumeşti. Voi înşivă alcătuiți o biserică în care toate aceste tendințe se găsesc amestecate, la fel ca acum o mie şi ceva de ani. În această privință, lucrurile nu s-au schimbat prea mult. Dacă veți adera prea frenetic la doctrina Mea, veți intra automat în conflict cu restul lumii, căci activitățile şi comportamentul vostru vor fi opuse celor practicate de ceilalți oameni. Aşa s-au petrecut întotdeauna lucrurile cu orice sectă religioasă nouă convinsă că se află pe o cale mai bună. La fel se vor petrece ele şi în cazul vostru, precum şi al multor altora care vor transmite Cuvintele Mele în beneficiul lumii exterioare.

Un alt aspect semnificativ care apare în aceste primele capitole se referă la numărul şapte, care se repetă la tot pasul, fiind un simbol spiritual (se vorbeşte de şapte stele, de şapte biserici, etc.).

Pentru a vă putea explica mai clar semnificaţia spirituală a numărului şapte, doresc să vă atrag atenţia asupra tuturor numerelor impare, care au o importanţă deosebită, şi cu deosebire două dintre ele: 7 şi 3.

Dacă veţi examina cu atenţie aceste două numere, din perspectiva simetriei, veţi constata că în cazul numărului 3, două unităţi se află întotdeauna de o parte şi de alta a unităţii centrale, în timp ce în cazul numărului 7, de o parte şi de alta a unităţii centrale se află câte trei unităţi.

* * * * * * *

Din punct de vedere spiritual, armonia nu este posibilă decât atunci când există o unitate centrală în jurul căreia se mişcă toate celelalte lucruri, care depind în totalitate şi care sunt susţinute de ea. În cazul numărului 3, unitatea centrală este cea de care depind celelalte două, care se nasc din ea şi a căror existenţă nu poate fi concepută în afara ei. La fel se petrec lucrurile şi în cazul numărului 7, cu menţiunea că în jurul unităţii centrale se află câte trei unităţi, care alcătuiesc împreună un tot unitar.

De pildă, dacă luaţi cele Şapte Atribute ale Mele (Divine), veţi constata că la mijloc se află Ordinea, căci fără Ordine nimic nu poate exista. De aceea, ea reprezintă pilonul principal care susţine întreaga creaţie. Deşi s-a născut din Iubire, Înţelepciune şi Voinţă, Ordinea rămâne baza acestora, precum şi a celorlalte atribute, care i-au urmat, respectiv: Cinstea, Răbdarea şi Compasiunea.

Să luăm acum primele trei atribute: Iubirea, Înţelepciunea şi Voinţa. Şi în cazul lor, Înţelepciunea reprezintă pilonul central pe care se sprijină celelalte două. Acelaşi principiu este valabil şi în cazul ultimelor trei atribute divine, respectiv Cinstea, Răbdarea şi Compasiunea, Răbdarea fiind fundamentul celorlalte două. De aceea, de vreme ce am creat fiinţe libere, la fel ca şi Mine, principala calitate care trebuie să prevaleze pentru a Mă împiedica să îmi distrug vreodată propria operă este Răbdarea.

Această lege se aplică întregii creaţii, ori de câte ori întâlniţi şapte unităţi, de pildă, celor şapte culori sau celor şapte note muzicale, care nu reprezintă altceva decât corespondenţe materiale ale Atributelor Mele Spirituale.

Să trecem acum la capitolele următoare. La fel cum Revelaţia prezintă o ilustrare perfectă a tuturor fazelor prin care urmează să treacă Învăţăturile Mele, explicaţiile trebuie să vă indice cu claritate cum s-au petrecut lucrurile în această perioadă care precede domnia Mea de o mie de ani, în care armonia care a domnit odată pe pământ între Mine şi discipolii Mei va fi restaurată, de data aceasta însă între Mine şi întreaga umanitate, astfel încât să nu mai existe decât un singur păstor şi o singură turmă.

Capitolul următor prezintă o viziune a lui Ioan în care acesta L-a putut vedea pe Creatorul tuturor lucrurilor în calitatea Sa de Domn Suprem al Cerului. Contemporanii lui Ioan nu puteau înţelege această viziune decât în maniera următoare: Dumnezeu aşezat pe tron şi înconjurat de bătrâni

împodobiți cu coroane de aur. La fel ca mai înainte, pentru a Mă putea face înțeles, am fost nevoit şi de această dată să Mă folosesc de inteligența lui Ioan (să traduc viziunea spirituală astfel încât inteligența lui să o poată înțelege). Numărul bătrânilor, 24, este egal cu numărul preoților din Templul din Ierusalim, la care se adăuga Marele Preot.

În ceea ce priveşte cele patru animale, acestea reprezintă atributele întrupate ale propriului Meu Sine: leul simbolizează puterea sau omnipotența, vițelul este simbolul blândeții, ființa umană reprezintă potențialul spiritual, iar vulturul este cel care domneşte asupra eterului universal. Faptul că aceste animale au foarte mulți ochi şi aripi la fel ca acvilele simbolizează suveranitatea universală asupra cerului şi pământului. Marea de sticlă se referă la omniscientă. Altfel spus, în fața Ochiului lui Dumnezeu totul pare transparent, iar privirea lui călătoreşte prin întregul univers cu viteza unei acvile. El guvernează întreaga creație cu puterea unui leu, vindecă dizarmoniile cu blândețea unui viței şi înnobilează totul (prin Spiritul Său) la fel ca o ființă umană creată după chipul şi asemănarea Sa, astfel încât chiar şi materia să se poată întoarce cândva în sursa sa de origine. După ce toate puterile creației s-au închinat – în mod conştient sau inconştient – în fața Domnului creației, bătrânii, care simbolizează marea lume spirituală de dincolo, au căzut la rândul lor în genunchi şi s-au închinat Creatorului lor.

Astfel, lui Ioan i s-a arătat mai întâi, printr-o analogie metaforică, cât de mare este slava lui Dumnezeu, pentru a putea înțelege mai apoi Cine a fost Cel care a coborât pe această planetă micuță pentru a-i salva pe locuitorii ei de la pierderea definitivă a demnității lor spirituale. Acest moment a reprezentat începutul marelui proces de fermentație spirituală pentru a putea instaura pe el învățătura cea mai pură cu putință, unica demnă de Domnul Dumnezeu, întrupat pe pământ ca Fiu al Omului. El a inițiat procesul de fermentație spirituală prin umilința şi jertfa Sa supremă, pentru a reînnoi astfel demnitatea umană şi a-i trezi din nou în plan spiritual pe locuitorii acestei planete.

Desigur, materia s-a opus în decursul timpului acestui proces de înnoire, rezultatul final fiind descris printr-o serie de metafore corespondente în capitolele următoare. Pe scurt, într-o primă etapă Dumnezeu a fost slăvit de oameni, apoi disprețuit de aceştia, dar în cele din urmă regăsit în urma victoriei spiritului asupra materiei, care va da naştere unei domnii permanente a păcii şi liniştei sufleteşti.

În capitolul următor lui Ioan i se arată un pergament scris pe ambele fețe şi sigilat cu şapte sigilii (peceți). Acesta simbolizează Învățătura Mea pură, pe care le-am dăruit-o oamenilor sub forma extrem de simplu de înțeles a două Porunci Divine. Cartea Vieții este sigilată cu cele şapte sigilii ale atributelor Mele şi nu poate fi „desigilată" decât prin acceptarea Fiului Omului ca „miel" (simbol al inocenței şi al suferinței). El este singurul capabil să facă cunoscută această învățătură creației, dar mai presus de toate umanității de pe pământ.

Primul sigiliu reprezintă imaginea unui cal alb, simbol al iubirii Mele atotcuprinzătoare, încoronată cu toate celelalte atribute ale Mele şi înzestrată cu un arc, pentru a săgeta inimile cele mai împietrite, astfel încât, într-o bună zi, să se poată deschide şi acestea faţă de iubire. Lumea a fost creată din iubire. Eu Însumi am coborât pe pământ din iubire. De aceea, este firesc ca prima mare încercare (sigiliu) să constea tot din proba iubirii, singura capabilă să instaureze Învăţăturile Mele divine pe pământ şi pe care nimic nu o poate clinti.

Cel de-al doilea sigiliu reprezintă un cal roşu, simbol al înţelepciunii, sau, din perspectiva voastră umană, al raţiunii şi al puterii judecăţii care analizează totul dintr-o perspectivă critică. Intelectul compară învăţătura divină cu existenţa materială pe care o cunoaşte, insistând asupra diferenţelor care există între ele. Rezultatul acestui proces nu poate fi în nici un caz o stare de pace, ci una conflictuală, căci pasiunile umane intră inevitabil în conflict cu principiile sufletului şi ale spiritului, conducând la fanatism, la războaie religioase, dar şi la un conflict interior în planul conştiinţei – consecinţă necesară a celor două extreme aflate în opoziţie.

Cel de-al treilea sigiliu reprezintă un cal negru, al cărui călăreţ ţine o balanţă. El simbolizează voinţa justă şi neclintită, ferm hotărâtă să îşi urmeze menirea supremă, indiferent de obstacolele care îi ies în cale. Voinţa corespunde inclusiv justiţiei, principiul care cântăreşte acţiunile, acordând răsplata cuvenită faptelor bune şi pedeapsa meritată celor rele. Justiţia ar trebui să prevaleze pretutindeni, atât în viaţa socială cât şi în cea interioară, a credinţei. Prin întruparea Mea Christică, Eu i-am învăţat pe oameni cum trebuie să înţeleagă Învăţăturile primite, cum să aplice iubirea şi înţelepciunea, fiind toleranţi şi drepţi faţă de semenii lor. Pe scurt, aceste trei sigilii explică cum trebuie să se răspândească Învăţăturile Mele pentru ca rasa umană să poată fi înnobilată.

Cel de-al patrulea sigiliu reprezintă un cal palid[9]*,* adică având o culoare nedefinită, nici caldă, nici rece, lucru echivalat metaforic cu moartea, care este numele său. Într-adevăr, moartea nu reprezintă sfârşitul, ci doar o transformare. Culoarea acestui cal aminteşte de Calea Transformării produsă de Învăţăturile Mele, cale ce poate fi parcursă deopotrivă ascendent şi descendent, adică fie către o spiritualizare din ce în ce mai mare, prin acceptarea ei, fie către desconsiderarea din ce în ce mai accentuată a calităţilor nobile pe care Eu, Creatorul, le-am plasat în inima omului. Acest sigiliu corespunde ordinii căreia i se supune întreaga creaţie.

Această explicaţie ne conduce firesc către interpretarea celui de-*al cincilea sigiliu,* care ilustrează metaforic sacrificiile ce trebuie făcute în plan material de dragul Învăţăturilor Mele, sacrificii care vizează în primul rând pasiunile umane. Sigiliul oferă deja un indiciu referitor la marea răsplată oferită celui care îşi va sacrifica pe altarul spiritualităţii tot ce are mai de preţ aici, pe pământ, respectiv propria sa natură şi corpul fizic. La fel ca şi în cazul

[9] N. Tr. În traducerile româneşti ale Bibliei, culoarea acestui cal este galbenă.

anterior, cu balanța justiției, şi aici retribuția şi fericirea supremă acordate celor care, prin eforturile lor constante, reuşesc să țină sus stindardul Învățăturilor lui Dumnezeu, sunt reprezentate la fel de metaforic.

Cel de-al şaselea sigiliu indică o revoluție care va cuprinde întregul pământ, arătând faptul că forțele care îi vor atrage pe oameni către aplicarea învățăturilor spirituale vor schimba dramatic condițiile sociale existente. Cu cât copiii luminii se vor grăbi mai tare către atingerea țelului lor spiritual, cu atât mai puternică va fi reacția opozanților lor. Războaiele şi distrugerile vor afecta întregul pământ, atât în plan extern cât şi în planul interior al conştiinței. Națiunile puternice se vor repezi asupra celor slabe, iar popoarele se vor revolta împotriva conducătorilor lor, dacă drepturile lor vor fi restrânse prea mult. După cum se poate vedea, încercând să supraviețuiască, religia iubirii, a păcii şi toleranței, va trezi forțele adverse, iar cele două extreme se vor lupta până când puterea spirituală va învinge. Aşadar, cel de-al şaselea sigiliu corespunde răbdării, indicând faptul că este inutil să te împotriveşti! Atunci când un zeu doreşte să-şi impună voința divină, chiar şi piatra trebuie să-l asculte, căci dreptatea şi slava sunt de-a pururi de partea lui!

Oamenii îmbrăcați cu haine albe sunt cei care au izbândit în această bătălie şi care au primit drept răsplată fericirea de care v-am vorbit cândva: „Cei care cred în Cuvântul Meu şi acționează în consecință se vor bucura de o fericire eternă în lumea de dincolo, o fericire pe care ochiul uman nu a văzut-o şi nu a auzit-o vreodată". Această fericire este ilustrată de hainele albe în care sunt îmbrăcate aceste suflete, simbol al inocenței lor. Cei astfel însemnați îşi vor primi răsplata pentru toate suferințele şi încercările pe care au fost nevoiți să le îndure de dragul Meu şi în numele Religiei Mele.

Şi astfel, continuă să fie prezentată istoria Învățăturilor Mele în perioada care s-a scurs după primul cuvânt de iubire rostit de Mine, cu toate războaiele religioase, persecuțiile şi sacrificiile făcute de preoții fanatici.

Deschiderea celui de-*al şaptelea sigiliu* echivalează cu sfârşitul acestui proces de evoluție, când compasiunea reuşeşte să obțină victoria asupra cruzimii, cu toate încercările şi epidemiile abătute asupra umanității. Profetul aude şapte sunete de trompetă (trâmbiță), urmate de tot felul de nenorociri, care nu înseamnă altceva decât o purificare a pământului, în urma căreia oamenii vor putea fi atraşi din nou către binele suprem. Sunetele trompetei indică marile schimbări moral-spirituale care urmează să se producă în inimile oamenilor de îndată ce sabia cu dublu tăiş a îndoielii şi credinței va începe să le curețe (de îndoială şi neîncredere).

Ofranda de tămâie pe altarul iubirii (sacrificiul făcut de umanitate) se referă, metaforic vorbind, la una din ultimele încercări la care vor fi supuşi oamenii egoişti. Ofilirea plantelor simbolizează închiderea inimii omului față de calitățile nobile. Într-adevăr, în aceste timpuri din urmă, mulți oameni vor refuza să mai accepte o religie care le cere sacrificarea pasiunilor lor lumeşti.

Aşa cum focul distruge orice întâlneşte în cale, la fel, pasiunile egoiste distrug tot ce este bun. Persecuțiile înlocuiesc toleranța în materie de credință,

iar principiul răului încearcă să înece în sânge tot ce este pur din punct de vedere spiritual (fiind, implicit, şi nemuritor). Asemenea lucruri au început deja să se petreacă în perioada Imperiului Roman, din primii ani ai erei creştine, când preoții păgâni practicau cele mai mari atrocități şi ritualuri dintre cele mai fanatice.

La început, toate nenorocirile indicate de profet s-au abătut numai asupra anumitor indivizi, dar în timp ele s-au extins inclusiv asupra maselor. Cu cât numărul celor credincioşi a crescut, cu atât mai numeroase au devenit persecuțiile împotriva lor. Cu cât credința adevărată a devenit mai arzătoare, cu atât mai mare a fost necesar să devină sacrificiul martiriului. Aşa se face că după căderea Imperiului Roman, biserica a fost împărțită în două: un episcop a ajuns pe tronul Romei şi altul pe tronul Bizanțului. Cele două capete bisericeşti nu s-au înțeles niciodată de-a lungul timpului, cultivând o dizarmonie continuă în detrimentul bisericii şi în avantajul lor personal. Dacă în primele secole ale erei creştine credincioşii erau persecutați de păgâni, acum cei care au început să persecute masele au fost chiar papii creştini, în măsura în care oamenii nu credeau ceea ce considerau aceştia că era corect, sau pur şi simplu ce declarau ei ca fiind adevărul la momentul respectiv.

Împărțirea Imperiului Roman în cel de răsărit şi cel de apus şi numirea primului episcop al Romei ca papă au coincis cu izbucnirea războaielor religioase, cu certurile din sânul bisericii, cu persecuțiile inchiziției catolice, cu subjugarea regilor de către papi, şi în sfârşit, cu cruciadele. Au urmat apoi încercările de reformare a bisericii şi consecințele lor sângeroase, care a coincis cu apariția a tot felul de epidemii în rândul maselor, datorate amestecurilor care s-au produs între diferitele rase. Toate aceste evenimente sunt reprezentate metaforic de cele şapte sunete de trompetă şi de toate nenorocirile care le-au urmat. Una dintre acestea este descrisă simbolic drept „bătălia femeii cu dragonul (balaurul)" şi se referă la lupta dintre pasiunile lumeşti şi interesele egoiste, pe de o parte, împotriva progresului spiritual şi a învățăturilor iubirii, pe de altă parte. Au urmat durerile celor care muncesc din greu pentru a duce la bun sfârşit munca deja începută şi bătălia dură pe care Cel Necurat a declanşat-o împotriva celor care s-au orientat către spiritualitate.

Toate aceste alegorii văzute în viziune de Ioan nu reprezintă altceva decât expresii ale rezistenței îndârjite pe care a întâmpinat-o răspândirea Învățăturilor Mele şi consecințele naturale ale acesteia până la triumful final al binelui. Nu ar trebui să vă deranjeze forma metaforică a acestor categorii, căci ea corespunde nivelului de înțelegere al epocii şi manierei în care scriau profeții în acele timpuri. Era imposibil să influențezi umanitatea din secolele care urmau să vină altfel decât prin asemenea mijloace, iar Ioan şi-a dat seama (în urma viziunii avute) că oamenii din generațiile viitoare vor fi lipsiți de iubire şi nu vor asculta decât, cel mult, de frică. Dacă M-aş fi prevalat de calitatea Mea de Dumnezeu al Iubirii şi i-aş fi îngăduit lui Ioan să descrie evenimentele care urmau să se producă în cuvinte obişnuite, nimănui nu i-ar mai fi păsat de semnificația spirituală a acestor imagini.

Scorpionii, balaurii cu şapte capete, zece coarne şi coroane de aur se referă la numeroasele interpretări ale Învățăturilor Mele, traduse de unii şi de alții prin diferite dogme şi ceremonii, care aveau să dea naştere la tot felul de secte religioase.

Alegoriile de mai sus indică inclusiv supremația cucerită în timp de biserică, dar şi mijloacele de care s-a folosit aceasta pentru a accede la putere, precum şi numărul mare de oameni căzuți victimă fanatismului Bisericii Romane şi Inchiziției sale. Capitolele următoare descriu o nouă epocă, în care credința religioasă începe să slăbească, fiind înlocuită din nou de gândirea lumească, şi în care aurul şi argintul devin mult mai căutate decât bogăția spirituală. Răul începe să prevaleze din nou pe pământ, mai întâi sub pulpana diferitelor culte religioase, apoi ajutat de noile descoperiri ştiințifice şi de declinul religiei, pe scurt, datorită unei noi tranziții a conştiinței umanității către doctrina materialistă. Alegoriile din aceste capitole prezic căderea Bisericii Romane, provocată însă de propriile ei greşeli, şi nicidecum de mânia Mea.

Profetul aminteşte din nou de martiriul primilor creştini, când mulți oameni inspirați de Dumnezeu au fost nevoiți să moară pentru credința lor. De la tranziția Mea în lumea spirituală şi până astăzi, nu a trecut nici un secol în care să nu fi trimis pe pământ profeți, în încercarea de a împiedica umanitatea să cadă într-un somn spiritual prea adânc.

Efectele mâniei divine dezlănțuite, aşa cum este descrisă ea în Apocalipsă, se referă la toate războaiele şi epidemiile pe care umanitatea le-a atras singură asupra ei, pe de o parte din cauza modului nenatural de viață al oamenilor şi pe de altă parte datorită numeroaselor atrocități pe care le-au comis ei de-a lungul timpului. Chiar şi la ora actuală puteți observa cu uşurință în ce măsură atrag nenorociri de tot felul egoismul, materialismul şi pasiunile necontrolate, atât la nivel individual cât şi la nivel colectiv. Puteți vedea cu ochiul liber câte dezastre se petrec pe mare şi pe uscat, câte catastrofe naturale sunt provocate de tratarea necorespunzătoare a solului, câte crime şi sinucideri atrage după sine lipsa sentimentului religios, a credinței în viață şi în existența lumii de dincolo, şi aşa mai departe.

Dacă ați traduce toate aceste lucruri la care asistați pe viu în limbajul pitoresc al Orientului, aşa cum a făcut cândva discipolul Meu Ioan, ați mai putea adăuga câteva capitole la toate nenorocirile descrise în Apocalipsă!

Aşadar, Învățăturile Mele au trecut prin toate etapele de care este capabilă inima umană, de la pietatea cea mai pură şi până la lipsa totală de credință şi respingerea lor plină de dispreț. Toate aceste etape vă sunt prezentate într-o formă metaforică, de la cele de început, când oamenii au respectat cu strictețe Poruncile Mele, trecând printr-o perioadă de interpretare dogmatică şi eronată a Cuvintelor Mele şi culminând cu respingerea totală a oricărei învățături spirituale, deşi aceasta este predicată de o mie de voci în lumea vizibilă şi în cea invizibilă. Sunetele trompetelor simbolizează avertismentele numeroase pe care vi le-am trimis de-a lungul timpului, urmate

de consecințele firești ale neascultării voastre, adică de pedeapsa cuvenită. Fiarele descrise reprezintă simbolul a tot ce este rău pe pământ, al tuturor aspectelor nenaturale în plan moral şi fizic. Alegoriile prezentate indică, etapă cu etapă, toate evenimentele care s-au declanşat pe pământ după plecarea Mea, de la trezirea aspectelor nobile şi benefice din inima omului de către cele Şapte Atribute ale Mele şi până la războiul declanşat de natura umană care se împotriveşte acestei treziri, cu toate aberațiile şi erorile declanşate de ea. Efortul de a şterge Cuvintele Mele din mintea colectivă a umanității s-a dovedit însă zadarnic, marile încercări la care a fost supusă ea dovedindu-se în final purificatoare şi conducând la victoria principiului spiritual pe pământ.

Metaforic vorbind, este vorba de războiul de lungă durată al balaurului împotriva cerului. Unul din episoadele acestui război a fost şi persecutarea femeii care L-a născut pe Christos, Mântuitorul care avea să aducă pacea pe pământ. După toate aceste secole de război neîncetat, este evident că trebuie să vină un moment în care să se decidă cine anume a câştigat – cine este victorios şi cine învins. Acest moment este foarte aproape de voi. El este prezentat în viziunea lui Ioan prin metafora Epocii care va dura o mie de ani, în care pe pământ va prevala pacea spirituală, care va coborî asupra tuturor celor neînsemnați cu semnul bestiei, dar care vor avea semnul lui Dumnezeu.

Înainte de Coborârea Mea pe pământ, între principiul material şi cel spiritual războiul era în plină desfăşurare, deşi într-o formă ceva mai blândă decât la ora actuală. După Ascensiunea Mea la cer, acest proces de separare a apelor trebuie să conducă, mai devreme sau mai târziu, la un rezultat concret, iar acest rezultat se referă la pacea care va urma după un conflict continuu, care a durat circa 2000 de ani. În această perioadă, oamenii vor reîncepe să fie oameni adevărați, aşa cum i-am creat Eu şi cum Mi-am dorit întotdeauna să fie, ca să-i pot numi Copiii Mei.

Acesta este momentul răsplății, epoca în care principiul spiritual prevalează asupra celui material, în care omul se va simți în egală măsură la el acasă în ambele lumi al căror cetățean este (atât în cea materială cât şi în cea spirituală), înțelegând în sfârşit Cuvintele Mele, inclusiv importanța excepțională a misiunii divine pe care Mi-am asumat-o atunci când am coborât pe pământ. Va fi o epocă în care balaurul va fi înlănțuit, iar cele Zece Porunci ale lui Moise şi cele Două Porunci ale Mele vor prevala pe pământ, revelându-şi întreaga semnificație. La această epocă a păcii va contribui activ şi împărăția spiritelor, astfel încât cei din ea, inspirați de exemplul oamenilor de pe pământ, vor putea evolua la rândul lor, mult mai uşor decât a fost cu putință până atunci.

În Revelația lui Ioan, această epocă este descrisă sub titlul metaforic de Domnia de o mie de ani sau prin expresia „Noul Ierusalim”. Ierusalimul a fost cândva locul în care a fost păstrat în templu Chivotul Sfânt al Înțelegerii cu Dumnezeu, în care pe altarul acestuia a ars flacăra eternă şi în care pe altarul sacrificial ardea continuu tămâia, iar preoții recitau neîncetat psalmi întru slava şi adorarea lui IEOUA. Din păcate, acest prim Ierusalim a fost desacralizat de propriii săi preoți, atrăgându-şi blestemul asupra sa prin

condamnarea Mea la moarte, în loc să Mă binecuvânteze. Ei bine, acest Ierusalim, a cărui cădere a fost prezisă de profeţi şi confirmată de istorie, va coborî din nou pe pământ, într-o formă spirituală pură, de o mare splendoare, aducând pacea şi liniştea sufletească tuturor celor care au crezut în Cel care a predicat cândva în acest oraş, care a suferit, a fost crucificat şi a înviat din morţi. Simbol al primei biserici (înţelegeri) a Creatorului şi a fiinţelor create de El, acest oraş sfânt va coborî din nou pe pământ, aducând cu el pacea şi alinarea după atâtea secole de suferinţă şi conflicte, tuturor celor care merită statutul de copii ai lui Dumnezeu (întru totul asemănători Lui).

Lucrurile vor deveni din nou ca pe vremea primului Ierusalim: pe pământ nu va mai exista decât o singură biserică, o singură turmă şi un singur păstor. Sectele religioase vor dispărea, iar Creatorul şi Domnul Dumnezeu, care a păşit cândva pe pământul vostru întrupat în om, va fi recunoscut ca Cel care a fost, este şi va fi de-a pururi Conducătorul şi Tatăl vostru, al tuturor.

Comunitatea spirituală a oamenilor va fi susţinută de faptul că Eu Însumi Mă voi arăta în persoană tuturor Copiilor Mei, pentru a-i alina şi a le demonstra astfel că tot ce am afirmat cândva şi tot ce au scris apostolii Mei, inclusiv Ioan în Revelaţia sa, se va împlini. După încetarea războaielor materiale şi spirituale, oamenii Mă vor putea înţelege cu uşurinţă şi îmi vor îndeplini cu dragă inimă Poruncile, dintre care prima este iubirea de aproape, care conduce apoi la iubirea de Dumnezeu.

Chiar şi această Epocă de o mie de ani va fi urmată însă de o nouă epocă, în care natura animală a omului va face un ultim efort de a cuceri supremaţia şi în care Marele Spirit Căzut îşi va chema iarăşi susţinătorii. Vai! Eforturile sale se vor dovedi zadarnice însă, şi el însuşi va fi pus în faţa dilemei: să meargă înainte sau înapoi? De decizia pe care o va lua atunci va depinde însăşi existenţa sa viitoare!

Aceasta este esenţa ultimă a Revelaţiei lui Ioan. Este prezentată într-o formă metaforică, dar dacă este citită cu ochii spirituali, în limbajul corespondenţelor (sau al analogiilor), ea arată cu claritate că micuţa floare a iubirii, plantată de Mine în inimile oamenilor, nu se mai poate ofili niciodată. Acest nucleu de origine divină nu a putut fi niciodată până acum exterminat, nici în plan spiritual, nici în plan fizic, cu toate intenţiile malefice ale celor care au deţinut puterea pe pământ. Iubirea este un atribut fundamental al Sinelui Meu, fiind însuşi motivul pentru care am creat acest univers. Cum s-ar putea pierde ea în aceste condiţii şi cum ar putea fi distrusă vreodată? Mulţi au încercat să distrugă acest edificiu, dar în zadar. Mulţi au încercat să interpreteze diferit Cuvintele Mele, dar ele s-au întors împotriva lor şi ei şi-au primit pedeapsa cuvenită. La fel se vor petrece lucrurile şi în epoca voastră: veţi vedea cum toată această disecare ştiinţifică şi toată această analiză exagerată a Cuvântului plin de iubire din Sfânta Scriptură se vor topi precum zăpada în faţa Soarelui Adevărului.

Cu cât rezistenţa care i se opune este mai mare, cu atât mai accelerat se desfăşoară procesul evoluţiei. Rezultatul final nu poate fi decât unul singur:

supunerea în fața Învățăturilor Mele, plasarea lor în adevărata lor lumină şi pregătirea terenului pentru tranziția la Domnia de o mie de ani. Noul Ierusalim va coborî atunci din nou pe pământ, ca un Templu simbolic al Păcii, restaurând uniunea dintre umanitate şi lumea spirituală. Trompetele nu vor mai suna atunci, iar fiara nu va mai dezlănțui pe pământ nenorocirile sale devastatoare. Întreaga planetă, inclusiv animalele şi plantele, va îmbrăca haina iubirii. Pe pământ se va naşte o nouă generație de oameni, uniți prin iubire, care se vor ajuta unii pe alții şi nu vor mai accepta raporturi de stăpân şi slujitor, ci numai legături de frăție. Națiunile se vor uni, frontierele vor dispărea, iar şefii de stat şi cei religioşi nu vor mai încerca să-i înlănțuie pe oameni cu cătuşele lor (fizice sau spirituale, după cum este cazul).

Religia va căpăta în sfârşit accentul adevărului, iar oamenii îşi vor deschide inimile în fața vocilor spiritelor din lumea de dincolo, şi chiar a propriei Mele Voci, crezând în ea. Prin această întrepătrundere între cele două lumi, moartea şi ororile ei vor fi izgonite de pe acest pământ, iar oamenii vor avea tot timpul acces la lumea de dincolo, indiferent dacă se vor afla într-o formă fizică sau spirituală.

Aceasta este interpretarea spirituală profundă a Revelației lui Ioan. Ea diferă fundamental de ceea ce aşteaptă oamenii de la Mine, dar corespunde în totalitate adevărului, în măsura în care acesta este privit şi înțeles cu ochii spirituali. O metaforă nu este altceva decât o metaforă, dar la baza ei stă un gând care încearcă să se exprime într-o formă inteligibilă. Aşa trebuie înțelese şi metaforele din Apocalipsă, în nici un caz literal, căci o asemenea interpretare ar da naştere la prea multe contradicții raționale, care numai v-ar încurca şi nu ar lămuri cu nimic lucrurile.

Mai mult, trebuie să înțelegeți că în lumea spirituală prevalează cu totul alte asociații între idei şi gânduri decât cele pe care le faceți voi pe pământ. De aceea, viziunile de genul celei avute de Ioan au inevitabil un caracter diferit de cel pe care li-l atribuiți voi, cu gândirea voastră lumească, excesiv de logică şi de liniară. Încă din cele mai vechi timpuri, gândirea în primele forme ale sale nu se exprima printr-un limbaj discursiv, ci printr-unul imagistic, întrucâtva asemănător hieroglifelor de pe monumentele egiptene.

În Orient, acest limbaj al imaginilor şi al metaforelor continuă să fie folosit intensiv chiar şi la ora actuală. El reprezintă o rămăşiță a timpurilor de altădată, când umanitatea era mai apropiată de sursa sa primordială şi când modalitățile sale de exprimare erau la rândul lor mai spirituale.

Aşa cum v-ați putut da seama din aceste exemple, după tranziția către planurile superioare ale vieții spirituale, comunicarea dintre spirite (inclusiv limbajul) devine profund diferită de cea de pe pământ, în care limbajul discursiv nu face decât să încetinească procesul gândirii şi să ascundă, mai degrabă decât să reveleze. Pe pământ, este nevoie de foarte multe cuvinte pentru a exprima un singur gând. La urma urmei, ce înseamnă întreaga Mea creație pentru voi, decât o metaforă – atât timp cât rămâne invizibilă pentru ochiul vostru spiritual? Şi aşa va şi rămâne ea până când veți deveni capabili

să recunoaşteţi esenţa ei profundă, sau altfel spus, de ce au fost create lucrurile în acest fel, şi nu altfel. Aşa cum voi aveţi un limbaj al vostru, Eu am propriul Meu limbaj (atunci când îmi asum o natură vizibilă), iar spiritele din lumile superioare au şi ele o formă de comunicare, diferită de a voastră. De aceea, savanţii voştri nu vor reuşi niciodată să explice în cuvintele voastre profane natura spirituală a lucrurilor. În schimb, Cuvintele Mele (inclusiv cele de faţă) îşi propun întotdeauna să vă ajute să avansaţi încă un pas către Casa Mea care vă aşteaptă în împărăţia de dincolo.

V-am explicat toate aceste lucruri pentru a înţelege de ce nu insist asupra metaforelor din Revelaţia lui Ioan referitoare la anii de pace care vor urma pe pământ şi de ce M-am referit exclusiv asupra celor mai zguduitoare dintre ele, referitoare la aşa-numita „mânie a lui Dumnezeu" şi la toate pedepsele care vor urma, în speranţa că îl veţi recunoaşte dincolo de ele pe acelaşi Dumnezeu al iubirii pure. Se apropie timpul când va începe să bată cu mai multă putere vântul spiritual, care deja se manifestă pe pământ, şi când nu veţi mai putea să vă înclinaţi încolo şi încoace, precum trestiile, ci va trebui să o apucaţi ferm pe calea pe care v-am indicat-o de atâta vreme. Vor apărea, într-adevăr, aşa cum indică Biblia, destui profeţi falşi. În încercarea lor de a-şi satisface poftele animalice, mulţi oameni vor interpreta în fel şi chip Învăţăturile pure, iar până când Împărăţia Păcii va coborî plenar pe pământ, veţi avea de suferit numeroase încercări cumplite, provocate însă de propriile voastre greşeli, şi mai ales de conflictul continuu dintre tabăra celor atraşi către spiritualitate şi cea a materialiştilor. Bătălia a devenit la ora actuală extrem de ascuţită, iar efectele ei vor fi într-adevăr devastatoare, traducându-se prin multă suferinţă, depresie şi lamentări. Orice rezistenţă opusă adevărului se va dovedi însă în final inutilă. Cei care vor şti să aştepte cu răbdare şi resemnare victoria binelui vor avea inevitabil mai puţin de suferit, bucurându-se în cele din urmă de marea Epocă a Păcii care va urma pe pământ.

Cea mai mare parte a evenimentelor descrise în Revelaţie drept criză evolutivă s-au produs deja, dar cele mai catastrofale abia urmează să se producă. Aveţi însă răbdare şi încredere în Mine! Dacă doriţi să deveniţi Copiii Mei, fiţi demni de acest nume, iar cununa victoriei va fi aşezată pe capul vostru. Fiţi pregătiţi pentru orice! Împlinirea metaforelor descrise în Revelaţie drept „mânia lui Dumnezeu" şi „sunetele de trompetă" nu Mi se datorează Mie, ci greşelilor voastre, naturii animalice a umanităţii, lipsei de credinţă a oamenilor, dorinţei lor de putere şi de bani.

În mod evident, înainte ca Eu să Mă pot întoarce pe pământ este necesar un proces de purificare. Aşa cum trăsnetele şi furtuna purifică aerul, forţând aburii toxici să coboare din nou în sol şi lăsând aerul curat să circule din nou, la fel se desfăşoară lucrurile şi în plan spiritual: cu cât rezistenţa opusă de forţele materiei este mai puternică, cu atât mai mare va fi explozia finală, pentru ca lucrurile să se echilibreze din nou. Conflictul de pe pământ nu se va încheia decât atunci când toate părţile implicate îşi vor recunoaşte

inconştiența şi vor admite atotputerea Mea, în fața căreia nimic nu se poate opune.

De aceea, acceptați această exegeză a Revelației ca pe o ilustrare a tuturor fazelor prin care trebuie să treacă o idee divină înainte de a-şi atinge potențialul plenar. Viziunile de acest fel sunt simple parabole, menite să vă explice cât de mult timp îi trebuie binelui ca să cucerească răul, iar acesta din urmă să admită acest lucru! Meditați asupra acestor viziuni în calitate de gânditori spirituali şi urmăriți să înțelegeți corespondențele pe care le indică ele. La fel ca şi în cazul lui Ioan, care a putut vedea evoluția ideii creştine în viziunea sa, aceasta este oglindită în egală măsură în dezvoltarea materială şi spirituală a tuturor ființelor umane.

Conflictele, încercările şi sunetele de trompetă indică o luptă a ideilor. Fericit este cel care, deşi este nevoit să ia un medicament foarte amar, ştie să extragă din el principiile sale vindecătoare! Purificarea spirituală şi procesul de evoluție înseamnă pretutindeni acelaşi lucru: lupta principiului spiritual cu natura animală, sacrificarea propriului sine şi toleranța față de cei din jur. De aceea, analizați-vă propria voastră viață şi veți constata că metaforele din Revelația lui Ioan sunt ilustrate într-o măsură mai mare sau mai mică chiar în aceasta!

* * * * * * *

Copertă spate

„Coborârea lui Christos asupra spiritului uman" şi Apocalipsa lui Ioan, în care acesta vorbeşte de un „nou pământ" şi de un „nou cer" nu vor putea fi împlinite fără o purificare prealabilă a umanității, care nu este însă în nici un caz sinonimă cu distrugerea ei. Toți cei care vor accepta cu credință în inimile lor aceste cuvinte profetice referitoare la sfârşitul timpului (şi tranziția către un nou început) vor fi acceptați în noua arcă, cea spirituală, care îi va transporta într-o dimensiune nouă, protejându-i de furia evenimentelor care vor urma şi care vor transforma natura şi lumea în care trăim. Ei vor cunoaşte astfel Venirea Spirituală a lui Christos pe pământ, bucurându-se într-o stare beatifică de împlinirea învățăturilor Sale.

Text pentru final

A doua venire a lui Christos pe pământ – Sinteză a operei lui Jakob Lorber (1800-1864) şi Gottfried Mayerhofer (1807-1877), publicată inițial sub titlul „Marea Transformare", cu referire la marea epocă a tranziției umanității de la planul fizic către cel spiritual (descrisă în Biblie sub numele de Apocalipsă). Nu ne mai aflăm însă la începutul acestei epoci, la fel ca pe vremea lui Lorber şi a lui Mayerhofer, ci ne aflăm în plină epocă crepusculară, în acea perioadă de care vorbesc multe profeții ca prevestind naşterea noului soare spiritual. Haosul care caracterizează epoca în care ne aflăm reprezintă cea mai bună dovadă în acest sens. De aceea, am considerat mai potrivit să publicăm această lucrare sub titlul de *A doua venire a lui Christos pe pământ.*

Cu cât contrastul dintre întuneric şi lumină este mai puternic, cu atât mai clară devine separarea fiinţelor umane (a grâului de neghină). Toate semnele indică cu claritate că bătălia finală între forţele binelui şi cele ale răului este foarte aproape. Victoria Spiritului Divin asupra forţelor demoniace şi a duşmanilor vieţii nu poate fi posibilă fără o trezire accentuată a unui număr cât mai mare de oameni. Liberul arbitru permis pe pământ va acorda forţelor demoniace o ultimă şansă; ele vor creşte din nou, pentru ultima oară, după care îşi vor pierde întreaga putere.